

Pé Ngốc, Làm Vợ Anh Được Không?

Contents

Pé Ngốc, Làm Vợ Anh Được Không?	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	17
4. Chương 4	23
5. Chương 5	32
6. Chương 6	37
7. Chương 7	45
8. Chương 8	52
9. Chương 9	59
10. Chương 10 - End	64

Pé Ngốc, Làm Vợ Anh Được Không?

Giới thiệu

Thể loại:T/g cũng chả pikk,lẫn lộn Ron:Hot boy của trường,thiếu gia tập đoàn cổ đông lớn nhất thế g

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/pe-ngok-lam-vo-anh-duoc-khong>

1. Chương 1

“Chuyển trường”

-Pa à ! Không được đâu,sao pa lại bắt con chuyển trường chứ?-Nó nói

-Con gái,nhưng ta đã quyết định rồi,trường Royal là một trường danh tiếng,...-Pa nó nói nhẹ nhàng

Nó vùng vằng chạy lên trên “cổ đô” riêng của mình.mặc cho ánh pa và anh hai đang nhìn nó.Nó cầm cái Iphone lên,gọi cho Yumi,con bạn thân iêu.

-Alô...-Một giọng nói trong trẻo vang lên

-Mày ơi!Pa tao bắt chuyển trường ròi.Huhu.À màk pa tao pảo mày cùng chuyển theo cho nó có bạn đấy,mày chuyển luôn nhá nhá nhá.-Nó

-Ừk,pa mày vừa gọi cho nhà tao rồi!-Yumi

.....Cả 2 đứa đều buồn đến tối

Sáng hôm sau

-Ek nhóc! Dậy đi anh cho ăn kẹo mút nèk.Pa gọi kìa nhóc...-Anh hai lên tiếng

-Hôm nay chủ nhật mà anh,cho em ngủ thêm tí nữa đi,mới có 8h30' sáng -Emi ngái ngủ đáp lại

-Khôngg ngủ gì hết,dậy mau-Anh nó đáp lại

-Rùi thì dậy.Khổ thật-Nó miễn cưỡng

Emi chạy vô phòng vệ sinh làm VSCN rồi ểu oải đi xuống nhà.Khi bước vào phòng ăn,papa với anh hai đã ở đó.

-Con gái,pa đã xin nhập học cho con rồi đấy.Ngày mai con với Yumi sẽ bắt đầu học ở Royal school.Pa cũng thuê cho các con một căn biệt thự gần với trường.

Nó không nói gì chỉ gật đầu nhìn pa.Anh hai nó mỗi sáng đều nhâm nhi một tách cà phê,nhưng hôm nay anh phá lệ.Lạ thật đấy,chẳng lẽ ông anh này lại có chuyện gì.Nhưng nó cũng quên đi cái suy nghĩ ấy,tập trung đến bữa ăn của mình(đúng là heo)

“Gặp mặt”

Sáng thứ 2,7h30

-Êy mày,nhanh nhanh đi,mới vào trường buổi đầu đi muộn là đông cả năm đấy!-Yumi bực mìn với con bạn

-Sao mày đi nhanh thế,đợi tao zới,màyyyyyyyy-Emi hét

-Có cái chân mày ngắn ý-Yumi gắt

Bỗng “RẦM”

-Ai da-Pé Ron nhà ta chứ ai

Nó định thần lại người vừa đâm phải mìn,rồi nó nhăn mặt nói

-Anh kia,đâm phải người ta không sozy àk-Emi

-Có cô đâm zô tui thì có-Ron cũng cãi lại

-Thôi mày ơi đi vào học đi,muộn rồi đấy-Yumi chứng kiến hết mọi chuyện,khuyên nó,nó là đứa chuyên đi gây chuyện màk

Tên Ellen vẫn lạnh lùng đỡ thành bạn dậy

-Mới sáng sớm đã gặp một thằng hâm hâm-Nó lảm bảm

-Cái gì,thằng hâm á?Cô có piết tôi là ai không hả?-Ron bắt đầu lên cơn(ặc ặc)

-Ồ tôi đâu có nói anh,là anh tự nhân đấy thây-Emi nói xong câu rồi chạy đi

Ron nhìn theo nó,tự dưng trong lòng hấn cảm thấy gì đấy kì kì.

“Cốc..cốc...” Nó gõ cửa phòng hiệu trưởng(Tìm mãi mới ra)

-Mời vào-Một giọng nghiêm nghị vang lên

-Chào thầy ạ-Nó cúi đầu chào,-Thưa thầy,em đến để xin nhập học

-Có phải tiểu thư của tập đoàn đá quý không?-Ông thầy mỉm cười

-Thầy cứ gọi bình thường đi ạ-Nó cũng cười theo

-Rồi,bây giờ hai em sẽ học ở lớp 11A1,vì hai em là một trong những học sinh ưu tú,cô Anie sẽ là giáo viên chủ nhiệm mới của các em-Ông thầy

- Từ phía cửa,một cô gái bước vào,hỏi ông thầy:

-Đây là hai học sinh mới ạ-Cô Anie nói

-Ừ-Ông thầy gật đầu

Ở lớp 11A1,mọi thứ trở nên náo loạn(11A1 kì lạ)

-Các em,lớp chúng ta từ bây giờ sẽ có hai bạn học sinh mới,hai em vào đi-Cô Anie dịu dàng nói,hướng về phía cửa.

Hai con bé bước vào lớp,bao nhiêu thằng con trai (không phải là cả lớp) mắt chữ A mồm chữ O trước vẻ kute của hai đứa,còn mấy đứa con gái thì ghen tị.

-Oa,hai bạn đã có bạn trai chưa vậy??-Nam sinh 1

-Ui,sao mà xinh thế!-Nam sinh 2

.....

Ở dưới lớp 2 thằng con trai (Ron với Ellen) vẫn còn giận chuyện hồi sáng,không chú ý gì đến hai đứa,ngồi ngắm ra ngoài cửa sổ.

Sau khi giờ thiệu xong,cô giáo nói:

-Emi,em ngồi cách Ron nhé!.Còn Yumi ngồi cách Ellen.Bao nhiêu thằng con trai ngẩn ngơ

Nó nhìn quanh lớp xem ai là Ron và ai là Ellen.Được mấy girl chỉ cho,nó giật mồm khi thấy chính là thằng hâm mà nó đụng phải ban sáng.

Nó miễn cưỡng vì còn mỗi hai chỗ đó.Ngồi cạnh Ron mà nó cũng có cảm giác gì gì đấy y hệt như Ron.

Buổi học trôi qua như bình thường.Tan học nó cùng con bạn đi về ngôi biệt thự bố nó sắm cho.

Rồi một bàn tay kéo nó lại....Ai vậy nhỉ?? Đợi chút sau nhé!

Bỗng có một bàn tay kéo nó lại,tay nó bị tuột mất khỏi con bạn,còn Yumi ngẩn ngơ nhìn cái người đang kéo nó đi

-Ai ai,ai vậy??Thả tui ra-Nó kêu lên

Nói rồi,nó quay lại xem ai vừa kéo mồm đi(lúc này đang ở khu vườn sau trường nha)

-Hả,là tên hâm hâm hùi sáng àk??-Nó ngạc nhiên hét toáng lên

-Có cái đầu cô hâm thì có-Ron nhéo mào

-Anh định kéo tôi ra đây chi vậy?-Nó lại ngạc nhiên tập 2

-Tôi còn chưa xử lí vụ cô hồi sáng đâu đấy,cô là ai mà lại dám gây sự với tôi hả,có biết tôi là ai không?-Ron(ông này chán ghê)

-Tôi là người mà tôi cần gì phải biết anh là ai,làm như ai cũng phải biết mồm không bằng àk-Emi

-Cô..cô..-Ron ấp úng vì hấn chưa bao giờ bị gái bật lại như thế

-Tôi làm sao?Xong chuyện rồi thì thả tay tôi ra đi,đúng là khìn-Nó bĩu môi

Ron nhìn xuống tay mồm,hóa ra,hắn vẫn cầm tay nó từ nãy đến giờ.

-Emiii...Mày ở đâu ạ?-Yumi gọi con bạn,tìm mãi mới ra

-Thôi tôi đi đây,pai pai hâm-Nó cười rồi chạy đến chỗ con bạn.Ron chỉ nhìn và nhìn,chưa thấy ai kì lạ như con bé này,hắn nhếch mép sẽ có chuyện vui đây.

Trên đường về,thấy Emi nó cứ tùm tùm một mìk,Yumi đâm ra tưởng con này bị bệnh liền sờ lên trán nó hỏi:-Mày bị động kinh àk,mày với thằng kia vừa làm gì mà ngồi cười một mìk như thế vậy??-Yumi tròn mắt

-Mày,tao với nó có làm gì đâu,mày hỏi kì thật.Mà mày với thằng Elleo như thế nào rồi-Nó lảng tránh chủ đề liên wan tới Ron

-Là Ellen,chẳng có chuyện gì cả,vẫn như bạn bè bình thường thôi.Mà ông anh trai mày ý,ông bảo là sẽ đến sống cùng tao với mày,mai ông sẽ đến đấy-Yumi

-Ừm,cứ biết thế,có ổng lo gì bị bắt nạt-Emi

-Ngốc.Thế tao với mày học võ để làm gì,chơi àk?-Yumi

-Không,phòng vệ lúc cần,nhờ ông có bạn gái,mãi quan tâm tới bạn gái thì sao??-Emi

-Ừk,coi như mày đúng- Yumi chịu thua

Nó và Yumi đi đến một căn biệt thự màu trắng,to và đẹp.Đây sẽ là nhà của nó và Yumi.

Sáng hôm sau,Yumi gọi Emi đến mỗi cà mồm rồi nhõ chân đạp nó một cái té xuống giường,nó chỉ than khổ,đi làm VSCN.

Emi,Yumi đi tới trường.Thấy một đám đông(toàn girls là girls) liền chạy tới xem,hóa ra là 2 thằng Ron với Ellen.Yumi kéo con bạn ra

-Bọn nó chả có gì nổi mà sao lắm gái theo thế-Emi nói

-Kệ bọn nó,wan tâm chi cho một người-Yumi vừa nói vừa “dắt” Emi lên lớp (pà này sợ nó gây chuyện)

Lại bắt đầu một buổi học mới,cả giờ học,Ron với nó chả nói nhìn nhau lấy một lần.Giờ ra chơi,Emi chạy xuống căng-tin cùng Yumi

Như mọi lần ở trường cũ,nó ăn bánh ngọt với cà phê sữa (nó rất iêu cá phê sữa),hai đứa ngồi ở một góc cạnh cửa sổ.Đang yên ắng lành,lành,một giọng chèo chèo vang lên:

-Oa! Mấy anh đẹp zai kute đến ùi kia.Ui.Các anh kute quá đi mất

-Oaaa.Anh ơi!Em iêu anh lắm lắm lắm!!

-Nghe phát ớn-Emi rùng mìk

-Lại là pọn nó àk,đi đâu cũng gặp thế nhỉ??-Yumi thắc mắc

-Ta0 cũng chả biết,thôý ăn nhanh lên còn lên lớp-Emi giục

-Ừk-Yumi

Tiết học lại trôi qua nhẹ nhàng,lần này không có ai kéo nó đi nữa,nó về nhà hoàn toàn bình thường

Về đến trước chiếc cổng màu đen cổ kính,nó thấy một chiếc mô-tô

-Quả xe này 100% là của ông Duy Random-Emi

-Ừk.Tao piết-Yumi

-Anhhhh hai-Emi chạy đến,ôm chằm lấy ông anh iêu wúy của mìk

-Này nhók,bớt trẻ con đi dùm anh,không anh ế vợ mất-Duy Random nhắc nó

-Kệ,cho anh ế lun ák.Chừng nào em chưa có chồng thì anh cứ ngồi im đấy mà nuôi em đi,cầm pỏ em đi theo con nào đấy-Emi liếc xéo ông anh

-Được ùi cô nương,tôi hứa sẽ chăm sóc cô đến kiếp sau vì chắk không thằng nào dám cưới cô đâu-Duy cười trêu tức Emi

-Anhh..Em giết anh pây giờ-Emi quát

-Thui thui,Emi đi thay quần áo đi ùi xuống ăn cơm,còn Duy đừng trêu nó nữa-Bác quần gia nhẹ nhàng,chỉ có bác mới trị được hai đứa chúng nó

-Nghe chưa ông anh xì-Emi lên gác thay đồ

Emi vừa ăn kum xong thì papa nó gọi điện đến

-Alo.Pa àk??-Emi

-Con gái của ta,học ở trường mới thế nào?Có được không?-Pa nó hỏi

-Cũng tạm được ạ.Pa có chuyện j gì mà gọi cho con vậy??-Nó hơi nghi ngờ

-Pa gọi cho con gái cũng không được sao-Ông nói

-Ý con không phải thế-Emi cố gắng thanh minh

-Thôi,ngày mai anh hai sẽ đón con về nhà,pa có chuyện mún nói với con-Pa nó nói

-Chuyện gì vậy pa?-Nó hỏi

-Mai con khác piết-Pa nó bí mật

“Tút..Tút..” Pa nó cúp máy.Nó suy nghĩ không biết pa nó còn có “bất ngờ” gì cho nó nữa đây.Nó lên phòng

-Dậy dậy ơ!Đến giờ đi học ùi.Hay dậy mún ông anh “ngọt ngào” của dậy ra chường hả??Con kiaaaaaa-Yumi hét điếc cả tai

-Mày nói bé không được àk?Lỗi lỗi tai tao rùi-Emi nhăn mặt,nó ghét đang ngủ mà bị la rầy

-Vậy dậy dậy đi-Yumi

-Tao pík òy-Emi bước ra khỏi cái chăn iêu.Như mọi hôm đi làm VSCN,xuống ăn sáng ròi đi học.

Đến cổng trường,nó bắt gặp đám girl đang hò reo ầm ĩ.100% là hét vì trai đẹp.Những tiết học đầu trôi qua,nó nhát học nên chẳng chú ý gì đến pà cô giảng bài.Giờ nghỉ,nó xuống căng-tin(suốt ngayg ăn).Nó với Yumi ngồi một bàn cũng không có gì đáng chú ý.Từ đầu 3 cô nàng có vẻ đáng tiểu thư bước vào.Một cô bé đi ngang qua,nhờ đổ nước cam ép lên bộ áo đồng phục trắng toát của cô nàng đứng giữa.

-Con bé kia.Mày làm cái gì đấy.Mày có biết đụng đến tao là một sai lầm lớn không?-Con bé đứng giữ quát

-Mik xin lỗi,mik không cố ý-Cô bé cúi đầu

-Không xin lỗi gì cả.Tao biết mày là con gái của con mụ bán cá ngoài chợ,nhờ học bổng mày mới vào được đây...-Con bé ấy nói với giọng kiêu thấy ghét

-Mik...Mik-Cô bé cố giấu tiếng nấc

Con nhỏ đó định giơ tay tát cho cô bé ấy một cái,Emi liền xông đến (máu mỵ nhân cứu mỵ nhân đây màk)

Nó đỡ cô bé dậy.Con nhỏ kia gần giọng

-Mày là đứa nào?Sao dám..

-Tao là ai mày không cần biết,bạn ấy đã xin lỗi ròi mày lại còn bắt bé àk?-Emi cãi lại

-Con này được,mày biết tao là ai không-Con bé giơ tay lên đánh cho Emi thì

“Bụp”

-Cô đang làm gì đấy hả?-Một giọng nói wen wen vang lên khiến nó giật mik

-Ồ..Anh Ron,nó dám làm bẩn áo em-Con bé giảm volume

-Đừng có gọi tên tôi,cô nghĩ làm con gái ông hiệu trưởng trường này thì có quyền mún làm gì thì làm à?-Hắn nhếch mép cười-Giờ thì cô đừng có ở đây đe dọa người khác

Nó ngạc nhiên,tại sao hắn lại giúp nó..

Chuyện gì sẽ xảy ra nữa.Đợi típ nhá.Hyhy

Kelbin:Sát gái,đẹp zai,kute,được hàng tá em chân dài theo.Thuộc hội chuyên uỳnh lộn của Ron mang tên Boy.17 tuổi

Duy Anh:Đẹp zai nốt,không sát gái nhưng ham chơi,ngày nào cũng đi bar một đến 3 lần mới yên,cùng thuộc hội uỳnh lộn tên Boy.17 tuổi

Mickey:Hiền hòa,chỉnh phục được lòng iêu mến của các bạn nữ.Thuộc hội Boy.17 tuổi

-Linda(con nhỏ tiểu thư):Kiêu căng,ngạo mạn,rất iêu các anh nhóm Boy.Đặc biệt ghét Yumi và Emi(vì sao về sau khác biệt).16 tuổi(con nhỏ này cũng xik,nhưng không bằng Yumi và Emi)

-NaliThan:Em gái Ron,xik,học giỏi.Thông mik,láu cá.Thuộc dân ăn chơi.15 tuổi

-LiLi:Bạn mới thân của Yumi và Emi.Ngoại hình bình thường.17 tuổi

Típ nàk

Tại sao hấn lại giúp nó.Yumi chạy đến bên Emi,cùng Emi đỡ cô bé kia dậy.Emi hỏi:

-Sao bạn lại phải sợ con bé kia?Mà bạn tên gì,học lớp mấy vậy?

-Mik tên LiLi,học lớp 11A2.Vì Linda lag con gái hiệu trưởng,với lại mik cũng vô ý đổ nước lên người Linda-LiLi tùm tùm cười

-Bọn mik mới vô trường nên không piết nhiều,mik làm wen nhé!!-Yumi

-Ừkm,rất vui-LiLi

Vì có bạn mới nên ngày hôm đấy,Yumi và Emi rất vui.Tan học. Emi đã thấy ông anh hai châu trực sẵn ngoài cổng trường rồi.

-Êk nhók,papa pảo anh đưa em về nhà-Duy lên tiếng

-Ồ..anhhhhhh thế pỏ em lại một mik àk,đâu có dễ-Yumi nhõng nhẽo

-Anh chịu thôi,không thì bắt taxi đi về,papa nói có chuyện gấp lắm-Anh hai nhún vai,giục Emi

-Rùi rùi,mày chịu khó tí đi-Emi,cheo lên xe

Chiếc xe đi mất hút,Yumi nhìn theo,ngĩ:“Không biết có chuyện gì nữa”

-Con gái,con về ùi àk-Papa nó vui mừng

-Dạ.Con chào pa-Nó vui vẻ đáp

-Vào ăn đi con,pa có chuyện mún nói-Pa nó nhẹ nhàng

-Vâng-Emi

Ngồi ăn được một lúc,pa nó lên tiếng

-Emi àk-Papa Emi

-Dạ pa-Nó ngây ngô

-Pa có chuyện này,chả là từ trước khi mama con mất,gia đình ta đã hứa khi sinh được con gái sẽ...-Pa nó bỗng ngừng lại

-Sẽ gì pa-Emi vẫn ăn

-Sẽ gả con cho chủ tập đoàn cổ đông lớn nhất thế giới khi con 17 tuổi-Papa nó nói

-Là kết hôn ạ? Vâng..HẢ..kết hôn,pa trêu con àk-Emi hét toáng lên

-CÁI GÌ,KẾT HÔN-Anh Duy cũng ngạc nhiên không kém nó

-Pa không đùa con pao giờ,con hãy coi như đây là tâm nguyện cuối của mama con mà kết hôn đi-Pa vẫn từ tốn

-Không được,con mới 17 tuổi,sao lấy chồng được cơ chứ,anh haiiii,pảo pa đi-Nó nằng nặc

-Pa àk,em nó mới 17 tuổi mà-Duy Random

-Emi,nghe lời pa,coi đó là tâm nguyện cuối của mama con đi,pa không mún bị coi là thất hứa đâu,sẽ ảnh hưởng đến nhà chúng ta-Pa nó cố thuyết phục nó

-Nhưng nhưng..-Nó lấp bắp

-Nếu mà là tâm nguyện của mama thì em đồng ý đi,phải xem mặt thẳng đấy mới bik chứ-Duy,đang pảo vệ em thì quay ngoắt 360 độ

-Anhhhh-Emi

-Con àk,đồng ý đi-Pa

-Con..con..sẽ đồng ý xem mặt người ấy,được chưa-Emi đành vậy thôi,nó lo cho gia đình

-Ừi,gia đình ta ngày mai sẽ đi xem mặt thông gia tương lai á-Pa nó cười

Emi ậm à ậm ừ

Ăn xong,anh hai chở nó về nhà

-CÁI GÌ,ông pa mày có bị sao không vậy.Hết chuyển trường rồi kết hôn-Yumi

Nó xị mặt xuống:

-Mai sẽ đi xem mặt.Sao đời tao đen wá mày ơi

-Mày đồng ý rồi àk?-Yumi

-Ừ,tâm nguyện của mama tao,pík sao được-Emi

-Thôi,mụn ùi,mày lên ngủ đi-Yumi

-Ừ-Emi

Hôm sau nó đến trường với tâm trạng chán nản.Yumi và LiLi chỉ nhìn nó rồi nhún vai pỏ tay với con bạn.Nó xin về sớm để chuẩn bị.Khổ nỗi là thẳng cha Ron cũng nghỉ,nên hai đứa đều chạm mặt nhau khi đi trên dãy hành lang.Đến cổng trường thì goodbye

Nó mặc một bộ đầm hồng y như công chúa,make up xik hơn búp bê,vốn dĩ nó đã xik hơn búp bê rồi mà.Emi được bác tài xế riêng đi đến nhà hàng The World nổi tiếng dành cho nhà giàu.Nó ngồi im đợi.

Ron cũng khó chịu khi bị pama bắt kết hôn,hắn vừa ngồi trên xe vừa than

Cánh cửa gỗ bật mở,một gia đình bước vào,pa nó chào hai người đó.Nó thấy từ đằng sau khuôn mặt wen wen

-HẢ-Emi bất ngờ

-Em làm gì zạ-Duy nhắc khẽ

-Ủa,là cô/anh àk??-Ron với Emi đồng thanh

-Hai đứa biết nhau??-Pa nó hỏi

-Ngày nào chả nhìn thấy mặt nhau,không biết hơi lạ-Ron

-Xì-Emi

-Thôi ngồi xuống đi các con-pama Ron nói

-Hôm nay chúng ta sẽ bàn về vấn đề chính chứ-Pa nó

-Bàn về chuyện kết hôn của hai đứa nó-Pama Ron

Rồi bla..bla...

Ron bỗng đứng dậy

-“Pa vợ” cho con mượn “vợ” con một chút được không-Ron nói không quên nháy mắt

-Ừk được được-Pa nó

-Ồ..-Emi vẫn ngây thơ

Ron kéo tay nó đi,bắt nó ngồi im trên xe

-Ban nãy anh gọi ai là vợ hả?-Nó gất

-Gọi vợ là vợ á-Ron

-Ai là vợ anh,mà đưa tôi đi đâu vậy??-Emi

-Vợ thích đi đâu chồng đưa đi-Ron

-Anh thường gọi gái như thế à.Đến bar đi-Emi

-Ui vợ hay đến đó àk??-Ron

-Chứ anh nghĩ đi đâu-Emi

-Ừk thì đến bar-Ron

Tại quán bar Orlando

Nó bước vào,Ron theo sau.Ron thấy mấy thằng bạn đang ngồi đó thì chơi với.Còn Emi thì thấy Yumi

-Êk mày-Ron gọi

-Ừa thằng Ron-Kelbin

-Tao tưởng mày đi xem mặt xem miếc gì chứ-Duy Anh

-Tao đi rùi.Vợ tương lai tao nèk-Ron nói rồi chỉ tay về sau

-Hahahaha..Thằng này hâm àk.Mún bọn tao chuẩn bị đồ vào trại hả??Vợ mày là không khí à?Hahaha-Cả bọn đồng thanh

-Đi đâu ùi,nãy đi cùng nhau màk-Ron ngơ ngác

Còn Yumi và Emi

-Mày ở đây chi vậy??-Emi

-Tao ở đây chơi,không được sao?Mày xem xong rồi àk?-Yumi hỏi

-Ừkm-Emi

-Sao,nó đẹp zai không-Yumi

-Đẹp đến mức gái bu đây ák-Emi

-Thật àk-Yumi

2. Chương 2

-Vợ ui! Vợ đi đâu ùi-Ron gọi

-Là thằng Ron đéy mày-Emi

-ẶC thằng Ron á-Yumi tròn mắt

-A! Vợ đây ùi-Ron chạy tới

-Vợ kái đầu anh ý-Emi

-Ủa,vợ mày đây àk-Nhóm Boy đồng thanh

-Được đấy,ông pà nhà mày kím đâu ra vậy-Kelbin cười

-Mày,cắm mày cướp vợ tao đấy.Thằng nào trêu vợ tao cứ chuẩn bị về Châu Diêm Vương là vừa-Ron đe dọa

-Anh hâm àk?? Tôi đã làm vợ anh đâu-Emi cãi

-Rùi khác thành vợ chồng thôi,vợ iêu à-Ron

-Eo ui.“Vợ iêu” mới ghê chứ.Mày làm tao nổi da gà rồi đấy Emi ạ.Tiến triển nhanh thía-Yumi trêu

-Bạn bè thế đấy con hâm-Emi dỗi

-Thôý thôý,tao so-ri-Yumi

-Này,con vợ mày xik phết đấy.Ồi chàng chết,coi chừng mất vợ như chơi-Mickey

-Còn lâu,tao không cho thằng nào tán vợ tao đâu-Ron

-Ừkm,tự tin gúm-Mickey

-Thôý,tôi đi về đây,chán ùi-Emi ngáp

-Ồ vợ ơi.Chờ chồng đưa về-Ron

-Khỏi.Tôi đi với Yumi là được-Emi

-Vợ cần chồng méc papa không-Ron

-Ờo.Thì đi,đúng là hâm-Emi

-Đúng là có vợ ùi quên lun bạn bè-Duy Anh thở dài

-Tao không quên đâu mày-Ron

Ron chở Emi và Yumi về đến nhà

-Pai hâm-Emi kéo con bạn đi

-Ủi,sao lại nói chồng thế.Pai pai vợ iêu.Ngủ ngon nhé vợ-Ron

-Mai anh biết tay tôi,anh về đi-Emi

-Í,chúc chồng ngủ ngon ik-Ron lè lưỡi

-Khổ anh thật-Emi nhăn mặt

-Hihihi..Mày chúc chồng ngủ ngon đi-Yumi trêu

-Mày..Chúc anh ngủ ngon,được chưa-Emi nói xong chạy luôn vào nhà

Nó ngồi trên phòng.Tự dưng trong tâm trí nó lại nghĩ đến Ron.Rùi nó ngủ thiếp từ lúc nào không biết

Sáng hum sau,nó đang yên giấc thì có tin nhắn

“Vợ ơi.Dậy đi á.Đi học nèk,chồng đợi ở cổng trường nha!”

-Chết tiệt.Anh nghĩ mìk là ai chứ-Emi lẩm bẩm

-Mày ơi.Dậy đi học-Yumi hét từ hành lang

-Tao biết rồi.Dậy ngay đây-Emi

Làm VSCN xong.Emi ăn sáng.Đi bộ đến trường

-Êk.Mày-Yumi

-zì zây-Emi

-Hình như hôm nay trời mưa ák-Yumi nhìn lên trời

-Mây hôm àk.Đang nắng chang chang thế này-Emi

-Haiz.Tại mây hôm nay dậy sớm không nhờ ai thúc giục nên trời mới mưa à-Yumi nháy mắt

-Ặc.Mây thấy lạ lắm à?Đang ngủ có người nhấc tin ngủ bằng niềm tin và hi vọng-Emi

-Ui chồng mây tâm lí wá ha-Yumi

-Mây...lại giống pa tao rồi đấy-Emi lườm Yumi

Đến cổng trường,như cũ:Đám girl mê trai.Nó nhìn thấy Ron,nhưng không nói gì.Ron nhìn thấy nó gọi

-Emi.Bị kẹt bởi đám girls nên nó không nghe thấy

Lên lớp,nó vào trước.Ron vào sau.Ngồi cạnh Ron nhưng nó chẳng nói gì,mặc cho ổng mún nói gì thì nói.Nhưng vì ông này nói nhiều wá,bực mìn:

-Anh không nghe câu im lặng là vàng ák.Sao ngồi đấy mà nói một mìn,bị tự kỉ không??

-Đâu có,nói cho vợ nghe mà-Ron tỉnh bơ

Nghe đến từ VỢ.Nó nói

-Ngậm cái miệng anh lại.Chưa cưới đâu mà vợ với chả chồng

-Khi nào cưới chồng khác phải gọi.Bây giờ gọi cho wen-Ron

-Anh gọi vợ với tôi thì đừng mơ gặp tôi nữa nhá-Emi

-Ờ thì không gọi,khi nào cưới rồi gọi.Được chưa-Ron

-Ừm-Emi

Hết giờ.Pa gọi cho nó

-Con gái à.Pa với pama Ron bàn ừi.Mai đi chọn váy cưới,cưới càng sớm càng tốt-Pa nó

-Sớm vậy pa-Emi

-Con mún mẹ con trên trời được yên không-Pa nó lại dỗ chiêu

-Rùi rùi thì mai-Emi

-Thế nhé-Pa

Emi đi ngang wa nhìn thấy Ron với Linda đang ở sân trường.

-Cô gọi tui ra đây làm gì-Ron

-Nghe nói anh có hôn ước gì phải không?Là ai vậy?-Linda

-Ừk.Tôi có hôn ước.Và người đó là..Emi-Ron

-Cái gì.Emi.Con bé đấy mà xứng với anh sao-Linda (mụ này làm như mìn xứng với Ron lắm á)

-Cô ăn nói cho cẩn thận vào.Emi hơn tuổi cô đấy-Ron

Linda nhìn thấy Emi,tự dưng ôm Ron vào.Emi thấy lòng mìn đau lắm,rất đau.Ron bất ngờ khi Emi chứng kiến điều đó vội đẩy Linda ra.Emi chạy đi.Nó thấy sống mũi cay cay.Sao nó phải khóc,nó đâu có thứ tình cảm với Ron.Ron đuổi theo nó,nhưng không kịp,nó biến đâu mất rồi,Ron chỉ thở dài (con gái gì chạy nhanh dễ sợ).

Emi bơ phờ,nó bắt taxi đến quán bar NZ.Emi ngồi đấy,nó nhớ mẹ

9 năm trước:

-Emi xik của mẹ,con có yêu mẹ không?-Mama nó

-Con iêu mẹ hơn cả vũ trụ á-Emi

-Vậy con phải cố gắng học cho giỏi nhé!Mẹ bị mắc một căn bệnh có thể không đi cùng con suốt cuộc đời được,con gái à-Mama

-Không.Dù thế nào khi lớn lên Emi sẽ chữa khỏi cho mama-Emi nói ùi chạy tốt đi

-Emi.Mẹ chỉ còn sống được mấy tháng thôi.Mẹ yêu con-Mama nó cười nhẹ,khuôn mặt phúc hậu vẫn in trong lòng nó

Mấy ngày sau.Bên một phòng bệnh

-Mẹ tỉnh dậy đi.Mẹ chưa đọc hết truyện cho Emi mà,mẹ ơi-Emi khóc

-Mẹ ơi,con sẽ hứa chăm sóc Emi thật tốt-Duy Random mạnh mẽ

-Mik àk.Hai chúng ta sẽ đi Pari như ước nguyện của mik mà-Pa nó

Nó vừa cười vừa khóc.Uống mấy li rượu,nó gọi cho Yumi

Còn về phần Yumi,không biết con bé Emi đi đâu rồi.Ông Duy Random thì đi tìm Emi

-Alo-Emi

-Mày đi đâu đấy-Yumi lo lắng

-Mày đến đi,tao chán đời-Emi

-Ý.Đừng làm gì dại dột nha-Yumi

-Bar NZ,đến đi-Emi

Một lát sau,Yumi bước vào

-Mày sao vậy-Emi

-Mày ơi.Tao ghét tất cả.Tao nhớ mẹ-Emi khóc.Gục đầu vào Yumi

-Ừm.Đợi tao chút,tao có điện thoại-Yumi

Là Ron ư

-Alo-Yumi

-Yumi à.Emi đi đâu ùi-Ron

-Anh lại làm gì nó hả?Than chán đời kia kìa-Yumi

-Chuyện dài lắm.Ở đâu vậy.Tôi đến ngay-Ron

-Quán bar NZ-Yumi

-Ừk-Ron

Hội Boy cùng đến

-Ui.Pé Emi sao vậy-Mickey nói sau khi nhìn thấy Emi đang gục đầu xuống bàn

-Không bí,đến đã thấy nó rồi-Yumi

-Êk thẳng Ron,mày làm gì em tao vậy-Duy Anh

Ron kể hết mọi chuyện cho Yumi và nhóm Boy

-Đúng là con cáo già-Kelbin

-Ừm-Yumi

-Bây giờ mày đưa Emi về nhà đi.Mai chọn váy cưới nữa đấy-Duy Anh

-Yumi về làm thế nào cho nó hết rượu là được-Ellen

-Sao em bí làm thế nào-Yumi

-Thế nhà em có quần gia chi vậy?Làm canh àk-Ellen

-Àk ừ nhỉ.Em quên-Yumi

-Ron đưa Emi với Yumi về đi.Mai bọn tao đến-Kelbin

-Ừa.Đến chi-Ron

-Xem em gái mặc đồ cưới-Cả bọn

-Ờ-Ron

Sau khi bế Emi lên xe.Ron phóng về nhà Emi.Ron tức vụ Linda

Sau khi bác quần gia làm cho nó giải hết rượu,Ron bước vào phòng.Nhìn Emi ngủ,nó đẹp như thiên thần vậy

-Ngắm đủ chưa ông nội,ùi thì về đi,mai còn đưa nó chọn đồ -Yumi (đang hay,bà này phá đám)

-Ừkm.Chăm sóc Emi hộ ák-Ron bước đi,dẫn Yumi

Hôm sau,ánh nắng chiếu vào phòng.Emi tỉnh dậy.Nó nhức đầu,mệt.

-Em dậy rồi àk-Duy Random

-Ồ..anh hai-Emi

-Xuống ăn sáng nào cô nương,Ron đến ùi -Duy Random

-Ron đến làm gì.Rảnh wá ha-Emi

-Em wên hum nay đi chọn váy cưới à-Duy Random

-Ừk.wên mắt-Emi

Bước xuống cầu thang.Ron nhìn nó nhưng nó không chú ý.Ăn sáng xong Emi và Ron gặp hội Boy.Lên chiếc xe Maybach 62.Nó nhìn ra cửa

-Vợ giận chồng àk-Ron

Emi không nói gì.Chỉ nhìn

-Vợ..-Ron

-Sao-Emi cuối cùng cũng nói được một lời

-Sozy vợ-Ron tỏ vẻ hối lỗi

Tiệm áo cưới Stella nổi tiếng

-Ui.Cái nè được hok Emi-Yumi

-Ừkm-Emi

Emi thấy một bộ váy cưới màu trắng đơn giản nhưng rất đẹp.Nó lắc tay con bạn

-Bộ này đẹp thía mờ,mày thử đi-Yumi gạ gẫm

-Ừk-Emi

Ron được nhóm Boy chọn cho một bboj vest trắng y như Bạch mã hoàng tử vậy

Emi thay xong bộ váy cưới thì khiến bao nhiêu người phải xịt máu.Ron cũng thế.Hội Boy,Yumi và chị nhân viên trầm trồ khen không ngớt

-Đẹp đôi thật-Chị nhân viên

-Bọn mày kinh thật đấy-Ellen

-Đẹp dã man-Mickey

-Tàn bạo-Duy Anh tiếp lời

.....

Chọn xong váy cưới,nó đòi đi ăn kem

-Ăn Vani-Emi

-Ừm-Ron

Cả bọn ngồi cùng bàn với nhau

-Haiz,lại phí tiền ùi-Kelbin

-Why-Cả bọn

-Vì đám cưới bọn mày chứ sao-Kelbin

-Hôm thích góp tiền vô thì thôi,ai kấm-Emi

-Thế được hok??-Kelbin

-Ừm-Ron

Ăn xong,đường ai nấy đi.Chỉ còn hai ngày nữa,nó sẽ lên xe hoa.Hết màk tự do ăn chơi.Chán thật!!

Còn Linda,nó bị cướp Ron trên giàn mướp nên rất ghét Emi.Rồi nó vạch ra kế hoạch...

Ngày cưới đã đến.Emi dậy từ sớm make up,thay đồ.Nó bước lên xe đi đến lễ đường.

Cánh cổng trắng mở ra,nó như đang ở trên mây.Ai cũng nhìn nó,nó trông như một công chúa và người trước mặt nó là hoàng tử

Linh mục đọc:.....(Sozy,t/g không nhớ)

-Con đồng ý-Ron

Vị linh mục nói típ:.....

Mọi người nhìn nó,hy vọng

-Con...con..đồng ý-Emi

-Hai con trao nhẫn-Linh mục

-Ta tuyên bố hai con là vợ chồng

Hai bên gia đình đã sắp xếp cho Emi và Ron đi Hawaii,dành cho những người đi nghỉ tuần trăng mật.

Làm xong thủ tục,Emi và Ron ra sân bay.

-Êk vợ-Ron

-Sao-Emi

-Tự dưng im lìm vậy-Ron

-Có chuyện để nói đâu màk chả im lìm-Emi

-Ừm-Ron

-Bùn ngủ á!Oáppp-Emi ngáp

-Đúng là vợ-Ron

-Vợ sao-Emi

-Không-Ron

Emi nói ùi ngủ lun.Ron thích nhìn nó ngủ,trông nó còn đẹp hơn cả thiên thần.Sau 13 tiếng ở trên máy bay,Ron lay nó dậy

-Vợ ơi vợ-Ron

-Gì zạ-Emi ngái ngủ đáp

-Nhìn kìa-Ron chỉ tay wa ô cửa máy bay

-Ui đẹp thía-Emi sung sướng

-Ừk-Ron

Bước xuống máy bay.Một cô nhóc khoảng 15 tuổi chạy đến.

-Oaa...anh hai-Cô nhóc (NaliThan đó)

-Ừa.Sao em lại ở đây?-Ron

-Anh quên ùi àk?Em đang đi chơi ở đây mà.Sozy anh không về dự đám cưới được-NaliThan

-Ừk.Không sao-Ron hiền từ

-Còn đây là....Chị dâu hả-NaliThan

Emi mãi nhìn hai anh em nhà chồng nói chuyện lại nghĩ đến anh hai

-Ừk.Chị ý là vợ anh.Tên là Emi.Trông được hok-Ron

-Xik phết.Chào chị,em là NaliThan,em của anh Ron-NaliThan đến bên nó,chào

-Ừ,chị là Emi-Emi

-Thấy hai nàng.Chồng một ùi.Đi về khách sạn á-Ron

-Xi.Hâm-Emi

-Hâm màk cưới được vợ à,mắt thăm mỹ của vợ cao đấy-Ron trên

-Xi-Emi

Ba người đi đến khách sạn Atila nổi tiếng 5 sao.Phòng của Ron và Emi là phòng 340.Trời cũng tối rồi nên ăn xong,hai vợ chồng lên phòng lun.

Emi ra ban công ngắm cảnh,tiên thể hóng gió.Ron bước ra.

-Vợ ra đây chi zạ-Ron ngây thơ

-Chơi.Đâu ai kấm-Emi

-Cho chồng chơi với-Ron

-Thích thì chơi-Emi

-Chơi zì-Ron

-Chơi đếm sao.Không ra ban công làm gì.Nhảy lầu à??-Emi

-Ừk,vợ đừng nhảy là được-Ron

-Why not-Emi

-Chưa mún mới về màk phải thấp hương cho vợ đâu-Ron

-Ừk.Nhớ mama wá-Emi

-Ui.Con nít-Ron cười

-Con nít màk,nhớ mama-Emi cười,nó phải cười để trên thiêng đàng mẹ nó thấy vui

-Ủa.Mẹ vợ đâu??-Ron

-Trên kia kìa,chòm sao gần mặt trăng nhất-Emi chỉ tay lên trời

-Mẹ vợ mất ùi à.Sozy vợ nhá-Ron

-Ừ.Mất khi vợ 8 tuổi-Emi nhìn như sắp khóc đến nơi.Nó không nhịn được nữa

-0a0a0a0a.Con nhớ mama-Emi

-Ừi úi.Vợ yêu nín đi mai chồng mua kẹo mút cho-Ron dỗ dành

-Thật hok.Sao zống ông anh mikhí nhá.Nhưng mai nhớ mua cho vợ nhá-Emi cười títt mắt

-Trẻ con-Ron

Emi với Ron ngủ chung giường(tất nhiên).Ron chưa ngủ,ngồi ngắm Emi.Emi bỗng ôm Ron như mền bông á.

-Ấm wá-Emi lẩm bẩm

-Ừk,vợ ngủ đi-Ron

-0a.Kẹo mút-Emi

-Mai mua cho-Ron

Rồi Ron kiss nhẹ lên trán Emi.

Ở Hawaii buổi sáng thật trong lành.Ron dậy từ sớm,gọi cho NaliThan:

-NaliThan-Ron

-Gì anh hai-NaliThan

-Em thạo đường ở Hawaii hơn anh,ra mua cái kẹo mút hộ phát-Ron

-Ủa.Là dân chơi ùi còn ăn kẹo mút-Ron

-Đâu phải cho anh.Chị dâu á-Ron

-Ừk,pík ùi-NaliThan

Ron nghĩ xem hôm nay sẽ làm gì.Ra biển chơi là hay nhất.Emi bây giờ vẫn còn ngủ nướng.Nó mệt vì chuyến bay quá dài.Pama Ron gọi điện

-Con trai,ổn cả chứ-Pa Ron

-Mọi chuyện vẫn tốt pa à-Ron

-Ở đây cảm bắt nạt con dâu mẹ đây.Nhớ sinh cho mẹ đứa cháu nữa-Mama

-Bọn con mới 17 tuổi mừk-Ron

-17 tuổi vẫn phải sinh cho mẹ,nhớ chưa-Mama đe dọa Ron

-Con bík ùi-Ron

-Thôi.Nghỉ tuần trăng mật cho vui rồi về-Papa

-Vâng-Ron

“Cốc...Cốc..”

-Ai zạ-Ron

-Em-NaliThan

-Ừk,vô đi-Ron

-Kẹo này-NaliThan chìa ra một cái kẹo bầy màu tròn tròn trông ngon cực kì

-Ừk thanks nhóc nhá-Ron

-Giết bây giờ.Dám gọi em là nhóc hả-NaliThan

-Em bé volume thôi,chị dâu chưa dậy đâu-Ron nhắc khẽ

-Ui.Chị dâu ngủ xik thía-NaliThan khen

-Ừkm.Vậy nên đừng có màk bắt nạt chị dâu đấy-Ron

-Làm như em quý lắm không bằng-Nali lè lưỡi

Emi giật mồm.Nó tỉnh giấc,tự dưng hôm nay có không mún ngủ nướng.

-Vợ dậy ùi à-Ron

-Hello chị dâu-Nali

-Ừkm.Không dậy tính ngủ đến chiều à??-Emi

-Màk chồng,kẹo vợ đâu-Emi

-Eo.Vẫn còn nhớ cơ à-Ron

-Tất nhiên.Chuyện trọng đại mà-Emi chạy xuống giường đi làm VSCN.Nó cướp trên giàn mướp cây kẹo mút trên tay Ron

-Ngon hok-Ron

-Kẹo ngọt.Ngon lém-Emi cười ngây thơ

Ron với Emi đi xuống ăn sáng.Rồi đi ra bãi biển.

-Vợ mặc bikini hai mảnh àk-Ron

-Không.Chồng điên hả-Emi

-Zậy mặc gì?-Ron

-Áo phông quần đùi,xong-Emi

-Đơn giản thế thôi sao-Ron

-Tất nhiên.Có đi tán trai đâu-Emi

Bãi biển Hawaii đầy nắng.Bao nhiêu cặp vợ chồng nắm tay nhau trông rất tình cảm.Ron ra trước,Emi và Nali đi cùng nhau cho vui.Ron mới đi gần đến biển đã bao nhiêu em chân dài bu đây.Emi cứ thản nhiên bước mặc kệ Ron

-Iu.Đồ vợ hâm vô lương tâm-Ron lăm bằm

-Xin lỗi nhưng tôi đã có vợ ùi-Ron chạy đến nắm tay Emi ùi hun Emi một cái(lên môi nha)

-Eo ời.Tình cảm gúm-Nali

-Vợ chồng mà-Ron

Emi ngượng đỏ mặt

-Chồng hâm hả?Nơi đông người...-Emi

-Kệ.Đi chơi với chồng-Ron

Emi và Ron nắm tay nhau như bao đôi vợ chồng khác.Giờ ăn trưa,có một chàng trai đến gần Emi.

-Hi Emi(Chào Emi)-Chàng trai lạ

-UI.Nick-Emi hét toáng lên nó đứng dậy ôm cổ chàng trai lạ.Ron với Nali thì tròn mắt ra nhìn.

-I very very miss you(Anh rất rất nhớ em)-Chàng trai lạ

-Me too(Em cũng vậy)-Emi hôn lên má chàng trai lạ đó
-Êk vợ.Làm gì vậy??-Ron bực mìn vì màn chào hỏi
-Chào-Emi
-Ai cho hôn thẳng khác trước mặt chồng-Ron
-Tại sao lại không được hôn-Emi.Ron đứng dậy,BỚP Ron tát vào mặt chàng trai lạ

3. Chương 3

-Chồng làm gì vậy??Đó là...-Emi đỡ chàng trai dậy
-Dạy cho nó một bài học vì tội cướp vợ của người ta-Ron
-Đấy là anh họ vợ mà.Anh tên Nick =.=Emi
-Gi à-Ron
-Cần kiểm chứng không??Gọi cho anh Duy Random nhé-Emi
-Hả?Thật à-Ron ngạc nhiên
-Cho em sozy vụ hùi nãy-Ron lí nhí
-Hok sao.Ai chả làm vậy nếu thấy thế.Vì Emi với anh hay chào kiểu thế nên không sửa được-Nick(Anh họ Emi)
-Sozy anh.Bọn em mới cưới.Sao anh không về dự??-Emi
-Anh mới có girl friend nên hơi bận-Nick
-Á à.Có bạn gái ừ pỏ lun Emi này à.Anh được lắm.Khi nào về em méc anh Duy cho coi-Emi
-Thoy thoy.Anh sợ hai anh em nhà em lăm ròi.Dữ thấy ớn-Nick tỏ ra sợ hãi
-Bík thế là tốt,lần sau cấm pỏ em đấy-Emi
-Đây là chồng em à?-Nick nhìn theo Ron
-Ừ-Emi
-Trông bảnh trai ấy chứ,chắc nhieu em theo lăm nhỉ??-Nick
-Không dám đâu-Ron
-Ừkm.Ai cho đi cặp bồ lăm nhăng-Emi
-Tối nay có một bữa tiệc sinh nhật bạn gái anh.Các em đến cùng cho vui-Nick
-Chắc là được.Chồng nhĩ-Emi nhìn Ron
-Ừk.Bọn em đang chưa có kế hoạch gì-Ron
-Thế nhế.Địa chỉ là biệt thự Miami...-Nick
Emi mặc một bộ váy trắng phòng phòng,nó đẹp như một nàng công chúa ý,Ron cũng phải lác mắt.
-Nhìn gì kì zậy-Emi
-Vợ xik thía-Ron
-Chả liên wan-Emi e then
Tại biệt thự Miami:
-Emi,Ron-Nick

-A anh-Emi
 Một cô gái đang khoác tay anh Nick
 -Bạn gái anh đây à-Emi
 -Ừ-Nick
 -Chào em.Chị là bạn gái anh Nick-Cô gái ấy cười
 -Đây là Katty,bạn gái anh-Nick
 -Hi chị Katty-Emi cười
 -Đây là ai-Katty quay sang Ron,bây giờ mới để ý ổng
 -Chồng em-Emi
 -Ặc.17 tuổi cưới rồi à-Katty trở mắt ra nhìn
 -Vâng.Thế mà ông này không đến dự được cơ đấy-Emi liếc Nick
 -Wây wây anh bận thật mà-Nick
 -À vâng em có nói gì đâu.Đúng là có tạt giặt mềk-Emi
 -Vợ ơi-Ron
 -Sao-Emi đang nói chuyện ông này ngắt quãng
 -Chồng dúi-Ron nhăn mặt
 -Thôi đi ăn nèo-Katty
 Ở đây toàn món ngon(t/g thêm)...
 Sáng hôm sau,hai cặp đôi uyên ương ra ngoài hóng gió.
 -Chồng ơi-Emi giặt áo Ron
 -Gì vợ-Ron
 -Mún đi kái kia-Emi chỉ tay về đống xe đạp đôi
 -Nhưng chồng không bik đi-Ron
 -Không bik đi thì vợ đi-Emi
 -Được hok-Ron
 -Anh Duy dạy đi ùi,sao hok được-Emi
 Bước đầu đi hơi khó khăn vì lâu lâu nó không đi.Đi xe đạp lang thang thì khỏi nói,vui+lãng mạn.Ngày mai là kết thúc chuyến đi tuần trăng mật của nó và Ron.Nhanh thía mồ lun.
 Emi với Ron ra sân bay
 -Pai pai hai em-Katty
 -Pai pai nhóc-Nick
 -Nali,em không định về à-Ron
 -Chuyến sau-Nali
 -Ừ-Ron
 -Pai pai hai anh chị nhá.Về nước sớm nhé-Emi
 Nó lên máy bay nhìn mọi người.Emi lại thấy pùn ngủ

-Ui buồn ngủ-Emi

-Ngủ hoài ạ-Ron

-Kệ vợ-Emi ngủ trên vai Ron

-Vợ ngổk-Ron cười

Pama Ron và Emi đã đợi sẵn ở sân bay

-Con chào pama-Emi lễ phép

-Con chào pa con chào mama-Ron

-Hai đứa đi zui chứ-Pa Emi

-Zui á-Ron

-Thôi.Mụn ùi,đi về đi Emi.Ở nhà chồng phải ngoan đấy-Pa Emi

-Pa con lớn ùi mà-Emi nghe thấy tiếng cười khúc khích

-Về thôi các con-Mama Ron

-Con chào pa-Emi

-Con chào pa vợ-Ron

-Ừ-Pa Emi

Emi đi về nhà chồng.Một lúc sau đã thấy một ngôi biệt thự nguy nga hiện ra trước mắt.Emi mau chóng thu dọn hành lý rồi xuống ăn kum với pama

-Sao hôm nay vợ ăn chậm vậy-Ron hỏi nhỏ

-Pama chồng ở đây.Hổng dám-Emi

Pama Ron nghe thấy liền cười

-Con dâu ăn nhiều zô.Sinh cho mama đứa cháu-Mama Ron

-Vâng ạ-Emi

Hôm sau đi học,Ron và Emi đã pị một giọng chần tinh làm giật mồm

-Hai người kia.Sao đi chơi không thấy động tĩnh gì vậy.Pỏ lun con này à-Yumi

-Ở con này lạ nhỉ bọn tao đi nghỉ tuần trăng mật đâu liên quan đến mày-Emi

-Thoy hai người,có đi vào lớp không-Ron đút tay vào túi quần trông đẹp zai cực ý

-Không đi vào đứng đây chi vậy-Yumi

Cả ba cùng đi vào lớp.Nhưng họ không chú ý đến một người đang đứng lấp sau đấy

-Emi,cô hãy đợi đấy,tôi sẽ không để yên cho cô vì cướp Ron của tôi đâu-Linda á

Cả giờ học.Loa của hội Boy thì phóng lên hết cỡ.Emi nhìn ra cửa sổ,Yumi thấy nó là lạ hua hua tay trước mặt nó nhưng chẳng có động tĩnh gì.Ron cũng thấy kì

-Vợ tui bị seo vậy-Ron

-Nó nhìn không chớp mắt là..-Yumi nghĩ

-Là gì?-Ron càng tò mò hơn

-À.Nó có thể cảm nhận được có chuyện sắp xảy ra khi không chớp mắt 30s.1' thì có chuyện lớn-Yumi

-Ủa.Thật không?Đang yên lành thế này chuyện gì-Ron

-Ai biết.Nó đâu phải thần đồng mà bí chuyện gì.Chỉ cảm nhận được thôi-Yumi

-Ừ-Ron

Giờ giải lao,Ron lay lay nó tỉnh mộng.

-Gì zạ-Emi ngớ người

-Vợ bị sao vậy-Ron

-Không biết-Emi

-Thôi,xuống căng-tin chơi đi-Ron kéo tay Emi đi

Xuống đến nơi thì hội Boy đã chờ trực ở đấy rồi

-Emi gái-Duy Anh

-Gì-Emi

-Đi chơi zui h0k,đã có cái gì chưa-Mickey

-Kái gì là kái gì-Emi

-Ngây thơ gúm nhĩ-Kelbin

-Hông bík thì thui,hỏi Ron ý,nó bík đấy-Duy Anh

-Ủa là gì-Emi quay sang Ron

-Tí nói cho-Ron

Tan học,Ron và Emi đi bộ về,tự dưng Emi nổi hứng,Ron đành phải chiều theo vợ

-Ron-Emi

-Gì vợ-Ron

-Kái gì là gì vậy-Emi

-Là...-Ron

-Là gì?Có nói không-Emi

-Bọn nó hỏi vợ có...thai chưa-Ron

-ẶC-Emi

-Vô duyên dễ sợ-Emi

-Ừ-Ron

-Ai về trước người đấy thắng nhé-Emi chạy về phía trước

-Ồ.Vợ chơi kì vậy-Ron chạy theo

Tất nhiên phần thắng về Emi,Ron thở hồng hộc đằng sau.Nó chạy lên phòng.

-Vợ,tí chết với chồng-Ron

-Why-Emi

-Ai cho phổ chồng-Ron

-Ai kiu chạy chậm-Emi

-Được ùi-Ron

-Được gì-Emi

-Chả biết-Ron

-Thế còn nói.Đồ hâm-Emi bĩu môi rồi chạy xuống nhà ăn cơm.

Mama gấp một miếng thức ăn vô bát Emi

-Con ăn đi-Mama Ron cười

-Vâng-Emi cười theo

Ron chỉ nhìn đều Emi.Ron nghĩ:“Tí chết với chồng”

Ăn xong thì nó lên gác,Ron lên theo

-Êk vợ-Ron

-Gì-Emi

-Ra đây chồng pảo-Ron

-Pảo gì không ra đâu-Emi

-Không ra thì chồng ra-Ron bước đến Emi

-Gì-Emi

Ron cúi xuống,ôm Emi rồi.... kái đó tự hử (kiss)

-Ồ..Chồng hâm hủ??Thả ra kái đi,nghet thờ-Emi kêu

-Không.Hôm nay chồng cho vợ bık tay-Ron

-Ai làm gì đâu kì-Emi

Ron đẩy Emi xuống giường.

-Ui.Thả vợ ra-Emi

-Không cơ mà-Ron

-0a0a0a.Đồ bắt nạt trẻ kon-Emi dỏ chiều

-Nín mau.Mới dọa có tí đã sợ-Ron thả tay ra

-Xì.Ghét chồng-Emi

-Sao lại ghét.Yêu vợ lắm-Ron

-Kệ chồng-Emi

.....

Sáng nay là chủ nhật.Hai đứa vẫn nằm ngủ.Ron luôn là người dậy trước nhưng hôm nay Ron mún ngủ thêm.Ron vòng tay ôm eo Emi.Thấy nhột nhột,Emi mở mắt.

-Lượn đi.Ghét chồng lắm-Emi

-Yêu vợ.Ôm một tí có sao đâu-Ron ôm chặt Emi như một đứa trẻ ôm con gấu bông

-Không thích.Dậy ăn sáng đây.Kệ chồng-Emi ngồi dậy thì bị Ron kéo lại

-Ai cho đi-Ron

-Kì nhỉ??Hôm nay lại lên cơn khìn khìn à Ron-Emi

-Không.Tự dưng thấy yêu vợ-Ron

-Thôi khỏi khỏi đi đây-Emi cố “thoát” khỏi Ron

Xuống ăn sáng Emi và Ron đã thấy Pama ngồi sẵn đây

-Con chào pama-Cả hai đứa

-Ngồi xuống đi con-Papa

-Pama chuẩn bị đi sang Đức công tác nên hai con ở nhà tự túc đi-Mama

-Con piết rồi-Ron

-Vâng.Khi nào pama đi ạ-Emi

-Tối nay-Papa

-Dạ-Emi

.....

-Chồng ơi-Emi

-Ơi-Ron

-Mún đi chơi-Emi

-Đi đâu-Ron

-Đi về nhà chơi với Yumi-Emi

-Tùy vợ,chồng đi với-Ron

-Thôi ở nhà đi-Emi

-Không.-Ron làm mặt cún kon

Emi thương tình:-Èo.Ừkm

-Yêu vợ-Ron hun vào má Emi

Nhìn thấy ngôi biệt thự lớn trước mặt,Emi vui mừng

-Ui.Nhà muôn năm-Emi

-Không thích ở nhà với chồng à-Ron

-Tùy từng hôm-Emi chạy vô nhà.Ron bắt đầu đi phục tùng vợ

-Yumiiiiii anh haiiiiiiii-Emi hét

-Ơi-Duy với Yumi

Emi chạy đến ôm lấy anh hai

-Anh ơi!Mới gặp anh Nick lúc ở Hawaii á-Emi

-Ừkm-Duy

-Yumi lên phòng tao pảo-Emi

-Em đi trước nhé.Ngồi đấy mà chơi với Ron-Emi

-Mày ơi.Tao kể cái này cho mày.Liên quan đến ông Ellen-Yumi

-Ừk.Mày kể đi

-Ừk.Mày kể đi-Emi tò mò

-Hum bữa tao gặp ông Ellen ở bar-Yumi

-Á à.Đi bar không bảo tao-Emi tự dưng nổi khình

-Thôi nghe tiếp đây nài.Tao thấy ông đi với một con.Tự dưng lòng tao thấy sao sao á.Mày mà ở đấy thì chắc tao pảo mày véo một cái quá.Rồi tao va vào ông,đầu gần chết.Ông nhìn tao với đờ tao dậy.Ông rủ tao đi uống cà phê.Chả hiểu sao tao lại đồng ý-Yumi

-Vậy hả-Emi

-Ừkm.Tao với ông ngồi thôi.Hỏi wa vài câu-Yumi

-Hình như mày iêu roài-Emi
 -Iêu iêu kái đầu mày á-Yumi chối
 -Mặt mày đỏ rùi kìa.Hahaha.Yumi nhà mikh iêu ùi-Emi trêu
 “Cốc..cốc..”
 Yumi chạy ra mở cửa
 -EMIIII-Yumi
 Emi chạy ra xem con bạn bị làm sao mà hết dữ như vậy.
 -Gì vậy-Emi
 -Chồng gọi kìa-Yumi
 -Gì zà chồng-Emi
 -Chồng đi có việc tí-Ron
 -Đi đâu-Emi
 -Hội Boy gọi-Ron
 -Iêu hội Boy hơn vợ àkk??-Emi
 -Thui mà.Nha nha vợ,tí đi mua kẹo cho-Ron nịnh nọt
 -Thôi đi đi.Tí bắt xe về sau-Emi
 -Không được.Tí chồng đón-Ron chạy đi
 -Hàizzzz-Emi với Yumi bước vào rồi tám tiếp

.....

Trở về với Ron
 Ron vội chạy hong học đến trường Royal.Hội Boy đang chờ sẵn ở đấy
 -Có chuyện gì vậy bọn mày-Ron
 -Hội One đòi gia chiến,nên bọn tao đồng ý rồi-Duy Anh
 -Ý mày thía nào,hay để bọn tao đi 1 mikh-Ellen
 -Bạn bè sống chết có nhau,vậy địa điểm ở đâu-Ron
 -Ở *** đi 5 đũa-Mickey
 -Okê.Đến đấy thôi-Ron

4. Chương 4

Hội Boy đến bãi đất hoang mà hội One đã giao đấu.Một thằng con trai ăn mặc kiểu đầu gấu tay vác cây gậy.
 -Bọn mày đến rồi à-Tên con trai
 -Không bao giờ sai hẹn-Ron nhếch mép cười
 -Các em,ra đi-Tên con trai gọi.Từ các phía bọn đàn em của tên kia chui ra mặt cũng khệnh không kém tên đầu đàn.
 -Mày không dám đấu một mikh mà nhờ thêm đàn em à.Thằng nhất-Kelbin
 -Xông vào-Tên con trai

-Bọn nó đông quá-Ellen

-Kệ chiến đấu hết mikh-Ron

Vì bọn nó toàn dùng chiêu đánh lén nên hội Boy khó lòng mà đỡ nổi=thất bại thảm hại.Ron mãi đỡ Mickey nên bị thằng đầu đàn đánh vào lưng xối.

-Ron ơi-Mickey lo lắng

-Hahaha.Bọn mày chỉ được thể thôi à??Tao đi trước-Tên con trai cười

-Ron ơi.Đừng bỏ bọn tao-Kelbin

-Yên tâm.Tao không pò được đâu-Ron mở mắt cố gượng dậy

-Mày làm tao lo wá-Ellen

-Tao gọi cho vợ mày nhé-Mickey

-Ừm.Đành thể thôi-Ron

Emi chờ ở nhà sốt ruột thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại.

-Alô-Emi

-Emi à.Anh Mickey đây-Mickey

-Gì zà-Emi

-Đến ngay*** đi,chồng em đang có chuyện đấy-Mickey

-Ừa chuyện gì-Emi

-Đến rồi biết-Mickey cúp máy

Một lát sau trước mặt hội Boy là chiếc xe màu đỏ đi với tốc độ chóng mặt phanh lại.Bước xuống xe là một cô gái khuôn mặt baby.

-Là Emi à.Đi kinh thế-Duy Anh kinh ngạc

-Tất nhiên.Ron đâu?Chuyện gì?-Emi đảo mắt nhìn quanh thì thấy Ron đang nằm,máu thì chảy (t/g không tả nữa đâu,nói chung là như từ trận về)

-Có chuyện gì vậy-Emi chạy đến bên Ron

-Uỳnh lộn-Hội Boy

-Ê.Chồng ơi-Emi lay lay Ron dậy

-Ron chết chưa vậy-Emi ngơ ngác

-Ngốc.Chưa chết đâu-Ron mở mắt

-Đi về thôi.Mệt rồi-Emi

Hội Boy đỡ Ron dậy,ngoan ngoãn ngồi yên trên xe.Emi làm tròn trách nhiệm là chăm sóc cho Ron

-Chồng làm gì mà tả tơi thế-Emi

-Uỳnh lộn-Ron

-Ui đau-Ron kêu

-Cho chừa cái tội uỳnh lộn-Emi

-Sao vợ vô lương tâm thế-Ron

-Ừm.Thì sao??Xong ùi đấy-Emi

-Yêu vợ-Ron

-Không yêu vợ thì yêu ai.Đang tính cửa em nào à-Emi lườm

-Không.Yêu vợ hơn hùi trước-Ron ôm Emi vào lòng

-Chồng làm gì vậy? Thả tay ra nào-Emi

-Không.Nói yêu chồng đi ùi thả.Okê-Ron

-...-Emi lặng im

-Nói đi cưng yêu của chồng-Ron ôm Emi chặt hơn

-Ừkm.Vợ yêu chồng.Được chưa hả.Thả tay ra-Emi

Ron hôn Emi,rồi buông tay ra.

Sáng hôm sau,Emi với Ron bị làm phiền bởi cái điện thoại

-Alô-Emi ngáp

-Emi..-Giọng Yumi run run,thỉnh thoảng lại nấc lên

-Gì vậy mà-Emi bắt đầu lo lắng

-Mẹ tao..bị bệnh cũ tái phát-Yumi

-Hả.Bệnh khối u à-Emi ngồi bật dậy

Ron giật mình.

-Được rồi.Tao đến ngay-Emi cúp máy

-Vợ đi đâu đấy-Ron

-Mama Yumi bị bệnh cũ tái phát.Dậy chở vợ đến bệnh viện đi-Emi lôi Ron ra khỏi chăn

-Ừ-Ron

Bệnh viện***

-Bác gái sao rồi-Emi hỏi Yumi

-Mày ơi tao sợ.Sao mama tao với mày lại bị căn bệnh này-Yumi khóc

-Tao hiểu.Nín đi.Mama sẽ không sao đâu.Mama là người mẹ hai của tao.Mama sẽ không sao mà-Emi thương Yumi

Ron không khỏi chạnh lòng.Bác sĩ ra khỏi phòng cấp cứu,papa Yumi chạy đến hỏi

-Vợ tôi có bị sao không ạ-Papa Yumi

-Tôi đã cố gắng..ca phẫu thuật thành công-Vị bác sĩ

Yumi đang gục xuống nghe đến đấy thì nụ cười Yumi được hoạt động trở lại

-Bác sĩ nói thật chứ-Emi

-Tôi đâu có đùa ai bao giờ.Mọi người có thể vào thăm-Vị bác sĩ mỉm cười

-Mày về đi.Tao tốt hơn rồi-Yumi

-Mày có ổn không-Emi

-Ổn mà-Yumi

-Vậy bọn tao về nhé-Emi

-Ừ.Bye mà-Yumi

-Bye-Emi

Ngồi trên xe,Emi bỗng nổi hứng

-Chồng ơi đi ăn kem

-Bây giờ á-Ron

-Ừ-Emi

-Bây giờ hok được.Phải đến công ty-Ron

-Chồng không đi vợ đi ăn một mìk-Emi

-Vợ.Nhịn tí đi.Chồng thương-Ron

-Ồ.Sao vợ lại không được đi một mìk-Emi

-Chồng bảo không là không.Đến công ty với chồng-Ron

-Xì.Ghét chồng-Emi quay mặt dỗi

Hai vợ chồng chẳng nói gì.Một lúc sau,Ron liếc Emi

-Vợ-Ron

-Vợ ơii-Ron.Emi vẫn lặng im

-Vợ yêu.Quay mặt ra đây coi-Ron thấy Emi vẫn lì

-Vợ,giận chồng à.Có việc thật mà.Thôi xuống nào-Ron kéo Emi xuống khỏi xe

-Ồ kìa.Thả tay ra.Đang ở nơi đông người đấy thả ra-Emi

-Không.Còn giận chồng không-Ron

-...-Emi

-Còn giận không.Giận thì chồng không pỏ tay ra đâu-Ron

-Tùy chồng thôi.Dắt vợ đi cũng được-Emi quay ngoắt 360 độ

Ron kí kí kái gì đấy.Emi ngồi nghịch cốc nước.

-Xong ừi vợ ơi.Đi gặp khách với chồng-Ron

-Buồn cười nhĩ.Chồng đi gặp khách sao lại dẫn vợ theo-Emi

-Tiện thể-Ron

Nhà hàng 5 sao

-Xin chào-Ông khách

-Chào ông-Ron

-Đây là...-Ông khách

-Vợ tôi-Ron

-Rất vui được gặp cô,cô quả thật rất xinh đẹp-Ông khách

-Cảm ơn ông-Emi.Ron cảm thấy bức mình nhìn Emi và ông khách

-Tôi mới tới nên cô có thể dẫn tôi đi thăm quan vào một ngày nào đó được không-Ông khách hỏi Emi

-Có lẽ...không được rồi vì tôi không có thời gian rảnh-Emi nói khéo khi nhìn thấy cặp mắt nãy lửa của Ron

-Chúng ta bàn tiếp công việc chứ-Ron ngắt quãng

-Tất nhiên-Ông khách

.....

Về đến nhà,Ron bực hơn khi thấy Emi cứ cười hoài khi ông khách nói những câu hài.

-Vợ.Sao cười hoài thế-Ron nhăn mặt

-Vui-Emi

Ron giận chui vô phòng tắm.Emi biết chỉ mỉm cười

-Chồng ơi-Emi

-Sao-Ron nén giận

-Chồng sao vậy-Emi

-Không sao-Ron

-Ui.Ron ghen ùi-Emi trêu

-Ghen gì mà ghen-Ron

-Thôi mà.Có chồng rồi.Mắc mớ gì đi với ông ý-Emi dỗ dành

-Nhỡ có thì sao-Ron

-Chồng phải tin vợ chứ-Emi

-Ừkm tin-Ron

-Thiệt hok-Emi

-Thiệt-Ron

Lần này,Emi ôm Ron.

-Thôi đi tắm-Emi

Ron tiếc ngẩn tò te.

Mới sáng sớm mà Emi đã dậy nấu cháo

-Vợ cho chồng ăn với-Ron không nhéo

-Ai cho ăn-Emi

-Không piết đâu.Cho chồng ăn-Ron

-Nín.Tối đuổi ra ngoài bây giờ-Emi

-Dạ nini-Ron

-Ăn đi tí đi học-Emi dơ bát cháo trước mặt Ron

-Ủa ăn cháo à-Ron

-Không ăn thì nhịn.Vợ không piết nấu kum-Emi

-Ừi ăn-Ron

-Đi thay đồng phục-Emi

-Nhanh lên tí chở đi học-Ron

Đối với Emi thì học là thứ chán nhất trên đời.Cả giờ học,Emi cứ ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ,mặc kệ cho cô giáo giảng.Nó lo cho mama Yumi.Bác là người đã chăm lo cho nó như con đẻ từ khi mama nó mất.Emi xin phép cô Annie vì nhà có việc bận,Ron chạy theo.

-Vợ đi đâu vậy-Ron kéo tay Emi

-Đi chơi-Emi

-Vợ sao vậy-Ron

-Khó chịu,bực mình-Emi

-Đi theo chồng-Ron

-Đi đâu-Emi

-Đến một nơi mà vợ muốn-Ron

-Đi đâu đây vợ-Ron

-Tùy-Emi

Ron đến một bãi cỏ,nơi đó trông như trong mơ.Có những chiếc chong chóng đang quay

-Đẹp không-Ron

-Ừm.Lần đầu tiên nhìn thấy nơi này đây-Emi

-Ra đây đi-Ron chỉ về phía ngôi nhà gỗ

-Vợ là người thứ hai đi lên đây đó-Ron

-Ai đến đầu tiên,người yêu cũ chồng à-Emi

-Không.Mama chồng.Hihi-Ron

-Ừ-Emi

-Mai ngày bao nhiêu-Emi tiếp lời

-14/2-,ve-lên-thang-Ron

-Ừk.Mai ngày gì biết hok-Emi

-Ve-lên-thang-Ron

-Gì nữa-Emi

-Không biết-Ron

-Không biết thì thôi-Emi

-Vợ tốt hơn chưa,đi về nhé-Ron

-Ừm-Emi

-Mà mai là ngày gì mà vợ phải hỏi chồng vậy??-Ron

-Tự tìm hiểu.Đây không piết-Emi

Về đến nhà,Emi tranh nhà tắm.Ron định gọi điện cho Yumi thì Yumi đã gọi đến

-Alô.Yumi à-Ron

-Ừ.Tui pảo nè-Yumi

-Tui cũng đang có chuyện hỏi pà-Ron

-Ông có biết mai ngày gì không?-Yumi

-Đang định hỏi bà đây.Emi cứ úp úp mở mở-Ron

-Ồ.Ông không biết àk??-Yumi ngạc nhiên

-Không,ngoài mai là valentine thì không biết-Ron

-Chài đất ơi.Chồng kiểu gì vậy.Con Emi ngốc thật đấy.Emi có ở đây không vậy không nó biết thì nguy-Yumi

-Không.Tắm rồi.Ngày gì vậy-Ron tò mò

-Sinh nhật nó chứ ngày gì-Yumi

-Hả.Sao tui không biết-Ron

-Cái đó ông phải biết chứ-Yumi

-Ừ-Ron

-Mai bọn tui sẽ tổ chức sinh nhật bí mật cho nó,bọn tui cần ông giúp-Yumi

-Okê,kế hoạch thế nào-Ron thỉnh thoảng cảnh giác Emi

-Thế này.....-Yumi

-Chuẩn rồi.Cứ thế đi-Ron cười đúng lúc Emi ra

-Tui cúp máy nhé,Emi ra rồi.Bye-Ron

Emi nằm lên giường

-Buồn ngủ chết mất-Emi

-Ngủ đi-Ron

-Không thích ngủ bây giờ.Ước gì có một em mèo trắng ở đây ôm thì tốt biết mấy-Emi nhìn lên trần nhà

-Ôm chồng nè-Ron

-Không.Ôm mèo thích hơn-Emi

-Bây giờ không có mèo thì phải ôm chồng,hiểu chưa-Ron nhảy lên giường “quấn” lấy Emi

-Thui.Đi ngủ đây.Dịch ra đi-Emi

-Không được.Từ khi cưới vợ đã cho chồng làm gì chưa.Một là bây giờ.Hai là ngày mai vì mai là ngày Valentine.Okê-Ron

-...-Emi cũng chẳng biết nói gì nữa

-Đến ba là tí chồng “xử lí” vợ nhé.Một..hai..hai rưỡi..-Ron nhắm mắt đếm

-Ồ.Cái thứ hai-Emi nhắm mắt nói đại với lại Emi cũng mún mình người lớn một tí sau khi sinh nhật, papa nó và Ron thỉnh thoảng lại kêu một bài ca mún có cháu để bông.Đành vậy thôi

Valentine đến rồi.Hôm wa Emi không ngủ được.Nó thấy lo lo.Hôm nay là ngày người nhón của nó mà.

-Dậy đi vợ ơi.Hôm nay chủ nhật.Hehe-Ron nháy mắt cười đều với Emi.Phát ớn

-Chủ nhật thì sao-Emi cố gắng trở lại bình thường

-Nhớ hôm nay nhé.Không được nuốt lời đấy-Ron bật dậy

-Hừ.Cưới thật là khổ-Emi

Ron đến cửa hàng pet.Emi thích mèo trắng.Ron muốn dành bất ngờ cho vợ.Tiện thể đi mua một số thứ với Yumi để tổ chức tiệc cho Emi.Một hồi lượn lờ Ron thấy một em mèo con iêu lắm ý đang cuộn tròn trong lồng.Ok rồi,con này đúng ý mình đang tìm Ron nhếch mép cười.

Về phần Emi.Ron nói đi mua vài thứ với Yumi.Chả hiểu sao lại không cho nó đi nhưng nó cũng tin Ron.Vừa giận lại tò mò không biết họ đi mua gì nhỉ.Emi nhắc máy gọi cho papa

-Con gái à.Có chuyện gì không??Pa đang bận chút việc.Để sau đi-Pa gác máy

Emi cảm thấy tủi thân.Không lẽ pa quên sinh nhật nó rồi.Emi ra khỏi nhà ra mua thanh sô-cô-la Ron không mua cho nó thì nó mua cho Ron.May ra còn nhớ chút tình người.

Màn đêm cuối cùng cũng buông xuống.Yumi gọi đến

-Gì mà-Emi

-Về nhà mà ngay đi.Anh Duy xỉu rồi-Yumi hốt hoảng

-Hả.Ông khỏe thế xỉu bằng niềm à-Emi

-Mới ụynh lộn về-Yumi

-Lại giống Ron rồi đấy.Thôi tao đến ngay-Emi cúp máy

Ở bên kia.

-Haha.Con bé này lừ ngon ơ.Anh mà thì sao xỉu được.Haha-Duy cười

-Vợ mà gốc thật đấy.Nói vậy cũng tin-Ellen

-Bây giờ tao mới biết-Ron nhún vai

-Bọn mà.Yemi kia-Duy Anh vầy vầy

-Chuẩn bị nha-Yumi nháy mắt,dễ thương lắm á

Emi bước vào nhà.

-Anh haiii.Yumiiiiii-Emi

-Mày ơi.Ông ý xỉu rồi-Yumi giả vờ khóc

-Đâu.Ông không chết được đâu-Emi

Emi đi theo Yumi đến sảnh lớn

-Sao ở đây tối thế-Emi sờ sờ

Yumi quay ngoắt lại

-HAPPY BIRTHDAYYY EMII-Từng giọng nói vang lên

Emi cứng họng.Là thế nào??

-Hả.Gì đây.Anh hai không bị xỉu à??-Emi

-Không.Em nghĩ hạ gục thằng này dễ lắm à-Duy cười

-Là sinh nhật vợ.Sao không nói cho chồng biết-Ron

-Sao lại nói.Vợ chồng phải tự biết chứ-Emi

-Em gái lên đây-Kelbin

Trên sân thượng,từng chùm đèn vàng hiện lên lung linh

-Đẹp wá-Emi

-Không biết bao giờ mikh mới được thế này nhĩ-Yumi than khiến Ellen giật mikh

-Khi nào máy với...ý-Emi liếc nhìn Ellen

-Vợ.Nhìn đi-Ron chỉ tay lên trời,một hình trái tim to đùng với chữ HAPPY BIRTHDAY VỢ IÊU

-Ủa hình trái tim.Ui xinh quá-Emi chuzz vào má Ron

-Vợ để dành chút nữa nha-Ron

-Suýt quên-Emi

-Vợ à.Còn một món quà nữa muốn tặng vợ-Ron nhớ ra cầm chiếc hộp hồng

Emi mở ra thì thấy bên trong là một nàng mèo con nằm ngủ y như một cục bông

-Xinh wá-Emi bế con mèo lên

-Từ từ.Vợ phải hứa không được iu mèo hơn iu chồng-Ron

-Mèo khác chồng.Vợ vẫn iu chồng hơn chứ-Emi

Một giọng nói vang đến

-Con gái

-A.Papa-Emi

-Chúc mừng ngày con ra đời-Papa Emi lấy từ trong túi áo ra một chiếc vòng

-Papa.Gì vậy-Emi

-Đây là chiếc vòng mama con dặn ta trao cho con khi tròn 18 tuổi-Papa

-Chiếc vòng này..-Emi

-Nó mang tên Emi-Papa

-Còn đây là vòng của con.Hai chiếc vòng này khi gặp nhau sẽ phát ra một hình trái tim I Love You.Mama con dặn hai chiếc vòng trao cho hai con vào Valentine.Pa đã khắc tên con lên rồi đây Ron.Minh chứng cho tình yêu của hai con.Papa đã tự tay làm ra nó-Papa

-Chúng con sẽ giữ gìn nó cẩn thận-Ron

-Pa à.Con yêu pa-Emi òa khóc.

Bữa tiệc diễn ra thật hoàn hảo.Tiệc tàn.Emi và Ron đi về nhà.Tất nhiên cả hai không quên ngày hôm nay sẽ làm gì..

Vô phòng.Ron nhìn thẳng vào mắt Emi

-Em dám không

-Dám gì-Emi mở to mắt,ngây thơ vô tội

-Em đừng giả ngu.Chẳng phải hôm qua anh với em nói thế nào hả-Ron

-Ồ..-Emi bị chặn họng vì Ron trao một nụ hôn nồng thắm (bây giờ mới thấy.Đằng sau bộ mặt trẻ con là một ác quỷ có đẳng cấp.Ặc ặc)

Ron ném Emi xuống giường một cách tàn bạo (kinh).Tháo từng chiếc cúc áo ra (pai pai mí em cúc áo).Emi này giờ cứ nhắm tịt hai mắt lại.người run run

-Anh ăn thịt em àk.Mở mắt ra-Ron

-...-Emi run không nói được gì nữa

-Có mở không-Ron dọa nạt (pó chú cha này)

-Bực nha.Làm gì làm mau-Emi

-Em đã nói thế thì..-Ron không ngừng..từ trên xuống dưới.Emi thỉnh thoảng cảm thấy nhức nhức,khẽ rên

-Ah..đau quá

Không màng gì đến lời nói của Emi,Ron cứ thế hun điên dại.

Một hồi sau...

Tất nhiên cả hai không còn mảnh vải nào che thân.

-Anh yêu em nhiều Emi à-Ron

-Ừm-Emi

5. Chương 5

Emi tỉnh dậy quay đầu sang nhìn Ron. Đẹp zai thế (pó tay). Định thần lại, Emi chui xống giường thì một bàn tay kéo lại.

-Ah-Emi nhăn mặt. Dấu tích ngày hôm wa

-Em đi đâu đấy-Ron tỉnh ngủ

-Đi xuống-Emi chui tọt đi vào nhà vệ sinh nhưng không dậy nổi

-Tại anh đấy-Emi

-Sao lại tại anh-Ron ngớ người

-Đau chết người-Emi

-Xin lỗi. Anh làm thế là nhẹ rùi. Đau còn cách gì-Ron

-Không biết. Vẫn đau-Emi giận

Hai người đấu khẩu với nhau đến khi nhìn đồng hồ đã hơn 9h.

Đợi chút

Mới đi đến cầu thang thì hai đứa nó đã thấy pama ngồi đó cùng một đứa con gái ăn mặc như dân đi bụi.

-Con chào pama-Hai đứa đồng thanh

-Pama về nước rồi ạ-Ron

-Ừ-Mama

-NaliThan, chị tưởng em ở nước ngoài mà. Sao đã ở đây rùi-Emi bây giờ đã đứng chiêm chệ trước mặt Nali

-Hi chị dâu. Em về chơi với chị. Hồng được sao-Nali làm mặt cún con (cha này lây bệnh chị dâu)

-Nhóc. Về sao không pảo anh chị ra đón-Emi véo má Nali

-A..đau em-Nali xoa xoa cái má đang đỏ

Hai chị em mãi nói chuyện nên không để ý đến pama và Ron này giờ bịt miệng cười. Emi đỏ mặt vào ăn sáng.

-Sao pa thấy hum nay hai đứa dậy muộn vậy-Pa Ron hơi pị pát ngờ

-Chắc phải ghi vào kỉ lục Ghi-nét mất-Nali chọc

-Dạ. Bọn con...-Emi ngáp ngừng

-Hum wa phải làm bài tập nên học đến khuya. Sáng buồn ngủ wá nên ngủ thêm ạ-Ron nhanh nhẩu cứu chữa

-Ừkm. Con dâu ăn đi. À mà Emi-Mama

-Dạ mẹ-Emi

-Pao giờ mẹ có cháu bồng đây-Mất mama Ron đưa đảo về phía hay đứa

Emi giật mình. Nó nghĩ: “Hơ hơ. Mẹ hỏi đúng lúc thật”

-Bọn con đi học đây-Ron lại cứu Emi miệng nói, tay thì lôi xềnh xệch Emi đi

Đi đến trường thì thấy hội Boy ở đấy. Ngày nào chả nhìn thấy.

-Ellen. Yumi đâu-Emi tống tởn

-Sao hỏi tui-Ellen

-Không hỏi ông thì hỏi ai?Ma hử-Emi

-Chưa đi học.Chả piết-Ellen

-Ừ.Sao ông hông gọi cho nó-Emi

-Gọi rùi mới biết chưa đi học chứ-Ellen

-Ừkm.Vào học đi-Emi lòi Ron đi (Bây giờ đến bà này kéo)

Trước cửa lớp học là..Linda,nhỏ này kì thật.

-Mới hum trước đứng ở cửa lớp hỏi ông đấy Ron-Kelbin

-Chuẩn.Con này biết ông có vợ rùi mà còn bám theo như đĩa-Duy Anh

-Kệ nó.Coi như không nhìn thấy nó.Em gái cứ cẩn thận con đấy á-Mickey

-Biết rùi-Emi

Linda quay lại thì thấy Ron chạy như điên tới.

-Anhhhhh..Em nhớ anh lắm-Linda ôm Ron

-Tránh xa tôi ra.Kính quá đấy-Ron gỡ tay nhỏ ra

-Anh lại đi với con này à.Nó còn tệ hơn cả em-Linda

“Chát..”

-Xem lại mình đi.Con nào-Chạm đến lòng tự ái của Emi cái gì mà con này với cả tệ hơn cả Linda.

-Sao chị lại tát tôi-Xuýt xoa cái mặt in năm ngón tay

-Thì đã sao.Có quyền muốn làm gì thì làm à?-Emi bực con này

-Tôi..sẽ trả lại cái tát này cho chị..Tránh xa Ron ra.-Linda

-Tôi đâu phải vật gì của cô mà vợ tôi phải tránh-Ron

-Hồ li tinh.Mày lượn đi không thì đừng trách bọn tao ác.Cứ thử đụng đến em gái xem-Mickey hăm dọa khiến Linda sợ co rúm lại.

-Các người sẽ hối hận-Linda bỏ đi nhìn cái mặt trông gian gian

-Em đừng để ý con đó.Nhớ chưa-Kelbin

-Ừi.Em nghĩ Ron mới phải cẩn thận á-Emi nhìn sang Ron

-Vợ thì có-Ron vào lớp

Ngồi học mà nó cứ thấy lo lo thế nào ý.Tự cốc một phát vào đầu.

-Ui da.Lỡ tay.Thôi kệ nó đi-Emi xoa cái cục u trên đầu.Ron ngồi tũm tũm cười,tự cốc đầu mà còn kêu.Bó chầu

-Các em.Cô có một thông báo nho nhỏ là cuối tuần này,chúng ta sẽ đi...-Cô Annie

Cả lớp mở to mắt.Im lặng nghe một điều gì đó liên wan tới hòa bình thế giới không bằng

-Đi chơiiiiiiiiiii-Cô mỉm cười

-Yêêêê.Đi chơi-Cả lớp

-Có bắt buộc không à-Emi

-Cả lớp đều phải đi-Cô Annie

-Phải rủ con Yumi đi thây-Emi

-Vợ ơi đi nhá nhá nhá-Ron toe toét

-Chồng pảo Ellen đưa Yumi đi cùng nha.Rùi vợ mới đi.Không thì thui-Emi

-Thôi mà.Đi nha vợ-Ron

-Nhưng mà Yumi cơ-Emi phụng phịu

-Vợ đi ùi chồng pảo Ellen-Ron

-Ừkm.Vợ iu chồng-Emi

Tan học,Ron định gọi Ellen nhưng đã thấy ông này chuồn từ lúc nào (chân dài có khác).Ron lẩm bẩm

-Thằng hâm này chuồn đi đâu rùi.Mày có piết tao đang cần mày lăm không??

Về phần Ellen,Ellen đến bệnh viện.Đến trước cổng tự dừng đứng khựng lại,nói một mình

-Mình đến đây làm gì ý nhỉ

Bây giờ mới biết Ellen có một cảm giác cô đơn nếu không nhìn thấy Yumi một ngày.Nhưng Ellen luôn thấy ngại khi đứng trước Yumi.Cất bước quay về thì thấy Yumi.

-Lâu hông gặp- Ellen

Yumi giật mình ngẩng đầu lên,một người đang mỉm cười với mình.

-Hơ hơ.Ellen à-Yumi

-Ừ- Ellen

-Đến đây chi vậy??-Yumi tròn xoe mắt

-Có việc mới đến- Ellen

-Việc gì-Yumi

-Lên đợ- Ellen

-Lên đâu??-Yumi (hôm nay ngu dễ sợ)

Ellen ” nắm tay” Yumi lên phòng bệnh của mẹ Yumi.

-Mama đỡ ốm chưa- Ellen

-Đỡ rùi-Yumi

-Vậy thì okê- Ellen nhếch mép cười

-Okê gì-Yumi ngạc nhiên

Căn phòng trắng,người phụ nữ ngồi nhìn ra cửa sổ.

-A.Mẹ tỉnh rồi-Yumi hét toáng lên

-Ừhm-Mama Yumi.

Yumi ôm chầm lấy bà.

-Ai đây-Mama Yumi.Bây giờ mới để ý thấy Ellen đang đứng như trời trồng.

-Người yêu con à-Mama Yumi tiếp lời

-Ồ.Không phải.Bạn của Ron-Yumi lúng túng.Miệng nói nhưng trên thực tế thì đâu phải thế.

-Cháu chào bác.Cháu là bạn của Ron mà đã là bạn của Ron thì là bạn của Yumi-Ellen

-Cùng trường à.Con trai nhà nào.Thứ mấy-Mama Yumi hỏi

-Cháu là con một của tập đoàn Leo- Ellen

-Oa.Con một của tập đoàn Leo giàu sô một về hàng không hả.Tương lai triển vọng đấy-Mama Yumi

-Meẹẹẹẹ-Yumi

-Bác ơi.Cháu có thể đưa Yumi đi chơi cuối tuần này cùng lớp được không ạ-Ellen nở một nụ cười thiên thần

-Được được-Mama Yumi

-Ừa.Được đi chơi à-Yumi

-Ừk-Ellen

-Cứ thế nhé-Mama Yumi vui mừng.

Ron với Emi bước vào.

-Mamamama-Emi

-Ellen.Mày ở đây làm gì-Ron

-Rủ Yumi đi chơi-Ellen tỉnh bơ

-Ui.Đúng ý tao.Vợ tao bắt tao phải pảo mày đưa bằng được Yumi đi cùng.

-Ừhm-Ellen

-Hai người vẫn tốt chứ-Emi xen vào

-Tốt gì mày-Yumi

-Đừng giả bộ nha Yumi.Tao biết thừa-Emi

-Mày biết nhưng tao không biết-Yumi lè lưỡi

-Xa tao lâu nên mày không có kỉ cương gì hết.Mai tao sẽ dạy dỗ lại mày-Emi

Ron, Ellen với Mama Yumi thì bịt miệng cười trộm tính tình trẻ con của hai nàng.

-Chồnggg.Đi mà.Cho vợ đi đúng hum nay thôi được không?-Emi năn nỉ

-Ý.Đâu có được.Vợ đi chồng ngủ với ma à-Ron

-Nhưng mà.Đi mà chồng-Emi

-Không-Ron

-Chồng có thương vợ thật không đấy??-Emi hết chịu nổi

-Ngốc.Tất nhiên là có-Ron

-Vậy có cho đi không??-Emi

-Hôn chồng cái đi rồi cho đi-Ron cười nhe răng (trẻ con quá)

-Thật không??-Emi mừng mừng

-Chồng đùa bao giờ chưa?-Ron

-Với một điều kiện-Ron

-Điều kiện gì-Emi

-Đến nơi phải ngủ với chồng-Ron

-HẢ-Emi xém tí nữa thì xỉu.

-Nghe chưa??Không thì thôi-Ron

-Có có.Biết ùi-Emi

-Nè.Chụt-Emi hun cái vào môi Ron

-Xong rồi nhé.Đi đây.À,xin phép pama hộ vợ luôn.Iu chồng.-Emi biến trước khi Ron đổi ý.

KẾT...

-Yumi yêu quý.Tao đến rồi này-Emi

-Ừ-Yumi

-Anh hai đâu mà?-Emi

-Đi chơi rồi-Yumi

-Ừ-Emi.

-Mày chọn được gì chưa?-Emi nói tiếp.

-Chưa mới gọi mà sang-Yumi.

-Ừ-Emi.

Tại phòng thay đồ riêng...

-Mày ơi.Bộ này được hông??-Yumi ngắm ngắm nghĩa nghĩa cái váy ngắn qua đầu gối

-Không-Emi

-Cái này thì sao-Yumi

-Không-Emi

.....

-Không.

.....

-Không

.....

-Mệt mà quá nha.Mày định mặc cái gì-Yumi bực mình.

-Quần đùi,áo phông cộng với cái kính của Pháp.Hết-Emi

-Em lạy chị.Đơn giản thế thôi à-Yumi trở lòi con mắt ra

-Ừ.Style của tao mà.Chỉ thế thôi-Emi.

-Mắc công tao mời mà sang đây.Hàizz-Yumi

-Thôi.Mày chọn gì thì chọn.Mai có là được-Emi

-Ừ.Tao biết rồi-Yumi

Sáng hum sau.Trước cổng biệt thự của Yumi và Emi.

-Xin chào tiểu thư-Một người đàn ông cúi người xuống.

-Ồ.Thế này là gì vậy-Emi ngạc nhiên nhìn sang con bạn

-Không biết-Yumi

Reng..reng....Điện thoại Emi rung lên.

-Gì vậy chồng-Emi

-Lên xe đi.Hay muốn chồng về đón-Ron

-Ế thôi.Lên cơ-Emi

-Nhanh-Ron

Tại sân bay Wear:

Emi và Yumi vừa xuống khỏi xe thì bao nhiêu con mắt cứ hướng về hai cô nàng. Một boy trở mắt ra ngạc nhiên, mắt chữ A mồm chữ O. Một girl ghen tị pha lẫn với sự ngưỡng mộ. Hội Boys thấy kì kì liền ngó ra xem. Đồng loạt ngạc nhiên.

-Ủa. Hot girl mới nổi à. Sao mình không biết nhỉ? -Kelbin

-Ra tán, ra tán -Mickey

BỐP... BỐP...

-Này thì tán. Tán cái đầu bọn mày. Vợ tao đấy mày -Ron dứt tay vô túi quần, y hệt 1 playboy (thì đúng là thế mà)

-Ủm -Ellen thì lạnh như băng. Ui kool boy.

Emi thấy Ron, đang định chào thì...

-Ăn mặc kiểu gì đấy hả? -Ron mắng

-Chưa kịp chào. Vợ quen thế rồi -Emi long lanh long lanh (yêu thế)

-Sao lại mắng vợ. Đâu có làm gì sai -Emi đáp lại

-Ngốc lắm. Ăn mặc thế thì nhỡ có thằng nào ra tán thì sao -Ron

-Xì -Emi lè lưỡi

Ron nắm chặt tay Emi lôi lên máy bay (hai ông pà này thích lôi-kéo thế nhỉ). Phí đằng sau, nhỏ Linda nhà mình nhếch mép cười, lẩm bầm:

-Emi. Tôi sẽ cho chị nếm trải từ từ cảm giác mất Ron. Tôi sẽ phá tan cái hạnh phúc chị đang có. Cướp Ron khỏi tay chị.

Máy bay cất cánh. Emi dựa vào người Ron. Yumi ngồi với Ellen (sao chuẩn thế). Một chuyến đi chơi và sự trả thù đầu tiên xuất hiện. Ron với Emi sẽ đương đầu với nó như thế nào...

6. Chương 6

-Oaoa. Đẹp wá hông pít -Emi

-Chuẩn men. Lâu lắm mới zui zui thế này -Yumi hòa theo

Tiếng ông thầy oang oang:

-Chuẩn bị xếp phòng nào các em.

Ron nhìn Emi khiến pà này lạnh sống lưng, nổi da gà.

-Gái riêng trai riêng. Hết -Ông thầy.

-Chỉ thế thôi à. Không được làm khác ạ?? -Emi từng tưng.

-Ừ -Ông thầy gật đầu.

-Hê hê. Nghe rõ chưa chồng ngốc -Emi lè lưỡi trên Ron. Riêng ông này dứt tay vô túi quần coi như hông có chuyện gì xảy ra (coi bộ đang tập làng cold boy đây).

-À. Khoan -Ông thầy như nhớ ra cái gì.

-Hử -Emi.

-Riêng một cặp phải ở chung một phòng -Ông thầy.

-Hử. Ai zậy -Emi lo lo: "Cầu mong hông phải vậy" -Emi nghĩ thầm

-Emi và Ron. Hai em được ở chung một phòng -Ông thầy nở nụ cười rõ tươi

-HẢ.Thầy...thầy có nhầm hông vậy?-Emi gặng hỏi.
-Tui đâu có đùa.Pama hai em nói vậy mà-Ông thầy.
-Mẹ ơi.Mẹ hại con rồi-Emi lẩm bẩm.Trông thấy điệu bộ của Emi Ron bật cười, trêu Emi.
-Nghe rõ hông vợ iu quý
-Eo ơi.Xui quá-Emi
-Xách đồ-Emi tí tởn lên trước.
-Sao lại là chồng?-Ron ngớ người.
-Xách đồ cho vợ cũng hông được sao-Emi.

Cộc...Cộc...

Emi gõ cửa phòng Yumi.

-Đi chơi mày ơi-Emi cười toe toét

-Đợi tao thay đồ-Yumi

2 phút sau.

-Đi đâu mày-Emi

-Mày rủ tao đi mày phải biết chứ-Yumi

-Ai biết được-Emi cãi

-Đi biển cho lẹ-Yumi

-Ờ.-Emi

-Ừa.Chồng mày đâu-Yumi

-Trốn ổng đi chơi-Emi

Từ đâu, một người đi đến.Cốc cho Emi 1 phát.

-Ai da.Thằng nào chơi khốn quá vậy nè-Emi bực mình quay ra đằng sau xem người đó là ai.

-Thằng này này.Tưởng đi một mình dễ lắm sao-Ron

-Giật cả mình.Sao đi đâu cũng thấy chồng vậy-Emi

-Tất nhiên.Đi chơi mà-Ron

-Pó chú.Thôi Yumi đi chơi với tao-Emi lôi con bạn đi.

Vừa mới ra đến bãi biển,Ron đã bị một lũ con gái vây quanh.

-Anh Ron đẹp zai wá à

-Body chuẩn thể

.....

Ron bị đuổi quanh bãi biển.Vừa chạy co giò vừa lẩm bẩm.

-Khép con gái gì chạy khỏe như trâu vậy.Thấy bóng dáng của Emi,Ron mừng như vớ được vàng.

-Ê.Đợi chồng-Ron thở hổn hển.

-Thích khoe body cơ-Emi trêu

Emi nói dứt câu thì nhận được ánh mắt “triu mến” của Ron.

-Mày..mày..oi! Nơi này nhiều ẩm khí quá-Emi run lấy bầy.

-Im cho tao xem đồ-Yumi

-Bạn bè kiểu gì thế-Emi bĩu môi.

-Vợ ời.Ra đây chồng bảo-Ron không đợi cho Emi trả lời.

-Ồ.Đi đâu vậy.Vợ đang chơi hay với Yumi mà-Emi

-Đi thế này đã nguy hiểm bởi mấy đứa con gái hơn.Phù-Ron

-Kéo vợ đi chỉ để làm lá chắn cho chồng thôi à.Vậy thôi.Pai-Emi đổi bỏ đi.Ron nắm chặt bàn tay Emi.

-Gì nữa vậy-Emi

-Ý chồng không phải như thế.Chồng muốn t/g này chỉ dành cho vợ và chồng-Ron

-Với kiểu này thì khó chịu lắm.Chơi sao được-Emi.Đang nói chuyện., nhảy ra mấy ông hội Boys với Yumi.

-Tối nay có lễ hội gì gì ở đây ý.Bọn mày có đi xem không?-Kelbin

-Nghe nói là lễ hội nổi tiếng ở đây-Ellen

-Chuẩn-Mickey vừa nói vừa bấm bấm cái máy chơi điện tử.

-Tất nhiên là tao có đi-Ron.

-Vậy tối nay gặp nhé-Yumi nháy mắt và mỉm cười

Tối đến.Hai đứa nó cứ hí hửng hí hửng.Nghe nói đây là lễ hội cầu may nổi tiếng mang tên lễ hội Usokae (Đổi chim sẻ).4 thằng con zai cùng 2 đứa con gái nhí nhảnh như con cá cảnh đi tới đền Dazaifu Tenmangu (tỉnh Fukuoka) - nơi thờ thần Sugawara no Michizane.Truyền thuyết nói rằng:

Sugawara no Michizane là một quý tộc, học giả, thi sĩ, chính trị gia dưới thời Heian, sau khi chết đi được người dân Nhật Bản tôn là vị thần của học thức.Đặc biệt,Sugawara no Michizane là một người trung thực, không bao giờ nói dối.

Tại lễ hội này, mọi người sẽ trao đổi với nhau hình chú chim sẻ (uso) được biết đến là loài chim may mắn khắc trên gỗ đưa cho một nửa của mình hoặc đưa cho người xung quanh để cùng cầu nguyện cho một tương lai tươi sáng.Trong tiếng Nhật, uso có nghĩa là “nói dối”, đưa cho một nửa của mình và cho mọi người cũng là hành động bỏ lại hết những lời gian dối của năm cũ, mong một năm mới con người sống thật lòng với nhau hơn.

-Tặng anh nè (mới đổi cách xưng hô)-Emi đưa mảnh gỗ cho Ron.

-Tặng lại em á-Ron cười

-Ý.Còn phải xem mặt bà tộc trưởng nữa.Nghe nói ai mà được con chim sẻ vàng trên gỗ là sẽ sống hạnh phúc lắm.

XOẸT...XOẸT...

Trên cánh cửa tranh theo phong cách Nhật Bản là những con số.

-Trên cánh cửa là những con số vị tộc trưởng đã định sẵn.Những người đó sẽ nhận được mảnh gỗ uso vàng đem lại hạnh phúc và may mắn.Số 3,9,27,18.

Emi lôi tờ giấy ghi chữ của mình trên đây.

-Xem nào.Số 9.Hả.Số 9-Emi giật mình xen lẫn với niềm vui sướng.

-Ừa.Số 9 à.Em hên nhí-Ron ngó vào mảnh giấy.

Tiếng diên thoai vang lên bài hát “Love you and love me” yêu thích của Emi.Là Yumi à.

-Alô-Emi

-Lô cái bô.Tao trúng rùi.Hehe-Yumi

-Trúng gì-Emi nheo mắt.

-Mảnh gỗ uso vàng-Yumi

-Tao cũng thế.Thôi đang bận.Gặp sau-Emi cúp máy.

Emi và Yumi nhận xong mảnh gỗ cứ mỉm cười toe toét.Mỗi con một ngả.Thế mà đi chơi.Ron với Emi, Ellen với Yumi.Trước khi đi, Ellen đã hứa với mama Yumi là chăm sóc và bảo vệ nó cẩn thận.Ellen phì cười vì tính trẻ con của Yumi.Nhưng rồi...

-Ê.Cô đi đâu vậy-Ellen quát

-Tui đâu có biết mình đang ở đâu.Từ bé đến lớn tui toàn bị bệnh mù đường-Yumi

-Ặc.Bó tay cô rùi.Chỗ cô đang đứng nó như thế nào hả??-Ellen.

-Có người đi qua đi lại nhưng ít-Yumi

Ellen hơi lo vì Yumi đang ở chỗ ít người,ngộ nhớ có chuyện gì thì...

-Kể rõ ra xem nào-Ellen

-Có cây,có tấm biển ghi quán rượu Kai à-Yumi tả

-Quán rượu à.Tránh xa chỗ đó ra cho tôi-Ellen

Trong điện thoại Yumi, giọng nói của một người đàn ông nghe như đang bị xỉn vang lên.

-Em này ngon ghê ha.Đi chơi với anh đi em-Người đàn ông.

-Cút nha mày-Yumi cố tỏ ra cứng rắn

-Làm gì dữ vậy cô em-Người đàn ông ghẹo Yumi.

Yumi làm rớt điện thoại.Ellen gọi hoài mà không thấy trả lời, chỉ kịp nhắn tin cho Emi rồi chạy đi tìm Yumi...

-Anh ơi.Con Yumi bị lạc rồi.Nó đang đứng gần quán rượu Kai gần đây-Emi lắc tay Ron

-Em bình tĩnh.Bây giờ đi tìm Yumi.Em có đi được 1 mình không?-Ron

-Được mà.Anh đi hướng này, em đi hướng kia-Emi

Về phần Yumi

-CÁC...CÁC...NGƯỜI TRÁNH XA TÔI RA-Yumi run sợ nói.

-Nóng qua đây.Nhưng được cái đẹp phết nhĩ-Một thằng khác nói.

Thằng đầu đàn vừa tiến đến thì Yumi lùi về sau.Cứ thế Yumi đá một phát vào chân thằng đó.

-Chết tiệt.Con ranh này gớm quá.Mày giỏi lắm-Thằng kia nhếch mép.

-Xông vào hiếp nó cho tao-Thằng đầu đàn hét lớn.

Mấy thằng xông vào.1 thằng giữ chân,1 thằng giữ tay.Ban đầu Yumi còn đỡ được nhưng càng về sau Yumi càng đuối sức.Miệng luôn kêu gọi tên Ellen.

-Ellen.Anh ở đâu vậy.Cứu tôi với...

BỘP...BỘP...BINH...BINH...

Yumi cảm thấy mọi thứ xung quanh dần mờ ảo. Nó mong đó là Ellen nhưng người đó không phải là Ellen...Một người khác.

-Cho mày chừa tội ăn hiếp con nhà lành nhé-Người đó

-Ồ.Đây chẳng phải Yumi sao-Người đó.

Nhắm mắt.Yumi nhắm nghiền đôi mắt đỏ hoe, đôi bàn tay lạnh lạnh vì sợ.Bóng tối bao trùm lên tâm trí Yumi.Nó xủ.

Ellen chạy đến, đằng sau là Emi và Ron.

-Cảm ơn bạn.Bạn là...-Ellen

-Ừa.Bạn bè không nhận ra nhau sao-Người đó

-Khoan.Đây là...A.Anh Duy Anh-Emi reo lên

-Chuẩn rồi em gái-Duy Anh

-Sao mày ăn mặc kì vậy.Làm bọn tao hông nhận ra-Ron

-Mấy người để ý vào đây chút coi-Ellen quát, bế Yumi lên.

-Để em..em gọi xe-Emi áp úng.

-Ở đây không có xe đâu-Duy Anh

-Đi bộ nhớ Yumi...-Emi lo lắng.

-Gần đây có bệnh viện nào không-Ellen lạnh lùng như ngày nào.

-Theo tao quan sát là cách đây 1 đoạn có 1 bệnh viện nhỏ-Ron

Tại bệnh viện...

Yumi khê động dậy.Hàng mi dài khiến Yumi thêm đẹp hơn.

-Đây là đâu-Yumi

-Cô không sao chứ-Ellen

-Ellen...-Yumi

-Tôi nói là không được rời xa tôi nửa bước cơ mà-Ellen mắng

-Tôi xin lỗi-Yumi cúi xuống, lí nhí trả lời.

-Cô không sao chứ-Ellen

-Không sao.Tôi vẫn còn cười được nè-Yumi cười

-Cô cười trông đẹp hơn đấy-Ellen

Yumi ngượng ngùng quay về phía cửa sổ, dấu đi hai cái má đang đỏ ửng lên.

-Yumi.Mày hông sao chứ? Có đau đâu hông? Thế nào rồi? Bọn nó có làm gì mày hông?...-Emi

-Bình tĩnh.Tao khỏe.Mày không thấy hả? Mà mày vào đây không đem thức ăn cho tao à.-Yumi sực nhớ khi cái bụng đang biểu tình.

-Ồ nhỉ tao quên-Emi

-Bạn bè thế à-Yumi đổi.

-Tao đùa thôi.Nè.Cầm lấy ăn đi-Emi cười

Ngoài kia 3 chàng trai đang đứng.

-Mày nói đi-Ron

-Nói gì-Duy Anh

-Sao mày lại ở đây.Chẳng phải đang đi nước ngoài sao?-Ellen

-Tao thích về thì về thôi-Duy Anh

-Mày về lúc nào vậy-Mickey từ đâu đi đến

-Mới-Duy Anh.

-Hai em gái đâu-Kelbin ngó nghiêng.

-Trong kia-Ron chỉ vào.

Ellen nói mãi Emi với 4 đứa kia mới chịu về.Ngồi trong phòng, Ellen ngắm Yumi ngủ.Cảm giác lâng lâng cứ ùa về.Trái tim băng giá của Ellen đập mạnh.Phải chăng đó là “yêu”.Bất giác, nó tỉnh giấc.

-Sao anh hông ngủ.Ngồi đây chi vậy-Yumi ngồi dậy.

-Thích ngồi thôi-Ellen giữ lại nhịp đập trái tim mình, thu mình vào trong một con người lạnh.

-Đi ra ngoài kia chơi đi-Yumi rủ.

-Ừkm.Nhưng cô không ngủ à-Ellen

-Không thích mới rủ anh ra ngoài kia chơi-Yumi

Ngoài bãi cỏ, hai người đang nằm trên bãi cỏ xanh dịu.

-Ellen này-Yumi

-Gì vậy-Ellen

-Anh hát cho tôi nghe được không-Yumi nhe răng

-Tôi đâu biết hát-Ellen.

-Anh hát cho người ốm nghe đi mà-Emi

-Để khi cô hết bệnh tôi sẽ vừa đàn vừa hát cho cô nghe được không-Ellen không hiểu sao mình lại nói ra được câu đó.Cả đời này cậu chưa từng hát cho ai nghe bao giờ. Đẳng này vừa hát vừa đàn nữa.

-Anh hứa với tôi nhé-Yumi đưa ngón út qua chỗ Ellen nằm.

-Hứa-Ellen ngoắc tay vào ngón út của Yumi

-Hi-Yumi cười.

Sáng hôm sau.Như thường lệ, Ron và Emi vào bệnh viện trước.Đi được nửa đường, Emi chợt nhớ là quên không mua đồ ăn sáng cho Yumi nên đi mua luôn.Ron gần đến khu nhà A của bệnh viện thì thấy mấy thằng du côn đang xông vào đánh một đứa con gái trông rất quen thuộc.Sắc máu anh hùng, Ron xông vào đánh bọn nó tới tấp.Người con gái đó là...

-Linda.Cô làm gì ở đây?-Ron hơi ngạc nhiên.

-Em...em đến thăm người quen.Đang đi thì gặp bọn nó.Cảm ơn anh đã cứu em-Linda.

-Tôi mắc bận rồi.Tránh ra tôi đi-Ron.

-Cảm ơn anh nhiều-Linda ôm Ron (lần hai ôm)

Bộp...

Túi thức ăn trên tay Emi rơi xuống.Ron gỡ tay con nhỏ ấy ra.Emi chạy đi, nó không muốn thấy cảnh này nữa.Bên cạnh đó còn có hội Boy định giữ nó lại.

-Không ngờ đấy-Mickey nhếch mép cười.

-Emiii-Kelbin

-Mày còn không mau đuổi theo nó đi-Duy Anh.

Nó muốn chạy thật xa, rời xa thật xa khỏi nơi ấy.Mưa, mưa đến.Là nước mưa hay là...nước mắt.

Mưa cứ rơi.

Rơi mãi.

Rơi, cứ rơi.

Rơi tiếp và rơi mãi.

Emi muốn khóc.Ừ.Khóc thì cứ khóc đi.Khóc cho đến khi nào cảm thấy vơi đi nỗi buồn của mình.Emi ngồi xuống, gục đầu vào đôi chân đang co lên, run rẩy trong màn mưa lạnh lẽo. Cố gượng dậy nhắc phone.

-Alô-Emi.

-Dạ thưa tiểu thư-Một giọng nói vang lên.

-Cho tôi một chiếc máy bay đến đây.Tôi muốn về nhà ngay-Emi

-Dạ thưa tiểu thư-Người đàn ông kính cẩn thưa.

Về phần Ron.Ron gọi không biết bao nhiêu lần mà nó không nghe máy.Ron muốn giải thích tất cả rằng, đó chỉ là HIỂU LẦM.

-Mày không thấy Emi à-Duy Anh

-Không-Ron

-Nó đi đâu không biết-Kelbin

-Emi đâu Ron-Yumi

-Hàizz-Ellen thở dài.

Mọi người đều lo lắng cho nó.Nó đang đi đâu? Làm gì?

Ron nhắc máy.

-Sao, cô ấy ở đâu?-Ron

-Thưa cậu chủ, tôi đã kết nối với điện thoại của tiểu thư nhưng...-Ông quản gia.

-Nhưng sao-Ron

-Không kết nối được-Ông quản gia.

Ron ngồi thụp xuống.Rất cuộc là nó đi đâu chứ.

Sau khi lên máy bay.Emi xỉu vì dầm mưa qua lâu.Trước đó nó dằn dò không được nói với gia đình nhà Ron biết.

Trong phòng bệnh viện, trên chiếc giường phủ đrap trắng tinh.Nó ngủ như một thiên thần.Nhưng được một lúc nó tỉnh dậy, đầu có ngủ được khi giọt nước mắt đang rơi không ngừng.Emi bước đến bên cây đàn piano đen quý phái.Bàn tay nhỏ chạm vào những nốt nhạc.Nó đánh một bản nhạc du dương. Bản Long long ago (sozy chị Di, em cũng thích bài đấy và Emi cũng thế).Buồn.Phải.Rất buồn là đằng khác.Trên phím đàn, từng giọt nước mắt lại rơi.Giọt nước mắt long lanh như hạt trân châu lăn dài trên má, in dấu trên đôi mắt ánh lên nỗi buồn lớn. Bàn tay ai đó đặt tay trên phím đàn đánh cùng nó.Emi ngược lên.

-Lâu rồi đúng không?-Anh Duy

-...-Emi không trả lời.

Duy Random ôm em gái vào lòng.Ký ức chợt ùa về trong nó.

9 năm trước.

-Anh dạy em bài đấy đi-Emi

-Ừhm.Nhưng em phải có sự kiên trì mới học được-Duy

-Gì cũng làm được hết đó.Dạy em nha-Emi cười

-Ừk.Em hãy lắng nghe nhịp điệu của nó nè-Duy lướt nhẹ trên phím đàn.

-Trong đó ẩn chứa một nỗi buồn lớn.Nói về quá khứ đã trôi xa, qua khứ da diết nỗi buồn.Hiện tại trầm ngâm và một tương lai tràn đầy niềm vui và hạnh phúc-Emi trả lời.

-Em gái giỏi quá ha-Duy xoa đầu em gái mình.

Và chính bản nhạc đó, nó đã đánh trong lần sinh nhật cuối cùng của mama.Và chính bản nhạc đó được cất lên sau khi mama nó mất.Mama thích bản nhạc này mà...

-Đừng sợ em à.Hãy vứt bỏ quá khứ và nắm chặt hiện tại-Duy khẽ nói.

-Em...em..-Emi

-Anh biết.Em ngủ đi.Mai anh sẽ gọi cho Ron-Duy.

-Đừng anh.Em muốn được yên-Emi

-Em phải nghe từ hai phía chứ.Nhờ đó chỉ là hiểu lầm

-Hiểu lầm ư-Emi

-Em cũng mong đó chỉ là sự hiểu lầm thôi-Emi nói tiếp rồi thiếp đi lúc nào không hay.

Bên ngoài phòng bệnh, Duy cầm chiếc phone lên gọi Ron.

-Alô-Duy.

-Anh à.Em...em xin lỗi-Ron hạ giọng

-Không sao.Nó đang ở trong bệnh viện xxx.Em đến đi-Duy nhẹ nhàng và mong điều cậu làm là đúng.

-Cảm ơn anh nhiều.Em sẽ đến ngay-Ron mừng rỡ

Trước cổng bệnh viện

-Cô không sao chứ, bảo ở nhà mà không nghe-Ellen

-Tôi không sao.Đi vào thôi-Yumi

-Ron.Mày biết phải làm gì rồi đấy-Duy Anh vỗ vai Ron

-Cố gắng nhé.Chắc Emi hiểu mà-Kelbin

-Chuẩn đấy-Mickey (ghiền luôn từ chuẩn rùi)

-Ừhm-Ron

Tại phòng VIP nơi “trú tạm” của Emi.

-Sao hông thấy nó-Mickey

-Kì vậy-Yumi

Ron chạy đi tìm Emi.Sững sờ, trước mắt Ron là một thiên thần mặc bộ váy trắng cầm cây vi-ô-lông kéo bài first love đầy cảm xúc của mối tình đầu.

.

Xung quanh thiên thần là những đứa trẻ đáng yêu với khuôn mặt bầu bĩnh búng ra sữa..Kết thúc bản nhạc:

-Chị Emi đàn hay wá-Một bé gái

-Khi nào đàn tiếp cho bọn em nhé chị-Bé gái 2.

-Nghe chị đàn, em thấy như ở thiên đường luôn á-Bé zai bên cạnh.

-Hi.Các em ngoan nghe lời chị rồi khi nào chị đàn cho nghe nhé-Emi cười còn đẹp hơn cả thiên thần.

Bỗng một cậu bé reo lên:

-A.Anh kia giống hoàng tử thế.

-Anh nào? À đúng rồi-Bé gái 1

Emi quay ra đằng sau nhìn, bất ngờ.Ron cười (cười hoài)

-Có công chúa thì phải có hoàng tử.Có chị Emi thì phải có anh (pó chúu :monkey36)

-Ra kia chơi với chị đi các em-Emi đánh bài chuồn thì một bàn tay giữ lại.

-Các em ra kia chơi trước đi, cho công chúa với hoàng tử nói chuyện chút nhé-Ron.

-Dạ.Tí chị Emi với hoàng tử ra chơi cùng bọn em nha-Cả bọn nói rồi chạy đi.

Quay lại với hai nhân vật của chúng ta.

-Em đang tránh mặt anh?-Ron.

-.....-Emi im lặng.Ron ôm Emi vào lòng.Đầu nó tựa vào vai anh.

-Anh xin lỗi-Ron

-Về gì-Emi nói nhỏ.

-Về tất cả-Ron

-Thực ra lúc đó...-Ron kể hết tất cả cho nó nghe

-Em có tin anh không-Ron ôm chặt Emi

-Có lẽ là....Ừhm, em có tin-Emi.

-Anh yêu em-Ron

-Anh có nghe thấy gì hông-Emi

-Nghe gì-Ron.Emi đưa tay Ron lên áp sát vào ngực mình.

-Nhịp đập trái tim, nó nói là em...em cũng yêu anh đó-Emi.

7. Chương 7

Từ chiếc vòng cổ,dòng chữ long lanh sáng rực.

-Hai người kia.Tính đứng đó đến bao giờ-Giọng Yumi không lẫn vào đâu

-Tình củm chưa kìa-Duy Anh

-Oa.Đã thế rồi cơ đấy-Mickey lè lưỡi trêu

-Tốt rồi,tốt rồi.Vỗ tay,vỗ tay-Kelbin

-Ừhm-Ellen lạnh như băng.(tự dưng dở chứng)

-Này.Ai nhắc cho anh đến đây-Emi nhớ ra cái zì.

-Anh Duy.-Ron

-Hả.Yumiiiiii.Anh Duy đâu.Gọi ra đây coi-Emi

-Gọi zì đấy-Duy đứng đấy từ thừa nào.

-Ra đây ta hỏi tội-Emi

-Eo.Sau khi ôm em dữ hơn thì phải-Ron

-Oái.Cứu anh Yumi oii.Anh gỡ bỏ hiểu lầm cho hai đứa còn zì.Làm việc tốt mà cũng bị oánh-Duy Random

-Không thích.Anh có ra đây không.Em chém bây giờ-Emi

-Không được ra để chết à.Anh còn yêu đời lắm em ơi-Duy vừa nói vừa chuồn.

-Ê.Đứng lại.Anh muốn chơi đuổi bắt lằm à-Emi.

-Haha.Lớn vậy mà cũng bị em gái bắt nạt-Yumi

-Ron.Anh cứu em rồi.Giờ cứu lại anh đyy.Mau lên.Nó “lên cơn” thì chết anh mất-Duy la thất thanh.

-Cái gì? Bảo ai lên cơn.Tội anh nặng lằm.Tý vào ta xử-Emi.Mô phật,mô phật.

-Thôi em ơi.Vào đy-Mickey (vẫn còn buồn cười)

-Nhớ đậy-Emi lườm huýt Duy.

-À.Ron.Em muốn về nhà-Emi lay lay tay Ron (tưởng đang chơi đuổi bắt cơ mà)

-Không được.Ở lại đây.Mấy ngày nữa về-Ron

-Em không thích.Tý về ngay cơ-Emi làm nũng.

-Không-Ron

-Đy mà.Nha nha nha.Cho em về-Emi

-Với 1 điều kiện-Ron

-Điều kiện gì?-Emi

-Về nhà phải nghe lời anh đậy-Ron

-Hơ hơ.Ồ.Được về nhà là ôkê-Emi.

-Vào trong đi.Tý làm thủ tục xuất viện sau-Ron kéo tay Emi zô.(nặng tay với người ốm vậy)

-Nhà ơi.Ta iêu mi lằm-Emi lon ton từ ngoài vào trong từ trong ra ngoài.(nhí nhảnh dữ)

-Nhớ điều kiện rồi đậy-Ron

-Ờ-Emi ậm ừ cho qua chuyện

-Meo..meo-Dười gầm bàn tiếng kêu vọng lên.

-Em yêu.Chị nhớ em-Emi cúi xuống bế con mèo lên thì...cộp

-Ái.Đau-Không để ý nên đập đầu vào bàn.

-Haha.Ngốc quá-Ron phì cười.

-Ui da.Đau thế-Emi xoa xoa cục u mới hiện diện trên đầu mình.

Ron bước tới.Ôm Emi vào lòng.

-Anh định bóp chết em à.Nghệt thở-Emi la oai oái.

-À đúng rồi-Ron

-Đúng cái gì-Emi tranh thủ hít thở không khí trong lành.

-Em bỏ về là em ghen.Mà ghen là..yêu nhiều đậy.Haha-Ron

-Cái gì.Xí.Không thèm-Emi

-Pama đâu rồi-Emi nói tiếp

-Đi nước ngoài rồi.Mai mới về-Ron

-Ừ.Em lên phòng đậy-Emi bế theo bé mèo cưng lên.

Emi nằm yên vị trên chiếc giường.Tay bế mèo con vuốt ve.Ron đi tắm.Cho chết cái tội lên chậm.Emi lằm bằm cười thầm.

-Em vừa nói cái gì.Thử nói lại xem-Ron.

-Giật mình.Không có gì đâu-Emi

-Thả mèo xuống anh còn nằm-Ron

-Không.Anh ra chỗ khác mà “đóng đô”-Emi

-Lúc tặng anh nói không được yêu nó hơn anh mà-Ron

-Nhưng mà...-Emi

-Giờ có thả không.Hay để mai anh đem đi cho em gái thằng Kelbin nuôi-Ron nháy mắt

-Á.Em thả,em thả-Emi ngậm ngùi.

-Ra đây nào vợ yêu-Ron

-Oe.Pùn nôn wá-Emi.

-Anh không đùa đâu-Ron

-Có ai nói gì đâu-Emi leo tót lên giường.

-Sắp tới anh với em sẽ tập quản lí công ty...-Ron

-Sao lại thế.Em thuộc công ty đá quý mà-Emi

-Chưa nói hết câu mà-Ron

-2 công ty của 2 nhà sẽ kí kết với nhau-Ron

-Ồ.Biết vậy.Thôi đi ngủ-Emi

Ron ôm Emi.Hôn nhẹ vào trán.

-Ngủ ngon nhé vợ

Sáng hôm sau.Tiếng quần gia inh ỏi bên tai làm cho Emi nhà ta buộc lòng phải dậy.

-Em xuống nhà trước.Tỷ anh xuống sau nhé-Emi hôn Ron (càng ngày càng tình cảm hơn ý nhờ)

Sau khi làm VSCN.Mới bước xuống cầu thang đã nghe thấy giọng nói của Lili,Nali.Than và của Yumi.

-Bé nhợn nhà ta dậy rồi-Yumi reu

-Chào buổi sáng-Lili

-Chị dâuuu-Nali

-3 người đến sớm vậy.Còn Nali,chị tưởng em đang ở nước ngoài-Emi hơi bất ngờ

-Không chỉ có 3 người thôi đâu-Yumi nháy mắt.

-Hử-Emi

Chuông cửa kêu.4 anh chàng bước vào.

-Mới sáng sớm đã hành quân ở nhà tôi đông thế này rồi-Ron

-Hảiz.Chắc làm phiền đôi vợ chồng trẻ rồi ý nhỉ-Duy Anh cười.

-Mấy người đã ăn sáng chưa vậy?-Emi

-Chưa.Đợi hai người lâu thấy mờ-Đồng thanh cả lũ

Cả hội ra ngoài ăn sáng.Ăn một bữa no nê,vui vẻ.

-Con chào pama ạ-Hai đứa đồng thanh

-Ừ.Nghe nói con mới ốm dậy à Emi-Papa

-Dạ.Chỉ hơi mệt thôi.Không có gì đâu pa ạ-Emi cười tíu tít

-Mama có mệt không ạ.Để con xách hành lí lên phòng-Ron

-Ừ.Con mau rồi xuống ăn cơm nữa-Mama

=====

-Này.Anh làm cái gì vậy-Emi thấy Ron ngồi trên sofa tay cứ ấn ấn cái gì đấy.

-....-Không trả lời.

-Này Ronnnnn-Emi điên tiết

-À ơ hử cái gì?-Ron quay lại

-...-Emi tức xì khói.

-Hơ hơ-Ron ngây thơ,vô tội (Em chém hơi quá).Emi nén giận ngồi xuống.Tay cầm đĩa hoa quả này giờ mới thấy ớn.Ron đặt cái “vật ấy” lên bàn,kéo Emi ngồi trên đùi.

-Chắc làm phiền.Xin lỗi nhé.Đi trước-Emi

-Từ từ.Sao.Giận anh rồi hả-Ron

-Không biết-Emi quay đi.Ron hôn nhẹ vào má Emi.

-Anh xin lỗi-Ron

-Lý do-Emi khoanh tay trước ngực.

-Vì...-Ron.Emi nhú mày.

-A.Biết rồi.Vì không quan tâm tới em-Ron

-Xí.Ai thèm-Emi bĩu môi.Ron cầm cái “vật ấy” (lại cái vật ấy).

-Ủa.Đây là cái máy chơi game nổi bật giờ mà.Sao anh có nó-Emi

-Ừ.Ron mà-Ron.Úi zời,lại “tự sướng”.“Nổi cả da gà”.Emi nghĩ thầm.=,=

-Đưa đây-Emi

-Để làm gì-Ron thắc mắc

-Có đưa không-Emi

-Không-Ron.Emi dành luôn cái máy từ tay Ron.Tiện tay à nhằm tiện chân rút luôn

-Aizz.Trả anh đây-Ron đuổi theo Emi.

-Woa.Có cả đánh nhau nữa này-Emi thích thú

-Trả anh cái máy, trả đây-Ron

-Còn lâu mới trả-Emi lè lưỡi trêu Ron.Emi đang chạy thỳ..té.

-Haha.-Ron vừa cười vừa đỡ Emi dậy.

-Thê thăm,thê thăm.Chẹp chẹp.Không thể chấp nhận được.Chẹp chẹp-Emi cúi đầu lẩm bẩm

-Đau không?-Ron tủm tỉm cười.

-...-Emi.Đôi mắt to tròn, long lanh.Nước mắt sắp trào ra đến nơi.

-Hở-Ron

-Nhìn thế này mà không đau à-Emi ứa nước mắt..Đôi mắt chết người đấy ai mà không siêu lòng được cơ chứ.Ron thấy vừa thương vừa buồn cười.Bế lên nhà trước đã.Emi thấy người nhẹ tênh.

Ron bế Emi lên phòng.

-Đau qua đy mắt.Hic hic.Sao xui thế này.Hôm qua thì u đầu.Hôm nay thì đau toàn thân-Emi than.Ron cố che miệng,nhờ phun thành tiếng thì chắc bão cấp 15 (xin lỗi em chém hơi quá tập 2) đổ bộ về đây mất.À đúng rồi.

-Đau đầu-Ron.Emi chỉ xuống mắt cá chân đang sưng tấy.

-Đợi anh tý-Ron chạy đi tìm hộp cứu thương.“Ồ đâu ý nhỉ?Đây rồi.”.Tay bưng hộp cứu thương chạy biến vào phòng.

-Băng thế nào?-Ron.Trời.Shock.Anh ngu quá cơ ạ.=,=”

-Hảiz đưa đây.Anh đầu heo thế.-Emi nhăn mặt.” Sao băng bó mà cũng không biết vậy”

-Có làm bao giờ đau mà anh biết-Ron đưa hộp cứu thương cho Emi.Ngồi hí hoáy 1 lúc,mắt cá chân nó nổi bật mảnh vải (hình như thế,t/g bí quá) trắng tinh.Ron ngẩn ngơ nhìn Emi.

-Nhìn gì mà nhìn.Cất đi này-Emi.Ron luống cuống “trả” cái hộp về nơi sản xuất.Đi vào thì...

-Đau kiểu này à-Ron (thì ra bà nội nhà ta đang nằm bấm điện tử)

-Đau chân chứ có đau tay đâu-Emi trả lời thản nhiên (nãy bảo đau toàn thân mà)

-Hở.Em lên level nhanh thế-Ron

-Ừkm.Emi mà-Emi

-Em học bài chưa?.Anh đi học bài đây.-Ron

-Học từ đời nào rồi chồng ơi-Emi,tay vẫn bấm bấm điện tử.

-Vây ngủ sớm đi-Ron

-Không thích.Ngủ để anh chơi à-Emi ương bướng.

-Ồ.Tùy em thôi-Ron

2 tiếng 30ph trôi qua....

Ron vào thì thấy Emi đã ngủ.Nhìn yêu thế.Anh thề có trời có đất.“khy nào Emi khỏe sẽ phải ăn tươi nuốt sống bà xã mới được”.

Sáng sớm.Ron sờ sờ bên cạnh, không thấy vợ yêu đâu.Ron ngồi bật dậy, nhìn lại 1 lần nữa.Lắm bấm.

-Ngày hôm nay ko giống như những ngày khác ... mà đã không giống thì có nghĩa là nó khác (=.=) ... mà một khi nó khác thì có nghĩa là nó không bình thường ... mà khi nó không bình thường thì có nghĩa là nó rất lạ ... mà một khi nó lạ thì có nghĩa là nó rất đáng sợ ... mà khi nó đáng sợ thì có nghĩa là nó không giống những ngày khác ... mà một khi nó ...

[Chán nản =.= Chậm tiêu quá anh ơi].Ron ngồi ngẫm nghĩ mấy cái logic sáng ngời ngời của mình.Và tóm lại một câu.“Vợ mình đâu nhỉ?”.Đi quanh phòng, vào phòng tắm không có.Ra ngoài kia, không có nốt.“Haizz.Đi đâu không biết.Vào lấy cái máy đã.”.Vừa vào phòng làm việc...Vâng.Chị Emi đang rất ư là hoành tráng trong ngoặc kép.Chân gác lên bàn.Ngồi trên chiếc ghế phòng làm việc tay bấm bấm cái máy điện tử.Khỏi nói.Anh Ron nhà ta SỐC không nói nên lời.

-Em...em làm gì ở đây vậy-Ron “xúc động”.Emi ngẩng lên cười híp mắt.

-Chơi.Anh cất cũng kĩ phết-Emi.Ron nhìn thấy tập album cũ trên bàn bồng thấy rùng mình.Emi thấy thế cười.

-À.Rất ấn tượng.Quá hoàn hảo-Emi nhìn cười gương.

-Cái...cái...đó...anh định...định vứt đi rồi.-Ron thanh minh.

-Không cần phải thế đâu.Dù gì hồi đó cũng rất đẹp đôi.-Emi lật lật cuốn album.Đứng dậy đi ra ngoài.Ron đứng ngăn người.Trong phòng Emi ngồi cười, chỉ thế thôi.Emi gọi điện thoại.

-Dạ chị-Giọng bên kia.

-Đặt vé máy bay sang Pa-ri cho tôi ngay thứ 6 tuần này-Emi

-Vâng thưa chị.

“Haizzzz”.Emi khẽ thở dài.Cánh cửa bật mở, Ron bước vào.

-Em...-Ron nói nhỏ.Emi ngẩng lên nhìn như muốn hỏi có chuyện gì không.

-Em...em có làm sao không?-Ron hỏi.Sắc.Sao anh lại đưa ra một câu hỏi chuỗi như thế.

-Không sao.Em quên rồi-Emi ra ngoài như muốn tránh mặt anh.

Ngày hôm nay cũng như mọi ngày.Tức là nó rất đổi bình thường.Emi lên phòng làm việc của mình.Ron gõ cửa phòng Emi.

-Có chuyện gì không?-Emi

-Anh...anh mang tập hồ sơ cho em-Ron

-Ừ-Emi cầm tập giấy vàng trên tay Ron rồi đóng cửa cái sầm, nhưng lại cảm thấy kệt kệt cái gì, mở ra mới thấy anh Ron nhà mình nhăn mặt ôm tay,

-Ui da-Ron than.Emi nhú mày nhìn bàn tay đỏ ửng của Ron, chạy đi lấy hộp cứu thương trong phòng.“Dắt” Ron về phòng.

-Tự băng.Hôm qua nhìn thấy rồi đấy-Emi

-Không được.Anh muốn em băng cho anh.Anh đau lắm nè-Ron nũng nịu.Nhìn 4 ngón tay phồng phồng, đỏ đỏ như mấy quả cà-rốt, Emi cười thầm trong lòng.1 lúc sau

-Xong rồi đấy-Emi

-Nhưng anh đau lắm-Ron dụi dụi vào ngực Emi như một con mèo nhỏ.

-Ngủ đi-Emi nằm xuống.Ron nằm theo.(ngoan đột xuất).

“Chán thật.Tự dưng bị kẹp tay.Không thì hôm nay đã...”.Nói đến đây, Ron ngó sang Emi.Trở về với ý nghĩ của Ron.

“Kể ra bị kẹp tay cũng sướng.Được người đẹp chăm sóc”, Ron cười như 1 thằng....tự kỉ.Quay sang ôm Emi tiện thể nhéo cái vào gần ngực cô.Thấy đau, Emi mở mắt, lườm cái cục gạch đang nằm cạnh mình.

-Anh muốn mai em mang cơm cho anh-Ron

-Ra ngoài mua mà ăn.Nghe nói cô gái người yêu cũ của anh làm cùng công ti với anh đúng không.Gọi tạm cô ấy lên mang cơm cho-Emi nhấn mạnh từ NGƯỜI YÊU CŨ.(bạn nào thông minh thì đoán được 1 chút về cuốn album)

-Em lấy cái thông tin ấy ở đâu ra-Ron nghi ngờ hỏi.

-Mới thôi.Lấy trong danh sách nhân viên-Emi

-Em đâu biết tên cô ấy-Ron hỏi tiếp.

-Đằng sau tấm ảnh trong cuốn album-Emi nhắm mắt

-Anh với cô ấy không còn gì để nói nữa, em phải tin anh chứ-Ron

-Có ai nói gì đâu-Emi.Không gian chìm vào tĩnh lặng.“Bình thường bà xã mình phải giận mà bỏ đi chứ nhỉ?”.Ron ngẫm nghĩ rồi ngủ từ lúc nào.

Sáng hôm sau, Ron phải đi làm sớm. Hôm nay không phải đi học nên Emi ngủ 1 giấc cho đã. Chuẩn bị quần áo tối nay đi sớm. Công việc ở bên nước ngoài gấp gấp lắm rồi nên nhanh hơn 1 ngày. Thừa lúc Ron chưa về, Emi phóng xe ra sân bay riêng. Tua nhanh chút nhé.

Ron về nhà nhưng không thấy Emi đâu. Chắc ra ngoài shop rồi. Đợi đến 6h mà vẫn chưa về, tính kiên nhẫn của Ron là con số 0. Gọi đt nhưng chỉ nhận được cái giọng “ầm” như robot của tổng đài.

-Đi đâu rồi. Không phải vì giận mình nên bỏ đi chứ- Ron lên cầm cuốn album. Lật từng hình, trong đây là hình 1 cô gái khá xinh xắn nhưng không bằng Emi. Vứt nó vào cái sọt rác gần đây. Anh khẽ thở dài. Vợ với cái áo khoác. Gọi điện cho Yumi.

-Emi có gọi cho bà không??-Ron

-Nó mới gọi. Nó lên máy bay sang Pa-ri lúc 6h rồi. Emi không nói gì với ông hả?-Yumi bất ngờ.

-Không có gì đâu-Ron cúp máy. Gọi tiếp cho anh Duy.

-Anh ơi-Ron

-Gì em rě-Duy

-Emi hay ở đâu lúc sang Pa-ri ạ-Ron

-Ở xxx. Có chuyện gì không?-Duy

-À không ạ. Thôi em có việc chút. Bai anh-Ron lấy tạm mấy bộ đồ, gọi trợ lý đặt vé rồi phóng như ma đuổi ra sân bay.

Ở bên kia...

-Anhh-Emi ôm chầm lấy 1 người.

-Chào em. Sao em sang sớm vậy-Chàng trai trẻ lên tiếng.

-Nghe nói công việc bên này gấp lắm mà anh-Emi

-Ừ. Có em trợ giúp thì tốt rồi-Chàng trai đó tên Phong Bình- anh họ Emi và Duy. Giám đốc chi nhánh đá quý bên Pháp.

-Em về biệt thự nghỉ. Có gì anh cứ call nhé-Emi bước đến chiếc limo sang trọng. (nhà giàu có khác)

Mở điện thoại, biết ngay mà, Ron gọi mấy chục cuộc liên.

Trở về với Ron. Bây giờ chàng ta đang ngồi trên máy bay và còn 15 phút nữa sẽ đáp xuống sân bay Pa-ri hoa lệ.

Ăn cơm với Bình xong, cô lên phòng nghỉ. Nghe thấy tiếng chuông cửa, đi xuống thì...surprise chưa?. Anh Bình nhìn người lạ trước cửa với dấu chấm hỏi trong đầu. Ron hùng hổ xông vào.

-Anh..anh làm gì ở đây-Emi khó hiểu.

-Đây là ai. Vợ anh ở cùng với 1 người đàn ông mà không quan tâm được sao-Ron nhăn mặt.

-Bạn em-Emi tính trên Ron 1 quẻ.

-Bạn mà ở chung 1 nhà à-Ron nắm chặt tay Emi. Còn Bình với ánh mắt ngạc nhiên, mặt cứ dần dần ra đây. Cuối cùng, không nhịn được cười. Emi cười phá lên.

-Hahaha. Anh Bình ơi. Chồng em đây-Emi cười chảy nước mắt. Cuối cùng, Phong Bình như hiểu ra điều gì.

-Hahaha. Anh bị đánh ghen à-.Ron đứng đơ như cây bơ nhìn. “Lại còn anh em ngọt xớt nữa.”

-Lên đây em bảo-Emi kéo Ron lên phòng. Vẫn bịt miệng cho khỏi phát ra tiếng cười.

-Hahaha. Anh thích đánh ghen với các anh họ em nhĩ-Emi cười tiếp.

-Anh họ??-Ron khó hiểu.

-Ừ.Đây là anh họ em-Emi
 -Sao em đi mà không nói với anh-Ron đánh trống lảng.(vừa bị lố mà)
 -Đi gấp.Chưa kịp gọi-Emi nói dối không chớp mắt.
 -Ai da-Ron ôm tay
 -Tự làm.Em không rảnh-Emi bơ luôn.
 -Huhu.Anh đau lắm.Đói nữa chứ-Ron gục xuống đùi Emi.
 -Chưa ăn gì-Emi ngạc nhiên.
 -Anh ăn chưa no-Ron liếm mép.Và kết luận 1 câu.
 -Anh muốn ăn em-Ron nhếch môi.

8. Chương 8

Chưa kịp phản ứng thì Ron đã chồm vào.Lăn lộn khắp giường quần lấy môi Emi rồi trườn xuống mút cổ cô.Đang đến đoạn cao trào thì...

“Cốc..cốc..”

Khẽ đẩy Ron ra rồi mở cửa.

-Có việc gì không anh-Emi
 -Em sang phòng anh xem qua bản hợp đồng đi.Mai phải kí rồi-Phong Bình.Emi nhìn vào bên trong nơi có anh Ron ngồi như một thằng đờ.
 -Ừm.Đằng nào thì cậu ta cũng sắp phải sát nhập vào công ty ta.-Phong Bình.
 -Ừ.Anh qua trước đi.Em qua sau-Emi
 Tại phòng họp.
 -Anh đưa cái bảng đá quý cho em được không-Emi
 -Ừ.Em định làm quà cho bà bá tước Áo à-Phong Bình.
 -Anh biết rồi còn hỏi.Anh với Ron làm bản báo cáo đi-Emi
 -Liệu cậu ta có biết không.-Phong Bình ngờ vực hỏi.
 -Biết-Ron chui ra từ đâu
 -Ừm.Vậy thế nhé-Emi lấy chiếc hộp Phong Bình vừa đưa cho.

11 giờ đêm.Ron vẫn chưa về phòng (tất nhiên, 1 đồng ra cả đấy).Emi xuống nhà lấy 2 tách cà phê, bưng lên phòng làm việc.(đang tập làm “người vợ đảm đang” ý mà).Đặt tách cà phê xuống, đẩy qua cho Ron, dựa lưng vào cái bàn nhâm nhi từng ngụm một.Emi vô thức nhìn ra cửa sổ.Ngôi nhà này có thể nhìn thấy tháp ép-phen nổi tiếng của thành phố Pa-ri trắng lệt.

-Em-Ron
 -Giật cả mình.Gì-Emi rùng mình.
 -Ra đây anh bảo-Ron (dụ dỗ trẻ em)
 -Bảo gì-Emi ngây thơ bước đến gần.(à vâng ngây thơ).Đi được nửa bước, Ron kéo Emi ngồi vào lòng mình.
 -Ui da.Anh làm cái của khỉ gì thế-Emi nhăn nhó
 -Anh không làm được.Em ngồi đây anh mới tập trung làm được.-Ron hít mùi hoa sữa trên cổ Emi.

-Ồ-Emi nghẹn họng.Ron cúi xuống làm tiếp.“Xì.Biết thế không mang cà-phê cho nữa.Buồn ngủ quá đi”.Emi che miệng ngáp dài.

-Buồn ngủ à-Ron hỏi

-Ừ-Emi dụi dụi mắt rồi gục luôn trên vai Ron.

-Ngốc không chịu được-Ron lẩm bẩm.(sên quá anh ơi).

Sáng hôm sau.

-Hôm nay em đi Áo-Emi vừa ăn vừa nói.

-Ừm.Theo lịch thì là thế-Phong Bình

-Thế còn anh-Ron chỉ vào mình

-Hỏi ngớ ngẩn.Ở nhà-Phong Bình

-Không đâu.Em không ở nhà đâu-Ron

-Thôi kệ đi anh.Ron đi với em cũng được-Emi xua tay

-Tùy em-Phong Bình liếc Ron, cái này gọi là..ừm..đối thoại bằng mắt.“Cậu thấy con Emi nó hiền, nó thương cậu chưa.Liệu mà đừng làm tổn thương nó đấy.Không cậu chết với tôi”.Bé Ron lạnh sống lưng đáp trả lại.“Dạ.Em biết rồi anh.”

Tại sân bay quốc tế Wien của Áo.

-Xin chào nữ bá tước De Mercy (lấy bừa, không có ý gì đâu).-Emi trang nhã, lịch sự trong bộ áo lông nổi tiếng của Áo.

-Ồ,Xin chào vị tiểu thư nổi tiếng của giới đá quý.Lâu nay nghe danh quý cô Emi đây.Giờ mới biết rõ vẻ đẹp của cô-De Mercy mỉm cười chào lại.

-Bà cứ quá khen-Emi

-Vị này là....-Bà Mercy nhìn sang Ron.

-À.Đây là chồng tôi.Ron-Emi giới thiệu.

-Quả là trai tài gái sắc-Vị nữ bá tước trầm trồ khen ngợi.

-Chào bà-Ron đưa tay ra chào.

-Mời cô Emi thăm quan những danh lam thắng cảnh của nước Áo-1 người trung niên cúi đầu chào.

-Vinh dự cho tôi quá-Emi.

Khi Ron và Emi ở Áo thì ở Việt Nam, giữa Ellen và Emi có chuyện gì, Linda có tính kể gì tiếp không.Cùng chờ xem chap tiếp nha....

Tại Việt Nam...

-Ê.Ellen-Yumi

-Hử.Cô gọi tôi-Ellen

-Ừ.Tôi gọi anh.Làm gì ở đây vậy-Yumi

-Chơi.Còn cô?-Ellen nghịch những phím đàn trắng.

-Tôi tập ở đây-Yumi đặt túi xách xuống.

-Ừm-Ellen

-À.Đúng rồi.Hát tôi nghe-Yumi cười rõ tươi

-Ừa.Tôi nói hát cho cô nghe lúc nào-Ellen ngơ mặt ra hỏi.

-Anh..anh..Nhưng mà tôi thích-Yumi

-Sao tôi phải hát-Ellen vẫn lì lợm hỏi.

-Điii.Hát cho tôi nha-Yumi mắt chớp chớp.

-Thôi được rồi-Ellen quay sang cây đàn.Cất cao giọng.Những ngón tay thon gọn, uyển chuyển như múa trên cây đàn.

Yumi thấy tim mình đập loạn xạ, chệch nhịp.Chep chep...chết thật.“Anh ta hát hay quá đi.Con gà cũng phải xách dép chạy theo bái làm sư phụ.” (ui sời.Ở đâu ra câu nói đấy vậy chị Yumi).

I stand alone in the darkness

The winter of my life came so fast

Memories go back to childhood

Today I still recall

Oh how happy I was then

There was no sorrow

There was no pain

Walking through the green fields

Sunshine in my eyes

I'm still there everywhere

I'm the dust in the wind

I'm the star in the Northern sky

I'll never stay anywhere

I'm the wind in the trees

Would you wait for me forever./

Tôi đứng một mình trong màn đêm

Mùa đông của đời tôi trôi nhanh làm sao.

Những kỉ niệm thời thơ ấu tràn về

Bây giờ tôi vẫn còn nhớ...

Ôi khi ấy hạnh phúc làm sao

không có muộn phiền,

không có đau khổ.

Băng qua những cánh đồng xanh

Nắng lấp lánh trong mắt tôi.

Tôi vẫn ở đó, khắp mọi nơi

Là hạt bụi bay trong gió

Là ngôi sao của bầu trời phương bắc.

Không bao giờ dừng chân lại,

Như gió bay xuyên rừng.

Em có đợi tôi suốt đời được không...

Em sẽ đợi tôi suốt đời không... /

-Xong rồi.Hết nợ nhé-Ellen

-Ồ..à ừm.Thôi tôi có việc rồi-Yumi quay ra giấu cái mặt đang đỏ ửng của mình đi.Đi được 3 bước..

-Khoan đã-Ellen tư thế dứt tay vào túi quần đứng dậy.

-Gì nữa vậy-Yumi khẽ nhú mày.

-Tôi..tôi có 1 chuyện muốn nói với cô-Ellen đưa tay lên che miệng.

-Chuyện gì-Yumi thấy tim mình lại loạn đi 1 nhịp lần nữa.

-Tôi..-Ellen.

-Không có gì thì tôi về trước đây-không hiểu sao Yumi lại thấy chán nản mới ghê chứ.Được nửa bước bỗng thấy bàn tay mình bị ai kéo lại.

-Tôi muốn nói...-Ellen

-...-Yumi khó hiểu nhìn Ellen

-Cô làm bạn gái tôi được không..-Ellen giọng nhỏ dần nhưng cũng đủ để cho Yumi nghe thấy.

-Hả-Yumi ngạc nhiên.

-Anh trêu tôi hả-Yumi nói tiếp, không tin vào tai mình.

Lần đầu tiên Ellen mới có cảm giác thích một người.Là đêm nằm mơ thấy người ấy.Làm mọi việc cũng chỉ nghĩ đến người ấy...

-Có được không-Ellen vẫn nắm chặt lấy cổ tay Yumi.

-Tôi...tôi..-Yumi.“Ừ thì cũng có cảm giác thích thích.”

-Em đồng ý đi-Ellen trầm giọng.

-....-Yumi gượng gạo cúi đầu xuống.

-Anh yêu em Yumi à.Bên ngoài chỉ là lớp vỏ bọc của anh thôi.Anh đã thích em từ hồi mẫu giáo.Bây giờ tìm được em anh...

-Em...nhưng...-Yumi nói không nên lời.“Là anh ý ư.”(xúc động quá).

-Em trả lời anh đi.Có được không?-Ellen tiếp tục cuộc tỏ tình trong ngoặc kép.(có lẽ vậy)

-Em...đồng ý-Yumi càng cúi thấp hơn, giọng bé đi.Từ hồi học mẫu giáo, Yumi cũng chơi thân với 1 người con trai nhưng người đó lại chuyển đi nên...Ellen vui mừng, thót cả tim, tưởng từ chối, ai dè, vui quá cơ.

-Yeahh.Vậy là em đồng ý rồi hả-Ellen như một chú cún con tìm được chủ nhảy tưng tưng lên.

-Đừng thể hiện thái quá ở đây.Không tốt đâu-Yumi

-Hehe.Tìm được rồi, khỏi phải sống đơn độc 1 mình nữa.Không uống công mình từ chối mấy đứa con gái.Sướng quá đi-Ellen

-Hở.Anh chưa có bạn gái à-Yumi trở lại con mắt ra nhìn.

-Ừ.Anh thì không có bạn gái nếu chưa tìm được em.-Ellen

-Ừ thôi về-Yumi nhìn đồng hồ.

-Anh đưa em về-Ellen

-Thế cũng được-Yumi gật đầu rồi rảo bước ra ngoài.

Sau 1 tuần ở Áo, Ron và Emi trở về Việt Nam.

-Pama-Emi cười rõ tươi.

-Hai con thành công chứ-Pa (Ron) hỏi.

-Rất thành công pa ạ-Ron xách vali khỏi máy bay

-Tốt.Không hổ danh là đôi trai tài gái sắc trong giới kinh doanh-Pa

-Chúng ta về nhà thôi hai con-Mama khẽ cười

Hôm sau.Tại trường Royal

-Emiii-Giọng ca oanh vàng của Yumi làm Emi giật mình.

-Hờ hờ.Yumi-Emi cười đáp lại.

-Nhớ mày quá đi-Yumi ngoắc miệng đến mang tai.

-Ừ ừ.Tao hiểu tao hiểu-Emi

-Ellen.Đi cùng à-Emi nhúu mày chỉ về phía sau Yumi.

-Hi hi-Yumi với Ellen “liếc mắt đưa tình”.

-Là sao-Emi lắc đầu khó hiểu.

-Tao với Ellen...là một cặp rồi mày ạ-Yumi cười tít mắt.

-Thảo nào thảo nào, thấy con bạn mình tự dưng đỏ ửng hăm hăm điên điên.Hóa ra là có người yêu rồi-Emi chống cằm suy nghĩ.

-Chúc mừng mày nhé Ellen-Ron đi tới vỗ vai thằng bạn.

-Mày thấy chưa.Không uống công tao tìm-Ellen

-Ừ.Bọn tao hiểu mà-Cả hội Boys đồng thanh.Linda đứng đằng sau gốc cây mặt hầm hầm giận dữ.“Nhất định phải đánh cho con bé ấy một trận như tử”.Buổi học hôm đấy, cả hội Boys với hai đứa chỉ ngồi tám.

Tối đến, mama gọi Ron và Emi xuống ăn cơm.Đi được nửa cầu thang, Emi cảm thấy hơi choáng.NaliThan và pama đã ngồi sẵn ở đấy.

-Em chuẩn bị học cùng trường với anh chị-Nali

-Ừ.Tùy em thôi-Ron vẫn ăn.Emi chóng mặt, nhắm mắt nhìn đồ ăn.

-Emi, đồ ăn có vấn đề gì sao-Mama ân cần hỏi.

-Không ạ.Con thấy hơi mệt thôi-Emi cười gượng.Buồn nôn là cảm giác của Emi lúc này.Đứng bật dậy chạy vào WC.

-Chị dâu bị làm sao thế nhỉ-Nali trên đầu hiện lên dấu hỏi chấm.Hai ông bà già nhìn nhau rồi cười thâm.

-Con xin phép-Ron đứng dậy vào WC theo Emi.

-Này.Em sao vậy-Ron gõ cửa.

-Không biết-Emi chui ra.

-Để anh gọi bác sĩ-Ron cầm cái điện thoại.Khoảng 15’ sau, bác sĩ John đã đến trước cửa căn biệt thự lớn.Ông bác sĩ làm cái gì đấy rồi mỉm cười rõ tươi.

-Con dâu tôi cso chuyện gì vậy-Hai ông bà trông chờ vào một điều gì đó.

-Có lẽ do chuyển đi dài ngày nên tiểu thư bị mệt-Ông bác sĩ.

-Thế thôi à-Nali chau mày, Nali biết ông bác sĩ vẫn còn điều cần nói.

-Còn một chuyện nữa..-Vị bác sĩ ngập ngừng.

-Chuyện gì-Ron hỏi.

-Chúc mừng ông bà và cậu chủ.Tiểu thư đã mang thai được 3 tuần-Vị bác sĩ nói.

-HẢ-Emi từ bên trong tý thì rớt xuống giường.

-Có..có..có..rồi sao-Mama Ron không giấu nổi niềm vui sướng lấp bắp hỏi lại.Ron nhà ta “xúc động” không nói lời nào mà chỉ đứng đơ như cây bơ.

-Cái gì.Em lên chúc cô á-Nali trở lời con người.

-Ế.Ông nói thật không vậy-Emi kinh ngạc thốt lên.

-Tôi thề có chúa-Vị bác sĩ gật gù.Anh Ron bắt đầu cười ha hả..

-Mẹ ơi.Con sắp lên chúc pa hả mẹ-Ron vui sướng.

-Ừ ừ-Pa Ron vui mừng.Emi thì cứ phải nói là mắt chữ A, mồm chữ O.

-Sớm vậy-Emi

-Thế là muộn rồi-Pama Ron.

-Vợ ơi.Yêu vợ quá cơ-Ron ôm chầm lấy Emi.

-Sắc sặc.Ngạt thở-Emi

-Anh cẩn thận đứa con trong bụng chị ấy đấy-Nali nhắc nhở.Ron bế Emi vào phòng, vợ vội cái điện thoại gọi cho hội Boys.“Có cần phải như vậy không?” Emi lẩm bẩm.

Ron nghe được tin mừng đến phát..diên lăng quăng tí tởn gọi điện cho mọi người trong nhà.Từ pama Emi đến bạn bè và hội Boys.Còn Emi hơi à không, phải nói là sốc, trong đầu cứ lẩm bẩm.“Mình có rồi à.Dính nhanh vậy?”.Ron và pama bắt Emi ở nhà nhưng nhừ vào sắc đẹp và trí thông minh, Emi xin đi học tiếp mấy tuần nữa rồi mới ở nhà.Sáng hôm sau đến trường, cả một đồng tụ lại chúc mừng chị Emi có baby..

-Mày vui à nha.Tao sắp lên chúc, ôi phởn quá-Yumi

-Em gái, chúc mừng em, anh sắp có cháu-Mickey nở 1 nụ cười “lay động lòng người”.

-I don't bi-líp-Kelbin ngạc nhiên lắc đầu..

-Chúc mừng mày nha thằng bạn-Ellen từ khi có bạn gái thì lúc nào cũng cười được.

-Anh chúc mừng em gái nhá.Em gái yêu quá cơ-Duy Anh ôm Emi, không để ý thấy ánh mắt thằng bạn đang nhìn mình với hai con người té khói.

-À ờ.Cảm ơn anh nhưng mà...-Emi khẽ liếc qua Ron cười gượng gạo.

-Mày khỏi lo.Tao ôm thử baby xem thế nào thôi mà-Duy Anh vỗ vai Ron.

-Mày cẩn thận đấy-Ron lườm huýt.

-Nali đâu rồi nhĩ-Emi đảo mắt.“Nãy đi cùng mà.”

-Em đây.Mọi người nói chuyện vui vẻ quá nhĩ-Nali với phong cách tomboy đút tay vào túi quần.

-Hề hề.Mọi người vui vẻ chút thôi mà, em chồng-Emi cười..

Về phía Linda, nhỏ đó bấm máy gọi cho ai đó và nhận được chất giọng khàn khàn của 1 gã từ khu ổ chuột.

-Làm cho cẩn thận vào, đừng để lộ tên tao-Linda hầm giọng.

-Tiểu thư yên tâm.Còn..đi đánh thuê cũng phải có chút gì bồi bổ chứ ạ-Đầu dây bên kia khẽ nói.

-Tao sẽ chuyển 500 triệu vào tài khoản của bọn mày.Chỉ cần không để lộ tung tích là được.

-Vâng thưa tiểu thư- Linda cúp máy, nhếch mép cười.

-Emi.Mày phải chết.

Mấy ngày nay, Ron đi hỏi khắp nơi cách thức bồi bổ cho Emi, đến mệt.Đang ngồi trong lớp, Emi bỗng thấy điện thoại báo có tin nhắn.Là của Lili, lâu không gặp bạn ý.

-Alo-Emi

-Emi à.Tớ...tớ...cậu đến ngay nhà kho cũ sau trường đi-Lili thều thào

-Có chuyện gì vậy-Emi

-Có người bắt mình rồi.Mà thôi, cậu đừng đếnnnn-Lili cố nói.

-Cậu sao vậy-Emi chưa nói xong câu thì bên kia đã dập máy.Lo lắng, Emi xin phép ra ngoài.Ron hôm nay có việc nên không đến lớp được.

Tại sân kho cũ sau trường...

Emi bước vào, bên trong chỉ toàn bóng tối và mùi dầu cá bốc lên từ nhà máy gần đây.Lili bị trói chặt, dựa vào thùng hàng gần đấy.Emi chạy đến định cởi trói cho bạn thì thấy đầu óc choáng váng nặng và ngất đi.Trong cõi mơ hồ, chỉ nghe thấy tiếng nói của 1 tên đầu gấu.

-Con này xinh nhĩ.Hay xử lý trước rồi đánh.

-Không được đâu.Tiểu thư bảo chỉ đánh thôi-Tên khác thêm vào.

Ron gọi điện nhưng không ai nghe máy.Gọi cho hội Boys thì bảo là Emi ra ngoài 2 tiếng trước rồi.Sốt ruột, Ron về trường cùng hội Boys hỏi học sinh gần đấy.Emi đi về phía nhà kho sau trường.Nhưng để làm gì?.Trong đám cỏ, chiếc điện thoại nam đá hồng rơi ở đấy, Ron chạy lại.Nó đi về phía nhà kho trường.Ron nhặt chiếc điện thoại lên, đi avof nhà kho trường nhưng chỉ thấy Lili bị trói chặt....

Về phần Emi, lúc này, tay chân bị trói chặt, vùng vẫy mãi không được.

-Thả tôi raa-Emi hét

-Không.Cô dám cướp người yêu của tiểu thư-Một tên bặm trợn trừng mắt.

-Tôi cướp người yêu của tiểu thư các người lúc nào-Emi cố vùng vẫy.

-Hừ.Còn giả bộ.Bắt đầu đi.

Một tên khác cầm cây gậy dài vác trên lưng nhếch môi cười tiến về phía Emi.

“Bộp”

-Aa-Emi đau đốn cố gắng chạy thoát.Một phát, hai phát rồi ba phát.

-Anh thông cảm em xinh nên đánh 3 phát thôi, 3 phát là nhẹ lắm rồi, đây là cây gậy độc nhất vô nhị đấy-Tên kia cười ha hả.

-Đi thôi bọn mày.

Đau đốn là cảm giác của Emi.Đứa con, Emi nhìn xuống, máu đỏ chảy ra, thấm ướt bộ váy đồng phục.

-Không..không thể nào-Emi lắc đầu.

-Aaaaa-Emi hét lớn rồi ngất xỉu.

Ron thấy mấy tên to con từ ngôi nhà bỏ hoang đi ra, linh cảm có điều mờ ám, Ron gọi hội Boys ra chặn đường hỏi.Còn mình thì chạy vào bên trong ngôi nhà hoang với 1 niềm hy vọng.

-Emii-Ron gọi lớn.Ron lần theo vũng máu, long nóng ran....Emi nằm đấy, bên cạnh là dòng máu đỏ còn mới.

-Emiiii-Ron đau lòng chạy tới.

Bé Emi dậy rồi gọi xe cấp cứu.Khuôn mặt trắng bệch, rơm rớm nước mắt của Emi mà không khỏi cảm thấy thương xót....

9. Chương 9

Emi với nhịp thở thoi thóp, tay Ron nắm chặt lấy Emi, thì thầm vào tai Emi. “Cố lên em. Em không được bị làm sao đâu đấy.” Lần đầu tiên Ron khóc vì lo lắng cho 1 người con gái.

Nghe tin, hai gia đình, Yumi và hội Boys đều có mặt ở đây.

-Hức hức. Con Emi mà có chuyện gì là em chết lun đó-Yumi dựa vào người Ellen khóc nức nở.

-Cái thai của Emi. Mong là nó không sao-Duy lo lắng.

-Trời ơi con tôi-Pa Emi đỡ đỡ người.

-Ta mà tìm được đứa nào chủ mưu ta giết-Hội Boys cùng chung 1 suy nghĩ với Mickey gần giọng.

-Cậu Duy Anh đã cho người lấy lời khai của mấy thằng kia nhưng bọn chúng không khai, thưa cậu chủ-Trợ lý Hoàng kính cẩn.

-Bằng mọi cách phải bắt chúng nó khai ra-Ron lạnh lùng ra lệnh. Cánh cửa bật mở, vị bác sĩ mặc áo blouse trắng bước ra.

-Sao rồi thưa bác sĩ-Yumi chạy đến.

-Tình hình rất nguy cấp đối với cả bệnh nhân và đứa trẻ trong bụng, tôi e rằng, phải cứu lấy 1 trong 2-Vị bác sĩ thở dài.

-Không được. Pama đã gọi cho vị bác sĩ thần bí Suzuki rồi-Pama Ron trấn an.

-Nhưng bệnh viện chúng tôi đang thiếu máu. 2 h nữa mới cung cấp đủ lượng..-Vị bác sĩ.

-Nó nhóm máu O. Con nhóm máu B. Trong số này đứa nào nhóm máu O không-Duy.

-Em nhóm AB mất rồi. À hình như Ron nhóm máu O-Kelbin chưa kịp nói gì, Ron đã chạy vào phòng lấy máu.

2h trôi qua, cánh cửa phòng cấp cứu vẫn đóng im lìm. Vị bác sĩ thần bí Suzuki đã vào. Trên ghế bệnh viện, mỗi người một tâm trạng nhưng cùng một nỗi lo lắng....Người đàn ông tên Suzuki bước ra, mồ hôi còn vẫn vương trên tay áo. Tiến lại chỗ ghế..

-Tôi thành thật rất...ngạc nhiên-Ông Suzuki (hết hồn)

-Vì điều gì. Ông nói nhanh lên, tôi đang rất sốt ruột đấy-Ron giục.

-Tôi chưa thấy trường hợp nào lạ thế này. Cô Emi vẫn bình yên và hơn nữa...-Ông Suzuki rất thích làm người khác chết vì...tụt huyết thì phải. Nhìn thấy mấy chục con mắt đang dán vào mình, ông Suzuki nói tiếp.

-Cái thai trong bụng cũng qua khỏi cơn nguy kịch-Ông Suzuki cười trấn an.

-Ông nói thật chứ-Yumi mắt sáng lên.

-Tôi đâu có đùa ai bao giờ. Cô Emi quả là được nhiều người bảo hộ-Ông Suzuki rảo bước, không quên nói vọng lại.

Ron nhìn Emi trên chiếc giường trắng. Khuôn mặt đẹp tựa thiên thần đang say ngủ. Hàng lông mi cong vút, đôi môi đỏ mọng nhìn chỉ muốn cắn cho mấy phát vào đấy.(ghê). Bất giác, Emi cự quạ, đôi mắt cố mở...

-Em tỉnh rồi-Ron mừng rỡ như một con cún.

-Đây là đâu-Emi đưa tay lên xoa đầu.

-Bệnh viện-Ron

-Sao em lại ở đây-Emi hỏi tiếp.

-Vì 1 số chuyện. Em đây là tốt rồi-Ron

-Con của em-Emi nhớ ra điều gì đó, nhìn xuống bụng mình.

-Nó vẫn an toàn.Nhờ phước mẹ nó đẩy-Ron trêu.

-Ừ.Nhưng mà em đói-Emi mở to đôi mắt ra nhìn trông đến yêu.

-Đội anh chút-Ron vừa mở cửa thì cả một “đội quân” đứng đầy từ lúc nào.

-Chị dâuuuuuuuu-Nali nhanh chân chạy vào trước.

-Bạn yêuuuuuuuuu-Yumi chạy vào sau.Rồi cứ thế.Một lúc sau, Ron có điện thoại.

-Alo.Đã tìm được kẻ chủ mưu trong chuyện này chưa-Ron lạnh như băng hỏi.

-Rồi thưa cậu chủ.Người đó là...Linda, con gái của tập đoàn Bắc Âu-Bên kia

-Trong một đêm, làm cho tập đoàn ấy phá sản cho tôi-Ron nói rồi cúp máy.

Đã nói là làm, chỉ trong 1 đêm mà tất cả các cổ đông của tập đoàn Bắc Âu rút đi hết.Các công trình lớn đều bị hủy bỏ.Chỉ trong một đêm, nhà họ Âu đều trắng tay, tập đoàn mang tầm cỡ quốc tế sụp đổ, bị phá sản.Ron nhếch môi cười, hài lòng về trợ lý của mình.

-Anh cười gì vậy-Emi húp tô cháo nóng nhìn Ron khó hiểu.

-Anh giỏi quá-Ron ưỡn ngực tự hào

-Đấy, lại cái tính tự sướng cao đấy-Emi bĩu môi.

-Ừ.Anh mà-Ron

-Cẩn thận con nó sinh ra lại giống tính bố nó thì chết-Emi cúi xuống ăn tiếp.

-Đó là một cái phúc.Nhưng anh thích sinh đôi hơn-Ron

-Không được.1 đứa thôi-Emi phẩy tay

-2 cơ.Nhưng anh thích-Ron nũng nịu.

-Mà lúc này anh bảo giỏi cái gì-Emi

-Em biết ai là người hại em chứ-Ron khoanh tay hỏi.

-Không biết.Nhưng mà nguyên do là tại anh đấy-Emi vẫn chú ý vào tô cháo.

-Ừ.Linda đấy-Ron

-Biết rồi.Ngoài cô ta còn ai hâm mộ anh “điên cuồng” như thế nữa đâu-Emi

-À há.Còn em-Ron cười.

-EM-Emi ngừng ăn, chỉ tay về phía mình

-Ừ ừ-Ron gật gật cái đầu

-Còn lâu nhá.Em hâm mộ người khác rồi.Xí-Emi khẽ nhăn mặt, phồng má.

-Em hâm mộ ai.Gái hay trai-Ron dò xét.

-Tất nhiên là con trai.Bạn anh Duy-Emi.

-Ai? Tên gì? Còn qua lại không?-Ron.(Ghen kìa)

-Còn.1 năm gặp mấy lần.Nhưng mà...-Emi bỗng dừng hẳn.

-..-Ron chau mày.

-Anh ý về bên kia thế giới rồi-Emi cười buồn

-Anh xin lỗi-Ron lí nhí

-Không sao.Dù gì thì nó cũng là quá khứ rồi.Có lẽ...anh biết được cũng tốt-Emi cố gắng nhe răng.(cười ý)

-Tên gì-Ron hỏi

-Hm..LeeBum-Emi nhìn ra cửa sổ.

-Tên đẹp phết-Ron cười mỉm.

-Mai em muốn đi ra biển-Emi

-Liệu có được không-Ron

-Ngắm cảnh và hít thở không khí trong lành của biển rất tốt cho sức khỏe mà-Emi lý luận

-Ừm..Mai đi cũng được.Bà xã của anh định đi biển gì-Ron hỏi

-Biển Chơng-su-Emi cười sung sướng.(toàn cười vậy)

Bãi biển Chơng-su.

Emi hôm nay mặc một chiếc váy hồng đính nơ đằng sau lưng.Lấy bó hoa sau cốp xe, Emi đi về phía nghĩa trang gần biển.Anh Duy cũng có mặt sẵn rồi.

-Anh-Emi đi tới phía Duy

-Em cũng đến à.Cả Ron nữa-Duy hơi ngạc nhiên nhưng cũng mỉm cười lại.

-Anh cho em chút riêng tư được không anh Duy-Emi nháy mắt tinh nghịch

-Ừ.Anh ra xe trước tý ra biển chơi nha-Duy

-Vâng-Emi nói rồi quay về phía tấm bia có khắc chữ LeeBum dưới hình thánh giá.Emi quỳ xuống đặt bông hoa cúc trắng, mỉm cười, ánh mắt thoáng chút buồn phiền.Giọng nói run run, Emi hỏi khẽ:

-Anh...à..Em đến rồi đây..ở dưới đây anh có hạnh phúc không?-Nước mắt Emi tuôn trào, Ron nhìn thấy cảnh tượng đầy cũng thương xót.

-Giờ em tìm được chính hạnh phúc của mình rồi.Em còn đang mang đứa con đầu lòng của mình nữa.Anh thấy không anh..?-Emi nói tiếp, xoa bụng mình.

-Em tránh xa tôi ra.Ở bên em tôi luôn gặp xui xẻo.Tôi khó chịu, em thấy chưa? Em buông tha cho tôi đi-Người con trai xua đuổi

-Nhưng mình yêu nhau lắm mà-Emi nói giọng yếu ớt

-Hừ.Tôi chỉ coi em như 1 người em gái thôi-Người con trai ấy là LeeBum, anh cười nhạt.

-..Anh à.Anh đi đi.Em buông tay rồi.Hạnh phúc nhé anh-Emi nói sau một phút lặng im, Emi giấu đi những giọt nước mắt đau khổ đang trực trào....

1 tháng sau, Emi nghe tin LeeBum đã đi về thế giới bên kia mới biết chuyện.Thì ra, anh không muốn làm khổ cô nên mới nói vậy.Anh bị ung thư giai đoạn cuối, thời gian sống sót chỉ đếm trên đầu ngón tay.Vì vậy, anh chọn cách ra đi, thà 1 người đau còn hơn 2 người phải đau.Đấy à mối tình đầu của Emi.

-Anh xứng đáng có được hạnh phúc trọn vẹn hơn em.Có lẽ..LeeBum à...anh mãi chỉ là 1 người anh trai trong tâm hồn em thôi.Em phải về rồi LeeBum, ở bên kia anh nhớ chăm sóc tốt cho mình nhé-Emi quệt nước mắt, đứng dậy mỉm cười nhìn lên bầu trời xanh, mái tóc nâu của Emi tung bay trong gió.Hình ảnh khuôn mặt ương bướng và mái tóc màu hạt dẻ hiện ra cũng với những đám mây trắng.Là anh, anh đang nắm lấy chiếc vòng thánh giá Emi tặng anh nhân dịp sinh nhật 18 của anh.Ron đến gần Emi, ôm chặt Emi.

-Oaoaoa-Emi khóc như 1 đứa con nít trong vòng tay ấm áp của Ron.

-Emi.Mây cũng đến thăm anh Bum à-Yumi vẫy tay gọi.

-Hai người trong tình tứ ghê chưa kia-Emi lè lưỡi trêu khi thấy Ellen đang ôm eo Yumi

-Kệ bọn tao-Yumi khoanh tay quay đi

-Ừ.Không kệ thì làm gì.Mây vào thấp nén hương cho anh LeeBum đi.Bọn tao đến Italian trước, mây đến sau nhé.Tiền ăn trưa luôn-Emi cười hiền

-Ừ.Nhớ đợi bọn tao đây-Yumi

Italian restaurant.

Emi gọi bao nhiêu món ra khiến ông ohuej vụ trở lòi cả mắt..

-Gà rán này, spaghetti này, thịt viên Ý này, pizza, phô mai, cừu Úc nướng, rượu vang đỏ, sandwich,...-Emi chu mỏ gọi.

-Em ăn hết được không đây-Duy lẩn Ron khẽ nhúu mày hỏi

-Ăn được tốt-Emi cãi lại

-Oh my god.Bào tử mày tốt kinh-Yumi trêu.

-Bà kinh thật-Ellen ngạc nhiên không kém.

-Thực ra không phải mỗi mình..-Emi chưa nói hết câu

-Hi e-vi-bo-đi-Hội Boys dơ tay vẫy vẫy.

-Không phải mỗi mình em ăn mà còn hội Boys nữa-Emi nói tiếp

-Emi phải không-Từ đâu 1 giọng nói vang lên nhẹ nhàng.Emi quay đầu lại “Ai ý nhĩ>?”. bóng dáng 1 người con trai đang đến gần bàn ăn.

-Hờ hờ.Mình quen nhau à-Emi ngu ngơ hỏi

-Em không nhớ sao-Người con trai hỏi trước sự ngạc nhiên của mấy chục con mắt.Emi từng đọc mấy kiểu truyện tình cảm, có 1 người con trai đến và nói anh có hôn ước với em nhưng bị hủy bỏ. Oh no, đẹp đẹp, đẹp hết, quay trở lại lại với thực tế nào.Emi lắc đầu tỏ vẻ không nhớ.

-Anh là Duy Hoàng.Bạn thời trung học của em nè-Anh ta trả lời kèm 1 nụ cười ngất ngây bao cô gái.

-A.Chào anh.Lâu lắm không gặp-Emi đứng dậy đưa tay ra chào.

-Ừ.Anh là chủ nhà hàng này.Thỉnh thoảng nhớ đến đây chơi nhé.Đây là cars visit của anh-Anh ta chìa một tấm “bìa” ra rồi đi mất.

-Duy Hoàng nào mày-Yumi hỏi

-Bạn tao ý mà.Mày không biết đâu-Emi xua tay khi thấy mấy món ăn ngon lành đã được bày biện.

Duy Hoàng vừa đi khỏi đã để lại hàng tá dấu chấm hỏi trong lòng mấy người gần đấy, nhất là anh Ron.Trên đường đi về, Ron cứ nằng nặc đòi Emi “giải thích”

-Vợ.Điii mà.Rốt cuộc là quan hệ giữa hai người thế nào-Tay cầm vô lăng ô-tô mồm cứ hoạt động hết công xuất.(đứt lưỡi bây giờ)

-Em nói rồi.Bạn bình thường thôi mà.-Emi khẽ lắc đầu.“Nói đi nói lại bao nhiêu lần rồi mà vẫn nghi ngờ là sao”.

-Thật không-Ron quay sang liếc Emi

-Cấn đứt lưỡi khỏi nói giờ.Chứ em nói đùa à-Emi ngán ngẩm

-Anh tin em-Ron cười rồi kiss trộm Emi một cái

-Anh này.Em không đùa đâu.Chơi bắn lẩn nhé-Emi trở tay vào ngực Ron

-Hehe.Kệ anh.Em làm gì được nào-Ron lè lưỡi trêu Emi

-Không thèm chơi với anh nữa-Emi quay mặt đi tỏ vẻ giận dữ.“Anh à.Em đang sống trong hạnh phúc.Không biết tương lai sau này sẽ thế nào nhưng...em mong sẽ giữ được phút giây bình yên, hạnh phúc này mãi mãi...” Emi lại nhớ tới anh Bum.“Ron mà biết chắc sẽ giận mất.Haiz.” Emi mãi nghĩ nên không để ý thấy người bên cạnh đang hò hét bên tai ầm ĩ.

-A hả-Emi giật mình quay lại.Ron bây giờ với khuôn mặt đỏ bừng

-Anh “gọi” hoài mà em không chịu nghe-Ron phân trần

-Anh gọi à?-Emi ngớ ngẩn hỏi lại

-Ừ-Ron gật đầu lia lia

-Không để ý.Gọi gì-Emi

-À không có gì đâu-Ron lên cơn khìn khìn đấy

-Khìn quá đi-Emi bĩu môi

-Kệ anh.Giờ đi đâu đây-Ron hỏi

-Không biết.Về nhà đi.Em muốn nằm nghỉ-Emi nhìn ra hướng cửa sổ

-Ừ-Ron gật đầu.

Đi về, Emi đã leo lên giường ngủ đến tận 7h.

-Vợ ơi xuống ăn cơm-Ron gọi

-Ừ.Biết rồi.Xuống đây-Emi đóng cửa rồi xuống phòng ăn.Pama và Nali ngồi đợi từ sẵn

-Emi nhớ cẩn thận nhé.Học nốt 3 ngày nữa, pama sẽ rút học bạ cho con-Mama ân cần nhắc nhở

-Dạ vâng-Emi ngoan ngoãn trả lời.

-Ron.Con nhớ phải bồi bổ tốt cho Emi, để con dâu còn sinh 1 trai 1 gái cho pama nữa đấy-Papa nói đùa (thật chứ đùa gì) làm Emi ngượng chín mặt.

-Con biết rồi mà pama-Ron gãi đầu cười.

-Chị dâu ăn đi này-Nali gấp cho Emi miếng thịt rô to vào bát

-Ừ.Cảm ơn em-Emi cười hiền.

Emi định tý lên gọi điện cho Duy Hoàng hỏi thăm anh.Lâu lắm không gặp anh rồi, phải 4 năm à không 5 năm rồi ấy chứ.

Ron nhăn mặt khó chịu khi nghe thấy cuộc đối thoại giữa người tên Duy Hoàng gì đấy với Emi.Hai người nói chuyện với nhau rất tình cảm, chỉ chờ có khi họ cúp máy...Emi nhìn thấy mặt Ron đang nóng phừng phừng mới ngơ ngác như con nai tơ hỏi

-Ủa.Anh sao vậy

-Còn không à.Vợ mình nói chuyện với người ta tình cảm gớm chưa kia-Ron khoanh tay nhếch môi cười

-Bạn bè lâu không gặp thôi mà-Emi ngồi vào lòng Ron lấy cái máy chơi game cày level

-Hm...-Ron đưa ánh mắt nghi hoặc về phía Emi

-Nhìn gì.Chơi đi-Emi ném cái máy về phía Ron

-Em đi đâu-Ron nhận lấy cái máy rồi hỏi

-Ra vườn chơi-Emi mở cửa rồi xuống nhà, Ron cũng chạy theo.

-Đợi anh với.Sao con gái đi lẹ vậy-Ron gọi vọng lại

-Chân ngắn-Emi bĩu môi.(Dài hơn chị mấy chục cm đấy ạ).Điện thoại lại rung lên.“Cánh hoa rơi, trong tĩnh lặng, nhạt một chút hương thơm mang theo nỗi nhớ xa vời...”.Số lạ hoắc.

“A lô” Emi cất cao giọng oanh vàng của mình lên

“Em à.Là anh”- Người bên kia nói giọng “nhỏ nhẹ”

“Anh nào.Có bao nhiêu anh biết anh nào mà lần”-Emi hơi nhướn mày

“Trời ơi.Con ngốc này.Duy Anh đây”-Người bên kia cười ha hả

“Điên.Anh lấy bệnh khỉn của anh Ron nhà-em à.Đổi số nhiều thấy mờ.”-Emi.

“Ồ no no”-Duy Anh cười đều

“Nô bô gì ở đây.Gọi có việc gì nói lẹ”-Emi khó chịu

“Em biết Duy Hoàng??”-Duy anh hỏi

“Có một chút”-Emi hơi bất ngờ khi anh hỏi vậy.

“Nó là anh em cùng cha khác mẹ với anh.Em cẩn thận đấy.Nó NGUY HIỂM lắm”-Duy Anh nhắc khéo.Nhấn mạnh chữ NGUY HIỂM.

“Em thấy vẫn bình thường mà.Anh ấy cũng tốt tính phết.Đâu có nguy hiểm gì đâu.Duy Hoàng là anh em cùng cha khác mẹ với anh à, em không biết?”-Emi đặt một dấu hỏi chấm trong lòng.

“Ừ.Nói chung là nó thâm hiểm lắm.Anh không ưa gì nó hết”-Duy Anh nói giọng khó chịu, Emi có ngu lắm mới không biết.

“Ừm.Cảm ơn anh đã nhắc”-Emi cúp máy, quay lại đã thấy Ron đứng từ lúc nào

-Giật mình.Anh định đóng phim kinh dị đấy à-Emi chau mày

-Không.Em nói chuyện với ai đấy-Ron nghi ngờ hỏi

-Anh Duy Anh-Emi rảo bước, mắt nhìn lên bầu trời đầy sao.

-Về chuyện gì-Ron hỏi tiếp

-Lật vật thôi.Không có gì đáng lo ngại-Emi

-Ừm.Không được giấu anh cái gì đâu đấy-Ron

-Biết rồi.Xí.Ai thèm giấu chứ-Emi thở dài.

-Chị.Công ty ba chị bị phá sản rồi à-Một người con gái kênh kiệu lên tiếng

-Hức.Chị tại con bồ của anh Ron thôi-Linda thút thít

-Anh Ellen thế nào rồi-Người đó là em họ của Linda-Diệp Chi

-Con bạn của con bé Emi đấy đã trở thành người yêu của anh Ellen của em rồi-Linda

-Grruu.Cái gì.Được lắm.Em sẽ 1 mũi tên trúng hai đích-Diệp Chi tức giận khi nghe nói Ellen đã có bạn gái.Thế là từ giờ hai chị em đã có chung một kẻ thù là...Emi và Yumi

Emi đã rút học bạ.Ở nhà nằm nghỉ thấy chán quá.Còn về phần Diệp Chi, cô ta tìm được và biết rằng, Duy Hoàng đã thầm thương trộm nhớ Emi từ hồi cấp hai, khi biết Emi đã có chồng và đang mang thai, về bề ngoài thì không quan tâm nhưng trong lòng chắc đang rất tức giận, vì vậy, anh ta đã đồng ý hợp tác với hai chị em nhà “sói”.Kế hoạch đầu tiên là phải...bỏ cái thai ấy đi.Khi đấy, Diệp Chi sẽ có kế hoạch để Yumi phải tự rời bỏ Ellen, đi đến một vùng đất mới xa thật xa...

10. Chương 10 - End

Duy Hoàng hẹn gặp Linda và Diệp Chi.Họ bạn bạc, và bắt đầu làm theo kế hoạch...

“A lô.Anh” Emi mỉm cười

“Mình hẹn nhau được không?”

“Được anh.Địa chỉ ở đâu?” Emi hỏi

“Em đến Sun Garden đi.Anh sẽ đợi ở xxx” Duy Hoàng nói

“Okie” Emi cúp máy.Emi rón rén bước ra khỏi cửa, nói nhỏ với các cô hầu vài câu rồi phóng xe đến Sun Garden.

Duy Anh không hiểu thằng em lại có quỷ kế gì nữa đây. Duy Hoàng gọi Duy Anh ra đây chỉ để nói chuyện phiếm và uống cà-phê quả là hết sức kì lạ.. kì lạ. Trong câu chuyện, Duy Hoàng chỉ hỏi về Emi và Ron.

-Em hỏi làm gì-Duy Anh tuy trong lòng rất khó chịu nhưng cũng không để lộ ra ngoài khiến ai cũng khó lòng mà đoán được.

-Emi với em là bạn cũng thân nên em muốn biết chút ít về gia đình cô ấy thôi-Duy Hoàng nghịch nghịch muỗng khuấy cà-phê. Duy Hoàng có nước da trắng hồng, vóc dáng chuẩn không cần chỉnh, nụ cười đẹp chết người nên cũng được “liệt” vào danh sách hotboy Việt Nam. Chỉ có điều...anh ta hơi quỷ quyết mà cũng không đúng, rất quỷ quyết là đằng khác, ai mà làm cừ non trong tay anh ta và được anh ta nhắm thì chỉ có không thoát được 1 con “sói nham hiểm” như Duy Hoàng.

-Em xin phép đi vệ sinh-Duy Hoàng đứng dậy. Anh ta vừa đi khỏi, điện thoại đã báo có tin nhắn. Duy Anh tò mò, hiếu kì cầm lấy nó và nhấn view messenger....

“Toi da den Sun Garden. Con nhỏ Emi xem ra kì này vào hang cọp rồi. Haha” (Tôi đã đến Sun Garden. Con nhỏ Emi xem ra kì này vào hang cọp rồi. Haha) người gửi đề tên là Linda...LINDA. Duy Anh không dám tin vào mắt mình nữa. Vội chạy đi...

Tại Sun Garden

Emi bước vào chỗ đỗ xe và bước trên từng bậc thềm lên khu VIP. Đi đến bậc cuối cùng, một bóng người quay lưng lại với cô. Bỗng nhiên, người đó quay mặt lại...Emi ngạc nhiên đến tột cùng..không phải chứ, Linda đứng bằng xương bằng thịt trước mặt cô, nở một nụ cười nham hiểm hết mức có thể.

-Trùng hợp...-Emi chưa kịp nói hết câu

-Không phải trùng hợp mà bắt buộc tôi phải đến đây-Linda cười càng nham hiểm hơn.

-Cô..-Emi lắp bắp

-Sao?-Linda nói giọng đầy khiêu khích

-Anh Duy Hoàng đâu. Sao lại là cô. Cô muốn làm gì-Emi kiên cường nói

-Tôi không ngờ lại có con nai tơ như cô. Anh ta chỉ muốn phá bỏ cái thai của cô thôi. Anh ta yêu cô từ lâu rồi chẳng nhẽ cô không biết. Tôi thì muốn trừ khử cô tận gốc-Linda nói một tràng, không quên nhấn mạnh từ TRỪ KHỬ. (lộ hết rồi)

-Tôi không tin-Emi kiên quyết

-Không tin thì cũng phải tin-Linda lấy cái điện thoại ra. Cô ta đã đề phòng và ghi âm lại cuộc bàn bạc với Duy Hoàng. “Đây đúng là giọng Duy Hoàng...” Emi khẽ Run lên, lùi lại phía sau. Linda cười đắc thắng, tiến về phía Emi. Càng lùi, Linda càng tiến. Emi quên mất, dưới kia là một con sông nhân tạo. Cùng lúc đấy, Duy Anh chạy đến nhưng quá muộn rồi...

“Bôm...” Emi rơi xuống

-Khôngggggggg. Emiiiiiiii-Duy Anh cúi xuống gọi. Hội Boys cũng đến cùng Ron. Nhìn thấy cảnh tượng đấy, Ron đau lòng chạy xuống con sông.

-Mẹ ơi. Cứu connn-Giọng của một cô bé trong trẻo vang lên.

-Cố lên con. Anh Duy xuống rồi-Giọng một bà mẹ đi với từng tiếng nấc. 1 lúc sau...

-Khụ..khụ..-Cô bé ấy là Emi. Vì tai nạn hồi nhỏ mà cô đâm ra sợ nước vô cùng. Cô không biết bơi, đơn giản là thế.

Đây là lần thứ hai Emi phải vào bệnh viện. Ron gục đầu xuống, vuốt mặt, hối hận vì đã không bảo vệ được cho người mình yêu. Cánh cửa phòng cấp cứu bật mở...

-Tôi rất xin lỗi khi phải nói điều này...-Vị bác sĩ ngoài 30 ngừng lại

-Cô Emi thì còn sống được nhưng còn đứa bé...-Ông lại ngừng tiếp

-Đứa bé làm sao thưa bác sĩ-Mama Ron hỏi, trong mắt bà tóe lên niềm hy vọng nhỏ nhoi.
-Tôi thành thật rất xin lỗi, đứa bé đã...chết-Vị bác sĩ nói giọng nhỏ dần.Chữ chết sao lại khổ tâm đến vậy.
-Ông..ông nói sao?-Papa Ron không dám tin vào một sự thật như vậy.

Đó mới chỉ là một sinh linh bé nhỏ

Mà..trong chốc lát..sinh linh ấy đã “bay” theo gió.

Rời xa nhân gian đầy hiểm nguy...

-Tôi xin lỗi-Vị bác sĩ nói đi nói lại từ xin lỗi rồi bước đi.

Emi thấy một người mặc áo đen, tay cầm chiếc hái lớn, chiếc mũ trùm đầu chỉ giúp Emi nhìn được hốc mắt đen sì của “ông ta”.Đây..đây chẳng phải là...Thần Chết sao? Emi đọc nhiều sách và cũng có nghe nói một chút ít về hình ảnh thần chết.Xung quanh là những nắm mồ hình thánh giá mọc um tùm cùng các cây tầm gai.Điều kì lạ là trên tay Emi bây giờ là một cái bọc nhỏ, bên trong là một bé con đang ngủ.“Ông ta” cất giọng đòi Emi đưa bé con.Thần chết nói đây là con Emi nhưng bây giờ..nó phải trở về với cõi hư vô, huyền ảo cùng các linh hồn.Emi không đồng ý, Thần Chết “bay” đến giành lại bé con.

-Không được.Bé con phải lên thiên đường chứ không đi cùng ông-Emi vẫn bế khư khư bé con.Cô sợ rằng, nếu buông tay, Emi sẽ mất đi một thứ gì đó cũng rất quan trọng đối với mình.Emi bật khóc, tội nghiệp bé con.Bỗng một vầng sáng vàng hiện ra khiến Thần Chết lùi lại vài bước.Một người rất giống với Thiên Sứ của Chúa, tay tỏa ánh sáng mờ ảo, thiên sứ mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng, mình người như bích ngọc, khuôn mặt hiền hậu, đôi mắt như đuốc cháy trong tâm hồn Emi, tay và chân như đồng đánh bóng.Giật mình, bé con đang đến chỗ Thiên Sứ, khuôn mặt trẻ thơ cười toe toét.Bé con! Mạnh khỏe nhé!

Mọi thứ dần dần trở nên hào huyền, mờ ảo.Đầu Emi như có một tảng đá nặng đè lên, cô nghe thấy tiếng của khóc nghẹn ngào của mama,Yumi, và giọng nói của Ron, hội Boys.Hình ảnh của những người thân quá.Emi cố với lấy họ, cố mở mí mắt nặng trĩu ra để nhìn họ...

Cố gắng gượng !

Cố gắng !

Trong đầu Emi chỉ có hai từ “cố gắng”....Cuối cùng, Emi tỉnh dậy...

-Con dậy rồi-Mama lo lắng hỏi

-Hức hức..Emi-Yumi quệt nước mắt.

Đưa tay lên bóp đầu, nhớ lại giấc mơ kì lạ vừa rồi, giật mình, Emi nhìn xuống.

-Bác sĩ đã cứu được con nhưng không cứu được đứa bé-Papa giấu đi nỗi buồn sâu sắc trong đôi mắt kia

-Cái thai có thể có lại mà.Cứu Emi là việc đầu tiên-Ellen nói

-Ừ.Pama cũng nghĩ vậy.Thôi, pama cho hai đứa nói chuyện nhé-Pama Ron và Emi (Yumi nữa) cùng hội Boys khuất sau cánh cửa gỗ nhạ

-Em có sao không-Ron ân cần hỏi

-Em không sao.Chỉ..hơi tiếc một chút-Emi nhẹ giọng

-Ừm-Ron ôm lấy Emi

-Anh xin lỗi-Ron thì thầm vào tai Emi

-Anh không có lỗi mà cái ngoại hình của anh có lỗi-Emi bĩu môi chọc

-Ồm mà còn trêu anh được-Ron càng siết chặt vòng tay hơn.

-Hi.Em khỏe mà-Emi cười trấn an Ron

-Anh muốn...-Ron ngập ngừng

-Muốn gì?-Emi ngơ ngác hỏi

-Em “cho” anh lại một đứa nữa.À không, hai chứ, hoặc cả một tiểu đội-Ron cười

-...-Emi lặng im.

-Nghe nói anh “bạn” của em cũng liên quan-Ron nhếch môi cười

-....-Emi không nói gì.Cô vẫn buồn khi nhắc đến Duy Hoàng.

-Anh sẽ cho họ đi xa khỏi em-Ron nói chắc nịch

-Hm-Emi

-Em buồn ngủ.Anh hát em nghe đi-Emi

-Em vừa ngủ dậy mà-Ron

-Nhưng em muốn ngủ tiếp-Emi nói rồi gối đầu lên đùi Ron

-Anh hát đi-Emi giục

-Bài gì nào bà xã-Ron vuốt nhẹ mấy sợi tóc mềm mượt vương trên khuôn mặt chuyển màu trắng bệch của Emi

-Hm..Twinkle twinkle little star đi-Emi nghĩ ngợi một hồi rồi nói

-Em hơi trẻ con đấy-Ron chau mày

-Nha anh-Emi mở to đôi mắt long lanh trời cho của mình

-Được rồi.Nghe nè-Ron cất giọng.So với tuổi của anh thì bài này đã quá trẻ con.

Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
Up above the world so high,
Like a diamond in the sky.
Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
When the blazing sun is gone,
When he nothing shines upon,
Then you show your little light,
Twinkle, twinkle, all the night.
Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
Then the trav'ler in the dark
Thanks you for your tiny spark;
How could he see where to go,
If you did not twinkle so?
Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
In the dark blue sky you keep, and

Through my curtains often peep,
For you never shut your eyes,
Till the morning sun does rise.
Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
As your bright and tiny spark
Lights the trav'ler in the dark,
Though I know not what you are,
Twinkle on, please, little star.
Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
Ron hát, Emi cũng hát theo.

Tức cười với hai vợ chồng nhà này quá. Hội Boys, pama, Yumi ở ngoài cửa nghe được che miệng cười tùm tùm...

“A lô” Yumi nhắc máy.

“Cô là Yumi” Đầu dây bên kia vang lên một giọng nói sắc xảo.

“Là tôi” Yumi

“Tôi là bạn của Ellen. Cô có rảnh không?”

“Cũng rảnh. Cô gặp tôi có chuyện gì?”

“Đến quán cà-phê xxx đi. Tôi có chuyện muốn nói với cô” Đầu bên kia cúp máy, không để Yumi nói thêm một lời nào.

-Cô là...-Yumi

-Diệp Chi. Người cần gặp cô-Diệp Chi

-Chào cô-Yumi ngồi xuống.

-Chào cô. Cô muốn uống gì?-Diệp Chi gọi phục vụ

-Cho tôi một tách cà phê-Yumi cười

-Hai tách cà phê-Diệp Chi

-Cô muốn nói với tôi chuyện gì?-Yumi quay sang vấn đề chính

-Cô đang là bạn gái anh Ellen?-Diệp Chi liếc mắt hỏi

-Phải-Yumi

-Tôi muốn nói với cô một điều...-Diệp Chi bỗng ngừng một lúc. Yumi đưa mắt sang ý muốn hỏi điều gì.

-Tránh xa Ellen ra-Cô ta lạnh lùng, ánh mắt sắc xảo nhìn Yumi

-Vì sao? Nếu cô hẹn tôi ra đây chỉ muốn nói điều này thì tôi xin phép-Yumi kiên quyết

-Vì...tôi là hôn phu của anh ấy. Và...tôi đang mang thai giọt máu của Ellen-Diệp Chi trả lời khiến Yumi khựng lại, khuôn mặt biến sắc.

-Tôi không tin-Trở lại chỗ ngồi, Yumi có chút thay đổi trong lời nói. Diệp Chi chìa ra một tờ giấy nhỏ. Yumi không dám tin vào mắt mình...

-Mày muốn đi du học?-Emi ngạc nhiên hét toáng lên

-Bé mồm thôi-Yumi nói nhỏ

-Còn Ellen??-Emi

-Haiz.Tao mới đi gặp một người...-Ánh mắt Yumi thoáng chút buồn phiền.

-Ai?-Emi hỏi

-Diệp Chi..Hôn phu của Ellen...cô ta...có thai rồi..-Yumi run run.

-Cái gì?? Mày trêu tao à?-Emi hét toáng lên lần nữa

-Bé mòmmm lại-Yumi nhăn mặt khó chịu

-À ờm.Tao quên.Tao biết Diệp Chi.Cô ta là con gái độc nhất vô nhị của tập đoàn Á Thần.Mà mày đã kiểm chứng chưa??-Emi

-Tao nhìn thấy giấy xét nghiệm rồi-Yumi bật khóc

-Nín nào.Tao sẽ đi hỏi Ellen-Emi cương quyết

-Không.Tao xin mày.Y.Tao đã đặt vé rồi.Tao đến đây nói lời tạm biệt mày lần cuối-Yumi nắm tay con bạn

-Mày định đi nước nào? Bao giờ mày đi?-Emi

-Một phương trời xa ở Mỹ.Mai tao đi-Yumi nhìn ra cửa sổ một cách vô thức

-Sớm vậy.Mày phải nói cho Ellen chứ.Tao sẽ hỏi Ellen nếu mày đi-Emi gằn giọng đe dọa Yumi

-Không mày có hỏi cũng bằng thừa.Tốt nhất là mày đừng làm cho cả 2 phải đau lòng nữa-Yumi đứng dậy

-Yumi...-Emi rưng rưng

-Tạm biệt mày.Khi nào tìm được ý trung nhân, tao sẽ gọi mày nhé-Yumi mỉm cười, nuốt lệ vào tim.

-Mày...-Emi chưa kịp nói, bóng dáng cao gầy của Yumi đã khuất sau cánh cửa.

“Các hành khách đến New York-Mỹ vui lòng đến cửa số 3 để lên máy bay” tiếng nói từ chiếc loa của sân bay vọng lại.

Yumi kéo chiếc va-li, nặng nhọc đến cửa số 3.Khẽ ngoảnh lại đằng sau, đôi mắt nâu, tròn nhìn xa xăm về phía cửa.Hạ quyết tâm, Yumi cất bước đi qua cửa, tiếng giày cao gót cộp cộp dưới chân....

-Khoan đã...-Tiếng người con trai

Yumi chắc rằng đó là Ellen nên rảo bước nhanh hơn.Ellen bị kẹt với hai người soát vé.Ngồi yên vị trên máy bay, Yumi thở dài, chỉ mong sao, máy bay cất cánh ngay.Tình cờ, Yumi quay mặt về phía lối đi.Người con trai mặc chiếc áo sơ mi, quần trắng đứng như trời trồng.“Không phải chứ??” Yumi cầu trời khẩn phật rồi từ từ nhìn lên..A.May quá là anh nam tiếp viên hàng không.(hú hồn)

-Cô là Yumi-Người con trai hỏi

-Vâng là tôi.Có chuyện gì vậy?-Yumi vẫn còn thót tim.

-Tôi có việc muốn nhờ cô?-Anh chàng tiếp viên

-Tôi á.Chuyện gì vậy-Yumi nhìn người đàn ông đứng trước mặt mình.

-Có chuyện rất quan trọng liên quan đến chuyến bay này thưa cô-Anh chàng tiếp viên “nài nỉ”

-Được rồi.Việc gì?-Yumi

-Cô đi theo tôi một chút

-Đi đâu-Yumi nghi hoặc

-Vào khoang lái máy bay.Tôi thấy quý cô đây có vẻ am hiểu về một số vấn đề-Anh chàng

-Tôi đi theo anh-Yumi đứng dậy

Đến trước cửa khoang lái máy bay...Yumi bỗng ngửi thấy mùi nước hoa nam tính quen thuộc của Ellen nhưng Yumi mau chóng xua tan cái ý nghĩa đó đi “Nhờ có người dùng nước hoa giống thế thì sao nhỉ?”.Nghe anh tiếp viên nói gặp người đàn ông ngồi giữa...

Người mặc áo trắng đen.A..kia rồi.Yumi tiến đến gần, chạm nhẹ vào vai anh ta.

-A.Anh muốn gặp tôi?-Yumi tươi cười cúi xuống

-Cô là Yumi?-Thêm một người nữa hỏi Yumi

-Là tôi.Có việc gì vậy?--Yumi ngơ ngác hỏi

-Có người muốn gặp cô-Người đó nói

-Who?--Yumi theo hướng tay chỉ của anh ta...Không thể tin được...quá sốc.Nếu có lỗi nẽ nào ở đây chắc Yumi chui xuống mà chết mất.

-Anh..anh ấy...ông nhìn nhầm à?-Yumi trở lại con người ra hỏi lại người đàn ông trưởng lái.

-Ồ nô nô-Ông ta lắc đầu

-Em đi ra đây-Ellen nghiêm mặt nhìn

-Ồ nhưng mà...-Yumi hết chỉ vào Ellen rồi chỉ vào ông trưởng lái.Chưa hết ngạc nhiên, Ellen đã kéo Yumi xuống khỏi máy bay.Vùng vẫy không được, Yumi phải bước 2 bước mới bằng sải chân dài của Ellen.(mô phật, mô phật).Cuối cùng mẹ đứt cả hơi..

-Từ..từ..thôi..mệt-Yumi thở hổn hển cúi người xuống thở dốc.Khó thở..

-Em sao vậy-Ellen

-Thả...thả...tay em ra.Em muốn...lấy thuốc..-Yumi rút tay lại, tìm trong chiếc túi nhỏ một lọ xịt xanh, xịt vào miệng rồi thở.Chưa kịp hoàn hồn, Ellen đã bế Yumi lên chiếc BMW sáng loáng, mặc kệ cho người trong sân bay nhìn họ cười.

-Anh..anh định làm gì?-Yumi nhìn về hướng máy bay

-Đi về-Ellen lạnh lùng

-Cho em xuống, em còn đi Mỹ-Yumi vùng vẫy, cố thoát khỏi Ellen.

-Không.Chừng nào anh cho phép em mới được đi.

-Tại sao..anh về với vợ anh đi-Yumi buột miệng

-VỢ?-Ellen nhìn Yumi

-...-Yumi lặng im

-Em bị cô ta lừa rồi-Ellen lạnh lùng

-Lừa?-Yumi khẽ liếc sang Ellen

-Ừm.Ngoan đi theo anh về.Anh sẽ nói sự thật cho em-Ellen

Emi cầm cái điện thoại trên tay, cứ đi đi lại lại mấy chục vòng.

-Em làm gì vậy.Ngồi xuống.Chóng mặt-Ron khẽ chau mày

-Ya.Anh chóng mặt thì ra ngoài đi-Emi làm động tác đá Ron khỏi cửa

-Không không.Đừng nóng.Anh nói vợ yêu ngồi xuống-Ron phẩy tay

-Nói thế có phải hơn không-Emi lăm bắm rồi ngồi xuống giường.

Tình cờ, hôm qua đi kiểm tra lại sức khỏe, Emi đi ngang qua khu phụ sản thì thấy Diệp Chi.Không phải Emi nghe thấy cuộc nói chuyện thì Ellen và Yumi đã không đến được với nhau.

Ellen đưa Yumi đến một đồng cỏ xanh. Hương cỏ thấp thoáng làm Yumi cảm thấy dịu lòng hơn. Ellen kéo Yumi ngồi xuống bãi cỏ, kể hết mọi chuyện cho Yumi nghe. Đôi mắt nâu của Yumi vẫn thản nhiên, chỉ có điều, nó có vẻ long lanh vì vui sướng hơn vẻ u buồn lúc đầu. (trước khi đi còn khóc tẽn cả hộp giấy ăn nữa/=.="). Khẽ gục đầu vào vòng ngực rắn chắc của Ellen, Yumi thiếp đi...

2 năm sau...

“Chuyến bay từ Mỹ về Việt Nam chuẩn bị hạ cánh” tiếng ngọt ngào của nữ tiếp viên hàng không trong sân bay Leo.

-Mama.Papa-Emi chạy ra ôm chầm lấy mama

-Chào mừng hai con trở về-Papa cười hiền

-Ê.Con kia.Nhìn tao này-Yumi “chối với”

-À há.Bạn yêu.Thế nào rồi??-Emi quay sang hỏi Yumi

-Ôm thì vẫn thế-Yumi ngoảnh mặt đi.

-Thôi đi.Sao qua mặt được tao.Có người thông báo rồi.Mấy tháng rồi em??-Emi cười ngặt nghẽo.

-Gần 2 tháng-Yumi e thẹn cúi đầu.

-Em gáiiii-Hội Boys đồng thanh

-Hi các anh zai.Khỏe không? Đã có bạn gái chưa??-Emi hỏi

-Ừm..Thì cũng có..-Kelbin cười.

-Ủa.Mà sao anh Mickey lại đi với Lili??-Emi ngạc nhiên.

-Yêu rồi em ạ-Duy Anh trêu

-A a.Chúc mừng các anh-Emi quay sang mama Ron.Tự dưng mắt rưng rưng

-Con sao vậy-Mama Ron lo lắng hỏi

-Ở bên kia, Ron bắt nạt con.Hic hic-Emi chỉ về phía Ron đứng với Ellen

-Đâu có.Mẹ phải cảm ơn con chứ-Ron nhún vai

-Ron bắt nạt con gì vậy?-Papa Emi hỏi

-Anh nói đi kìa.Em ngại-Emi lườm Ron

-Ồ hớ.Vợ con có thai rồi pama ạ-Ron cười tít mắt.

-Ui.Thiệt hả??-Mọi người vui mừng.Emi khẽ gật đầu...

Trước thánh đường, cặp đôi trẻ nắm tay nhau, nguyện ước mãi bên nhau dù có chuyện gì xảy ra. Cặp đôi Ellen-Yumi chìm đắm trong hạnh phúc giữa “rừng” hoa ngập tràn ánh nắng nhạt của mùa xuân...

Nghe nói, Ron và Ellen đã đẩy Linda, Duy Hoàng và Diệp Chi đến hòn đảo nào đó cho đến hết đời và cho gia đình họ phá sản vì đụng đến người con gái mình yêu. (ảo quá..chep chep..). Các anh hội Boys đều đã tìm được một nửa của mình, tình yêu còn tiến triển với “tốc độ nhanh chóng mặt”.

Chuẩn bị đến ngày sinh đẻ của Emi. Bên ngoài, hàng chục người ngồi đợi đến khi 1 nữ y tá bước ra với vẻ mặt vui mừng.

-Xin chúc mừng tiểu thư đã sinh được 1 cậu quý tử.

Hai gia đình cùng một vài người thân thiết khác đều vỡ ào trong sự vui mừng tột cùng.

Năm nay, Jun (con trai Emi) chuẩn bị bước vào lớp 1...

-A u au cờ ây cây-Tiếng cu cậu bập bẹ tập đọc

-Trời ơi.Là cau con zai ơi.Ai dậy con từ đó vậy Jun-Emi nhăn mặt than trời than đất dậy đi dậy lại mà cu cậu vẫn đọc sai.

-Là pa đó mama.Hi-Jun cười để lộ hai cái má núm đồng tiền

-Cái gì?-Emi tròn mắt...đúng lúc đấy, Ron về..

-Ronnnnnnnnnnn-Emi bức xúc

-Gì dữ vậy vợ-Ron bịt tai

-Anh với Jun định trêu tức em đấy à? Đã thế tối nay ra ngoài mà ngủ-Emi đóng cửa cái sầm

-Thôi xong đời-Ron vuốt mặt

Gia đình nhà này cứ giận rồi lại làm lành.Một muốn chết.(tính nó nhạy cảm)

Về phần Yumi.

-Mama.Baba gọi-Ken (con Yumi) lay lay Yumi

-Mẹ không xuống đâu.Ngủ tý đã.Hôm nay bảo ba con đưa đi nhé-Yumi trùm kín chăn lên đầu ngủ tiếp.

Ken ngán ngẩm ngồi ăn một mình.Baba vừa mới chạy lên với mama.Cứ khi nào baba lên gọi mama dậy là y như rằng ngủ tịt luôn ở trên đấy.Năm nay cu cậu lên lớp 1 cùng Jun.Haiz.Chắc phải được thể đòi mua cái xe riêng mất..

Mỗi gia đình đều có hạnh phúc riêng.Nhưng trong tâm hồn họ vẫn còn những người bạn thân thiết.1 năm, mỗi gia đình lại họp mặt cùng nhau và cùng tổ chức party ngoài trời.Nghe nói đầu đấy (lại nghe nói) Mickey có một chút vướng mắc với gia đình nhưng nhanh chóng, Mickey đã giải quyết ổn thỏa mọi việc, Mickey-Lili đã đưa thiệp hồng đến cho từng người một...Hm..À anh Duy.Hình như đang cặp kè với cô xoài xoài gì đấy..nổi tiếng hot girl, người mẫu chân dài của các tạp chí lớn mang tầm vóc thế giới.Tên cô ta là gì nhỉ?? Hoài Anh mango, đúng rồi.Thế mà không nghĩ ra.Nhớ mãi nhưng được một lúc rồi quên.Khổ.Già rồi nó thế...

Kết thúc chỉ với hai từ Hạnh Phúc

~THE END

~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/pe-ngok-lam-vo-anh-duoc-khong>